

MỤC LỤC

TN19760103.....	2
TN19760104.....	4
TN19760202.....	9
TN19760208.....	10
TN19760402.....	14
TN19760529.....	17
TN19760605.....	20
TN19760615.....	24
TN19760621.....	26
TN19760623.....	29
TN19760626.....	33
TN19760627.....	37
TN19760706PTGL.....	44
TN19760711CQPTGL.....	51
TN19760713.....	56
TN19761002.....	61
TN19761121.....	64
TN19761215.....	67
TN19761219.....	70
TN19761222.....	73
TN19761227.....	77
TN19761230.....	78

Ghi chú: Hồng danh trong ngoặc vuông màu đỏ được thêm vào để làm chỉ mục

Đàn số: .../76
ĐT: Khai Tịch
ĐG: Khai Tinh
ĐK: Khai Sắc
PD: Khai Minh
CD: Minh Hạnh

Tam Tông Miếu ngày 3, tháng 12 năm Ất Mão
(3-01- 1976) 20g 15

--- oOo ---

THI

THÁI hòa một khí hiệp âm dương,
BẠCH ngọc chung khua hiện kiết tường.
TIÊN Phật kỳ ba lo tái tạo,
TRƯỜNG thành một khối độ mười phương.

Bàn Đạo chào chư thiên ân lương ban. Chư thiên ân nam nữ an tọa.

Hôm nay, Bàn Đạo được lệnh Trên lâm đàn lược qua vài điểm chính trong giai đoạn hiện tại và bước đạo ngày mai. Lương phần Hội Thánh ý thức sâu rộng Thánh chỉ và đặt đường lối thi hành. Đạo Trời như mây bay, nước chảy, gió thoảng, khí thông. Nước không thể ngăn, gió không thể bít, mây không thể vớ, khí không thể cầm. Bít, ngăn, cầm, vớ sao được cái thể mầu nhiệm của trời đất.

Một ngày 12 thời, có sáng có tối, một tháng 30 ngày, trăng có khuyết có tròn, một năm có bốn mùa Xuân Hạ Thu Đông, hết hàn đến nhiệt, lai vãng không cùng. Lễ biến hóa của âm dương, một tới một lui, hết co đến duỗi, động tịnh không ngừng trong một lẽ tương đối, nhưng tương đối điều hòa, không có thịnh thịnh mãi, không có suy suy hoài.

Người hướng đạo biết thấu cơ biến dịch mà thuận thời theo máy tạo, tự tu tinh lấy thân và an bày cho cơ cấu hàng ngũ. Mỗi một năm, cuộc chuyển xây tuần tự của tiết khí trong 4 mùa, Hạ nồng Đông lạnh. Khí âm hàn cực độ thì mầm dương trong nội tại chớm sanh, mà dương là sự sống muôn vật, của con người, âm là sự chết chóc hư hao. Muốn mầm sống được vươn lên và tràn đầy sáu cõi, thì ai nấy cũng lo vun tưới mầm non.

Vì vậy mà tiết Đông Chí mỗi năm có những đợt tu nội tinh để thâm hồi nguyên lực bị phóng tán trở về, thêm sức cho bên trong để sung tâm tăng trưởng. Đó là ngoại giới, nội tâm cùng được hỗ trợ thành tựu. Máy ai biết được sự quan trọng ấy, mà Người Trời đồng nhứt trong sự tiêu tức dinh hư.

Thời thế loạn ly, ngọt ngạt là bởi âm khí tràn đầy, âm ức chon dương. Dương bị âm chế phục mà dương không chịu nhượng lui, tất phải xung đột nhau, gây nên trái nghịch. Khôn đạo mới có câu “Kỳ huyết huyền hoàng”. Muốn bỏ thiếu sót thừa thì phải dùng phép trợ dương, không gì hữu hiệu bằng phương tịnh tu, hàm súc khí nguyên để quân bình giữa tự thân và xã hội.

Bất cứ ở các khóa tu của lưỡng trùng Hội Thánh, hay ngoài ra, những người mà đã khép mình dưỡng tâm trợ dương nội tinh, là người đó đã bỏ công đóng góp vào sự cải tạo, trưởng thành cho một kỷ nguyên lành mạnh, sáng suốt ngày mai. Hoặc nhiều ngày, hoặc một hai ngày, cũng là có công lớn vậy, người ấy đáng khen đáng mừng.

Ở đây Hưng Đạo Đại Vương cũng có lần nhắc đến chư thiên ân quyền pháp trong Hội Thánh: Hội Thánh là bà mẹ, đám con trong gia đình ví như đàn gà, đàn con luôn luôn được chở che, bảo vệ, nuôi nấng, dạy khuyên. Gà khi đẻ trứng, đến lúc ấp yêu, muốn cho ấm áp đều đặn phải truyền sức nóng tự thân của gà vào ổ trứng và từng lúc trộn đều, dù có đói cũng tạm lia ổ đôi phút để bươi lượm kiếm vừa đủ no thì quay lại, tâm hồn của nó luôn luôn không rời khỏi ổ. Vì vậy, trứng nhờ hấp thụ hơi nóng nên trong trắng đỏ loảng ra để tượng hình. Nếu trứng nào không hấp nhận khí ấm thì bị ung vỡ thành thú hú.

Người tu tịnh cũng vậy, nếu không dăm dăm tâm chí vào đó, hơi thở điều hòa ấm áp huân chung thì “Thánh thai” sao kết, dương khí đâu sanh được. Con gà ấp trứng sở dĩ được nhứt tâm đồng hóa giữa trứng và gà, người tu mà không nhứt tâm ôn dưỡng, luyện ái thâm thiết, lúc phóng ra lúc phóng vào, người ở một nơi tâm ở nhiều chỗ, chẳng qua là luống thời giờ. Tuy kể tháng kể ngày mà có kết quả chi.

Trái lại, như gà ấp trứng, một ngày ấp, hai ba ngày nghỉ, hoặc ấp nghỉ không liên tục thì dầu có nhiều ngày cũng thành ra một số trứng ung, trứng thú hú, nào ích lợi chi.

Hơn nữa, khi số trứng được nở ra thì tình mẹ con của đám gà thắm nồng khấn chặt. Khi được miếng mồi cũng không hưởng riêng mà túc túc đàn con xúm lại sớt chia, dẫn đi dẫn về, có tình lưu luyến, con không lia mẹ, mẹ chẳng lia con. Gặp lúc điều quạ hung hăng muốn đớp muốn tha, khiến cho tình mẹ con ly tán thì rồi gà mẹ phải quyết tâm bảo vệ đàn con, túc túc lên báo hiệu gọi con tập trung, xòe cánh chở che, tự mình chiến đấu với kẻ thù điều quạ, trừ phi con nào quá mê mồi không nghe tiếng gọi thì mới bị điều quạ xót đi.

Nhưng các đệ muội được thấy có con nào mà chẳng nghe tiếng gọi, chẳng cần sự bảo vệ của đôi cánh thân yêu người mẹ đâu. Thì cũng vậy, một tín đồ trung thành, đặt mình trong quyền pháp mà không vâng nghe Hội Thánh sao? Nhưng ở đời không có gì tuyệt đối. Có kẻ thân tâm, hiến thân cho chân lý Đạo Trời, cũng có kẻ vui tới, buồn lui. Gặp chẳng hay hoặc Hội Thánh bị nạn thì tín đồ trốn xa. Nhưng đám đó cũng còn khá thương hơn là có kẻ bám Đạo nuôi thân, như 12 tông đồ của Chúa có một người bán Chúa thì sao?

Cái tình Hội Thánh đối với nhơn sanh nào khác mẹ với con. Tình thương hồn nhiên vô đôi. Cái sứ mạng của người mẹ, cũng như sứ mạng của Hội Thánh đối với con, với đạo thân thiết vô cùng. Mặc dầu đứa con ngỗ nghịch, người mẹ cũng thương yêu, Hội Thánh cũng từ bi độ dẫn, tình mẹ con hay tình các Hội Thánh xưa

nay vẫn giữ mãi cái thường độ khoan dung. Con có thể bỏ mẹ, đạo hữu có thể lìa Đạo mà Đạo không hề lìa nhơn sanh.

Xưa kia Hứa Thiên Quân đi săn thú gặp được con dê mẹ, con dê con; con bị thương, mẹ bị bắt; tình ấy bên ngoài người mẹ tỏ ra chiến đấu bảo vệ con, lệ tuôn dòng mắt. Khi về mổ thịt mới thấy con dê mẹ ruột đứt từng đoạn, nên có câu: “*Ruột tâm chín khúc đau thương*”. Vì đó mà Hứa Chơn Quân mới bỏ ngôi câu Đạo.

Hơn nữa, xưa nay pháp nạn biết bao các tông giáo bị cấm ngăn, bị thiêu, bị giết, bị chôn, bị thả sông, bị cầm tù, lớp nọ đến lớp kia, thế mà Chơn Lý vẫn trường tồn, Đạo chánh chơn vẫn được phục hồi nhanh chóng.

Hôm nay Đạo chuyển qua một giai đoạn mới. Giai đoạn thanh lọc nội tình, giai đoạn để vươn mình đứng lên cùng nhơn loại công đồng sinh hoạt, cộng đồng chỗ đa thù nhứt bản. Cây Đạo ngày càng lớn, càng đậm cành, nảy nhánh, bông trái sẽ kết mùa sau. Nhưng một trận gió qua chẳng những để nó cội bót lá vàng, rã rời cho cành non thêm vẹo, có gì đáng lo, có gì đáng ngại. Cây càng cao, rễ càng thâm, lá nhánh càng nhiều thì gốc cội càng to. Luật thừa trừ đã nhứt định, nhưng Bàn Đạo cũng khuyên chư đạo tâm an tâm tu học, mọi việc đã an bài.

Thấy Trời là khí mỏng manh mà tìm cái cứng rắn để dựa thì cứng kia có ngày sẽ gãy. *Cang tắc chiết*, mà đã nói dưới Trời không chi tuyệt đối. Sở dĩ mượn con gà để ví Đạo, ví quyền pháp sứ mạng, nhưng có người hỏi vặn lại mẹ thương con, sao loài ba ba (cua đĩnh) khi trứng nở, mẹ nó ở mé nước há miệng há miệng, con nào chạy ngang vào thì bị nuốt, con nào tránh đi thì sống. Cười cười....

Đó cũng ví như bá đạo kia mà!

Hôm nay, Bàn Đạo cũng nói cho thiên ân một điều: thứ chi dầu dơ bản đến đâu mà đã vào nước thì cũng sạch cả. Chó sói, hổ lang hung bạo nhưng gặp sư tử cũng hóa hiền. Nước Việt Nam phải là Thánh Địa, thì cái gì lọt vào Thánh Địa cũng bị Thánh hóa. Thánh hóa vô hình, sở dĩ mọi mâu thuẫn dần co là cơ mầu nhiệm của Trời, các hiền sao biết được.

Hôm sau, Huệ Lương, Thiện Bảo, Chí Tín, Đạt Minh, Chơn Tâm, Ngọc Kiều, Hồng Cẩm, Thanh Hà, Nghi Phong, Minh Hạnh, Khai Minh, Khai Sắc, Khai Tâm, Khai Trùng, Khai Tịch, Khai Tinh, Chơn Minh, Chơn Ngô, Chơn Tịch, Chơn Tinh, thêm Bạch Tuyết được dự và Khai Ngô sẽ dạy riêng. Hôm nay chưa tiện. Bàn Đạo ban ơn

Thăng 22g10

TN19760104

Đàn số: .../76
ĐT: Khai Tịch
ĐG: Khai Tinh

Tam Tông Miếu Ngày 4 tháng 12 năm Ất Mão
(4-01- 1976) 20g 15

THI

ĐÔNG chân tam dương xuất động thời,

PHƯƠNG châm kế sách bố nơi nơi.

LÃO truyền Thánh chỉ chư tuân mạng,

TỔ đức nay mai gặp mỗi người.

Bần Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội đấng đấng thanh tịnh an vị.

Nền Đại Đạo khai truyền trên năm mươi (50) năm phải **trải** qua thời gian thăng trầm tan hợp, phần lớn trong hàng thiên ân vẫn chưa được mấy người xứng đáng đủ đức đương gánh đạo Trời. Cuộc vận hóa đến đây còn gặp nhiều khó khăn, nếu chư hướng đạo không đủ quyền pháp thì giữ mình chưa biết tròn vẹn hay không, còn nói chi đến che chở dắt dìu như sanh khởi bơ vơ lạc lối xa Thầy, bỏ Đạo.

Một khi nếu chư hiền được tinh tu, tâm linh tịnh lặng, ngoại trần không quấy nhiễu, lòng Đạo hiện lên sự sáng suốt được trông xa hiểu rộng, các hiền mới nức nở lòng từ mà nghĩ đến tiền đồ sứ mạng, nghĩ đến nhưn loại quần dân, khác nào người mẹ thương xót đoàn con đang sắp lâm nguy cũng phải bỏ ngủ quên ăn, chẳng quản nguy cơ khó khăn trước mắt mà bưng mình đến cho kịp để cứu đoàn con sắp rơi vào vực thẳm.

Tại sao các thiên ân hướng đạo chưa được tâm từ chí thiện như các Thánh Jesus, Khổng Tử, Thích Ca và bao nhiêu tiền nhân trong sách sử. Các hiền và các bậc tiền nhân kia cũng đồng một Tánh; cũng có một Tâm. Sở dĩ tâm các hiền nghiêng lệch phần đời mà lu mờ phần đạo. Huệ Lương và các hiền cũng dư hiểu lòng trắc ẩn, lòng từ nhượng, lòng tu ó, lòng thị phi, bốn mối sẵn ở trong người, chẳng qua các hiền nặng bản thân, nặng gia đình, chỉ nghe thấy hình bóng, tiếng tăm bên tai trước mắt, nào thân, nào thù, nào vui, nào khô, nào được nào thua, nào con, nào vợ, cứ đập mạnh vào lòng mà tâm muôn mối bận lo nhiều đây, trí thức nhốt chặt vào đây.

Nếu khá hơn thì lo cho hàng ngũ tổ chức trong phạm vi nhiệm trách là nhiều. Tâm nhưn, tâm nghĩa, tâm lễ, tâm trí đâu có dịp xuất hiện vì bởi chỗ thiện cận mà tín tâm không tịnh; không tịnh thì trí huệ không khai, Bồ Đề không phát nên tứ đoạn không chỗ xuất sanh. (Huệ Lương an tọa). Cốt là người Thiên ân hướng đạo luyện cho được **Tâm hư** thì sáu thông hiển lộ. Đại Đạo nhờ đó mà sứ mạng được reo truyền, nước lạnh chảy khắp, đuốc tuệ sáng soi, lòng người tỉnh ngộ.

Cái công trình vĩ đại này mà được thành tựu đều trông vào lòng giác ngộ giải thoát của thiên ân. Sứ mạng này còn khó khăn, khó khăn gấp mấy lần hồi Đạo khai Nhứt kỳ, Nhị kỳ phổ độ. Cái mục đích lớn lao cùng tận cả Âu Á, Đất Trời “*Trung vạn pháp, Nhứt vạn giáo, Hòa vạn loại*” đâu phải nhỏ nhen trong phạm trù của tâm hay vật. Cái con đường cứu rỗi ngày nay dung hòa cho được giữa mọi mâu thuẫn bất nhứt của giống nọ giống kia, tôn giáo, triết học, khoa học, chính trị, các khoa, các môn tổng hợp cách nào để đem lại tề nhứt cộng đồng thì mới mong thấy cuộc hòa bình thực sự cảnh cảnh đại đồng.

Các hiền cũng thấy sự khó khăn ở chỗ phát minh ra một triết thuyết, một chánh pháp dung thông toàn diện mà ai cũng thỏa thích lấy làm chủ đích để mở mang khai triển cho cái của chính mình đang theo đuổi, đương phụng sự, đương mở mang đầu bất cứ tôn giáo nào, học thuyết nào, môn khoa nào, duy tâm, duy vật, hữu thần, vô thần đều áp dụng được.

Ví như bộ kinh Dịch đầu lúc nào, ở đâu, môn hệ nào cũng dùng làm trung tâm cho chủ khách, mà bộ Dịch kinh nguyên đầu là mấy gạch trải qua nhiều đời, mỗi đời có một vài ba vị Thánh tô điểm thêm mỗi ngày khai thác thành một pho Thánh kinh đệ nhứt của hoàn cầu, môn nào cũng áp dụng được. Các hiền thiên ân có thấy được nét gạch ấy, dạng hình ấy ở trong nền Đạo chính mình đang phụng sự. Nét gạch ấy biết là cái gì ở đâu không?

Cái vòng tròn và nét cơ, nét ngẫu của Phục Hi rất đơn giản, đơn giản ấy mà kẻ vua, người dân đều dùng làm phép tắc trị thân giữ nước. Xu kiết, tị hung chỉ bấy nhiêu mà nổi được chặt chẽ giữa Trời, Người. Trải qua Ngũ Đế, Tam Hoàng hưởng cơ Thánh đức đạo Dịch cho đến ngày nay được nhiều tay lỗi lạc trí tài phát minh, thế mà càng phát minh càng mờ tịt thì tại sao? Việc ấy tự vấn ở lòng riêng.

Về Tam Kỳ Phổ Độ, đức Chí Tôn đã ban cho một bí quyết để hoàn thành sứ mạng chuyển bại thành thắng, đổi loạn ra trị, Hạ Ngươn lập lại Thượng Ngươn tái tạo thế gian thành cảnh thanh bình mà các hiền đã nghe đã biết. ***Cái bí quyết ấy để đem lại tề nhứt hòa bình là cái gì trong Đại Đạo?***

- Huệ Lương bạch:.....
- Đã có Phục Hi cũng phải có Văn Vương, Khổng Tử và nhiều tay cự phách trong vườn đạo thì bây giờ các hiền có nghĩ cần được một bí quyết của Đại Đạo tối thiểu cũng được như bộ Dịch Kinh. Chơn Tâm thấy bí quyết ấy là gì?
- Chơn Tâm bạch:.....
- Chí Tín, bí quyết là gì?
- Chí Tín bạch:.....
- Thiện Bảo?
- Thiện Bảo bạch:...

- Các cái đó là con đẻ của nó, chưa phải là bí quyết. Các hiền từ khi vào Đạo đến nay nhắm vào ba tiêu chuẩn: **Khắc thân, phụng Thiên, sự dân** phải không?
- Huệ Lương bạch:.....
- Đạt Minh cho biết khắc thân là khắc cái gì?
- Đạt Minh bạch:...
- Khắc thân là chế tà dục, chánh bản tâm. Phụng Thiên là phụng gì? Nói được rành ba yếu điểm ấy, Bản Đạo sẽ trao cho bí quyết.
- Chơn Tâm.
- Chơn Tâm bạch:.....
- Nói tắt phụng là gì?
- Chí Tín.
- Chí Tín bạch:.....
- Đạt Minh.
- Đạt Minh bạch:.....

Nói tắt phụng Thiên: Phụng là thờ, Thiên là Trời. Thờ Trời là nghĩa làm sao? Phải chăng tôn kính trên hết, trên tất cả, trên đầu thờ là cái quý nhứt, độc nhứt, tuyệt đối của con người theo đó mà đi, trông đó mà vào, lấy đó mà hành động. Đó là mục đích tối thượng, là chánh pháp nhân tạng, là Thánh Nhân mà cứ nói quanh co làm gì. Đó phải là nét gạch đầu tiên của Phục Hi không?

Các hiền nói không được thì Bản Đạo cũng không cần dạy thêm.

Bây giờ Bản Đạo nhắc lại Đạo Tổ đã trao một cảm nang hai¹ phần về xử thế báo thân về đạo quyền, thế quyền lưỡng hợp mà Bác Nhã Minh Thiện đã dạy, được Lý Bạch xiển rộng thêm một phần, còn nhiều bí ẩn, các hiền gặp việc để ứng phó cho hợp thời.

Người hướng đạo khác gì một tướng cầm quân, thắng hay bại, nhục hay vinh, được mất ở cả kẻ làm tướng, nên người hướng đạo xử sự trong thời loạn cũng như người tướng chỉ huy quân tốt phải biết địa hình, địa vật, phải biết mình biết người, phải làm sao giữ yên sanh mạng cho quân tốt, tiến thối không bởi quân mà bởi tướng. Tín đồ tiến hay sa ngã là bởi người hướng đạo.

Giai đoạn này còn hai khúc quanh nữa thì khỏi truông hiểm, các hiền bình tĩnh cho mọi người bình tĩnh, các hiền tiến lên cho mọi người mọi kẻ tiến theo. Các hiền làm gương cho muôn người soi. Chỉ chịu khổ tu một thân mà muôn thân được lợi, chỉ hy sinh một đời mà muôn đời được yên, chỉ quên quyền lợi tự thân mà nên cho quyền lợi đại cuộc, phải cần sáng suốt, có sáng suốt mới nhìn được rõ ràng ai mà ai Phật, ai chánh ai tà, ai Satan, ai hộ pháp. Muốn được sáng suốt thì cần được thanh tịnh; muốn có thanh tịnh thì bớt sự việc phù phiếm vô bổ.

---

¹ Địa Lô Phục và Địa Hòa Minh Di (chú thích viết tay bằng viết chì)

Phần nhiều đạo hữu tin ở hình thức mà tu; hình thức khi mất rồi thì kẻ tu bỏ đạo; hoặc vì dục vọng mê tín mà tu, khi thấy không thỏa mãn lòng tà hoặc thất vọng vì cố nào, cũng không còn là đạo. Các hiền cũng thấy từ xưa nay Thần Cơ Thánh bút ban biết bao lời ngọc tiếng vàng, giá trị mỗi lời, của cải muôn xe khó đổi. Thế mà khi cơ dạy tháng trước, tháng sau đã quên, mà dạy rồi cũng xếp bỏ đó, ít có ai khai thác học hành. Muốn nay lập đàn, mai lại lập đàn, lập mãi để nghe cái mới, muốn cái mới luôn luôn mà mấy ai sửa mới. Cũng có kẻ siêng năng công quả là vì được kêu tên điểm danh chớ nào thiệt tu hiệu Đạo là gì.

Các hướng đạo cần biết chỗ bịnh tâm của đạo hữu mà dắt diu, cần cho họ ai nấy cũng thấm Đạo vào tâm. Tâm được nhuộm mùi đạo lý sâu đậm thì có đem cối mà quết, lòng họ cũng không hề tan vỡ, chớ lòng tin khơi khơi ngoài vỏ, khi các hướng đạo bị triệt hạ hoặc khi pháp nạn, chùa bể, Đạo cấm, hoặc Cơ Bút ngưng bể, hoặc ít điểm danh thì họ cũng lơ là, rồi nguội ngất.

Người hướng đạo là một giáo sĩ khéo đem Đạo Pháp tỉnh thức lòng phàm, trừ bịnh tình thần mê loạn; mà người hướng đạo cũng là một y sĩ để cải tử hườn sanh cho bịnh đời đương hấp hối. Y sĩ mà không tinh thông y lý, không rõ bịnh tình, không thấy gốc bịnh thì làm sao chữa được lành; đòi hỏi người hướng đạo, y sĩ con mắt phải tinh để nhìn sắc diện hình thù mà đoán, cũng phải lòng an lặng mới nghe được mạch động mà phân biệt biểu lý hư thiệt để liệu phương chữa trị cho đời, cho cá nhơn, cho từng giai cấp.

Ấy là nhiệm vụ. Điều cần là nên chia nhau thành nhiều phần, kẻ lo trong người lo ngoài, bắt tay bên đời, bắt tay bên đạo, làm mỗi tương quan để khai thông lối bế. Kẻ nào thuần túy thì lo tu tĩnh cho nội bộ hướng dẫn hàng ngũ đạo tâm. Người nào thông thạo luật đạo lẽ đời, khéo khôn giao thiệp thì lo phần ấy, còn người chuyên môn bảo trì tiền, tài nguyên lợi tức, kinh doanh hướng dẫn đạo đồ để có một sinh kế lâu dài mà khai Chánh Pháp.

Còn dành lại một số hướng đạo nam nữ vô danh để lo bên trong. Rủi có mất mát phần này phần kia, cũng còn có người đương vi sứ mạng.

Về Cơ Bút là pháp môn diệu pháp làm lợi cho những kẻ biết tu mà cũng làm hại cho người nông cạn, các hiền cũng thấy cái chi có lợi thì cũng có hại hoặc thái quá bất cập. Cái họa ấy không vừa, kẻ nghe theo cơ bút là nghe theo Thần Thánh. Cũng có đám đời, rồi đây mượn Thần Thánh, mượn cơ bút để triệt hạ Thần Thánh và cơ bút.

Những bài cơ bút viết ra thành bài học quý giá mà rồi đây cũng như việc qua rồi, bài ấy là xiềng khóa của chư hiền đừng mỗi cái viết thành rồi khi đốt không kịp. ***Bản Đạo muốn các hiền lấy bộ Tâm Kinh mà chép, lấy bộ Tâm Kinh mà xem,*** ngoài ra là giả tạo, là hữu hình, trói buộc người, trói buộc mình, trói buộc đạo; mà các hiền cũng không nên quá lợi dụng cơ bút hay cơ bút quá lợi dụng các hiền.

Thần Tiên luôn luôn là người đặc đạo, cái thái quá hay bất cập là không phải của Thần Tiên. Thần Tiên là Trung, là Đạo, là Thời. Mất Thời, mất Đạo, mất

Trung đầu vị ấy có xung Đại La cũng không nên vội tin. Tại sao các hiền không mở con mắt trong con mắt để xem qua luồng điện khi cơ bút viết ra, coi là luồng điện gì? Thanh hay trược? Giả hay chơn? Bởi vậy luôn luôn **Thầy và các đấng đại tôn đều mong các hướng đạo và đạo tâm ai cũng chứng, cũng ngộ chơn truyền, tự thông công** khi ấy mới khỏi lầm.

Về thế cơ, mọi việc các hiền an tâm mà lo đạo, lo tu. Bên ngoài tin có quyền năng vận hóa, dầu khó khăn đến mấy rồi cũng được giải quyết ổn thỏa. Tuy nay mai có sự bình định cải đổi, song cũng tạm thời. Trông đến năm ba năm sau cơ đạo mới có mỗi bước qua một kỷ nguyên lịch sử đạt thành mỗi tương quan sâu rộng trong loài người.

Các hiền bình tĩnh cho vững chí trong lúc loạn cũng như lúc thường, mới khỏi bị kẻ mạnh cướp thân mà lòng đen tối. Mọi việc Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý cũng như Thánh Hội Minh Lý, Quyền Pháp và sứ mạng đều đặt ở các hiền hiện diện hôm nay chung trí mà lo, mà tính, mà làm. Bao nhiêu đó khai thác ra thành một chương trình của mỗi bên và hai bên hiệp lại ở phân tu nội tâm, các hiền hiểu không?

Ai lo phần nấy không nên xâm phạm nội tình của nhau, song về nội tâm tu tịnh, đường lối hợp tác để giúp nhau về chánh pháp và nội công.

Tim học thiên na và Dịch lý. Mỗi người có mặt hôm nay bắt đầu lãnh một công vụ sứ đồ sắp đặt tổ chức hàng ngũ của mình, chia phần phụ trách để đón ngày vui mới trong năm mới. Bần Đạo ban ơn và chào chư liệt quý vị.

Thăng 23g25

TN19760202

Đàn số: .../76

ĐT: Thanh Thủy

ĐG: Bạch Tuyết

ĐK:

PD: Chơn Tâm

CD: BPTC Minh Lý

Bác Nhã Tịnh Đường Mông 3 Tết Bình Thìn

(Ngộ thời 2-2-1976)

--- oOo ---

Huyền Đô Đại Pháp Sư chào chư thiên ân hướng đạo, chào chư liệt vị.
Có Đức Lão Tổ giáng lâm, thành tâm nghinh tiếp, mời hiền muội Bạch Tuyết vào đọc giả. Thăng.

Tiếp điện: Chào chư môn sanh nam nữ.

THI

THÁI hòa nguyên khí tại tam vương (dương),

THƯỢNG đức tu tri khởi đạo trường.

LÃO TỔ giáng lâm tri pháp luật,

QUÂN minh đức ngộ hảo thành lương.

THÁI THƯỢNG LÃO QUÂN, Bản Đạo đến giờ này để tế độ một số nguyên nhân ở vùng này được thức tỉnh, quay về nẻo chánh đường ngay, thoát khỏi công luật đào thải trong thời kỳ mạt kiếp, để góp mặt tạo Thánh đức sau hội Long Hoa.

Bản Đạo chứng tâm thành môn sanh. Miễn lễ chư môn sanh đồng bình thân lưỡng ban để nghe lệnh dạy.

Từ bấy lâu tu học dưới sự chăm nom giáo hóa của Đức Thượng Đế cùng chư Phật Tiên, những mong ước của chư môn sanh trở thành hàng chơn nhơn Thánh thiện. Bao nhiêu lời dạy chư môn sanh nam nữ được chơn hôm nay là đã chí tâm tu học, dù chưa được kết quả theo mong muốn của Thiêng Liêng, của Bản Đạo nhưng khả dĩ có chút ít công phu để góp phần tế thế độ nhơn.

Này chư môn sanh nam nữ:

THI

Khai xuân tả bút dụng thần uy,
Cứu độ người lành thoát nạn nguy.
Mượn đạo tâm làm thuyền Bác Nhã,
Thề thiên thời hóa pháp huyền vi.
Tam Thanh ứng hiện năng siêu xuất,
Nhứt khí trùng phương đắc thọ trì.
Vật vị hư không nan thâm nhập,
Trường hành sở xứ ngộ tương tri.

Vì ân oai Thượng Đế với đức hảo sanh nên Hội Công Đồng Tam Giáo cho phép các môn sanh nam nữ đã bước vào đường Thiên Đạo Đại Thừa được giúp phần thi công lập đức giáo hóa ngàn ngày dùng trong một thuở phải nghe cho kỹ và hành cho đúng.

Truyền tất cả đứng lên hai bên tả hữu nam nữ. Cho phép Chí Hùng nhập đàn. Bải điển ký chờ Chí Tín. (Chí Tín lái xe vừa mới vô sân chùa).

Ngài chỉ cách làm phép.

TN19760208

Đàn số: 14/76

ĐT: Hồng Mai

ĐG: Huệ Chơn

PD: Chơn Tâm

CD: Ban Thông công Minh

Lý Thánh Hội

Tam Tông Miếu ngày 8 tháng 1 năm Bính Thìn

(8- 2-1976) 20g10

--- oOo ---

Gay chèo **BÁC NHÃ** lướt dòng ngân,
Vị thế **THIÊN SU** đến cõi trần;
Noi lý **TAM TÔNG** gieo mối đạo,
Trên thuyền **PHÁP CHỦ** có thiên ân.

Bác Nhã Thiên Su, Tam Tông Pháp Chủ, chào chư thiên ân chư liệt vị nam nữ.

Bản Đạo vâng lệnh Tam Giáo Đạo Tổ đến khai cơ Minh Lý Thánh Hội và khuyến chư thiên ân vãi dòng đạo lý cho đường tu học. Đến đây Bản Đạo tạm mở dấu ngoặt.

[**Hồng Mai!** Bản Đạo bằng lòng với lòng hiếu nữ của trò, hãy đến trước Điện chờ lệnh. Huệ Chơn vào độc giả giúp. Hồng Mai hãy vào quì trước chánh điện nghe Bản Đạo dạy đây! Với lòng chí hiếu trong cơn mẫu thân trọng bệnh, Bản Đạo ban ơn cho trò một phương tiện sau đây đem về trợ, hòng mẫu thân qua cơn nghiệp thân, thọ nhận để trò được an tâm hành tròn phận sự.

Hiền đệ Minh Hạnh đem cho Bản Đạo một chung bạch thủy. (Ngài làm phép). Tiếp theo đây là pháp môn trị bệnh, vào đúng giờ Tý này và giờ Mẹo sáng, hiền muội Bạch Tuyết ráng ngồi công phu với phương cách sau đây:

Dùng tư tưởng hít Tiên Thiên khí theo đường mạch Nhâm đến Hạ Đơn Điền, ngưng trụ tại đó, đốt lò nung cho chơn hỏa từ từ trở lên đến tạng tì ngưng đó trong giây lát, dùng chơn hỏa đó đuổi hàn khí thoát ra ngay chân thủy, vận chuyển như vậy trọn chín hơi, tiếp theo cũng cách đó nhưng khi dẫn Tiên Thiên khí vào nung tại lò cừ, đoạn dẫn theo lối châu thiên nghĩa là đi vòng đến Vĩ Lư dẫn lên mạch Đốc, đếm thật chậm đủ chín lần là xong một thời công phu. Trong hai thời sẽ thấy kết quả hiệu nghiệm. Vậy Bản Đạo nhờ hiền đệ Minh Hạnh chuyên giao phần bạch thủy đến tay Hồng Mai thọ nhận đem về giải bệnh cho mẫu thân.

Bản Đạo mời chư hiền đồng an tọa.

Này chư hiền thiên ân sứ mạng, thật là những đặc ân dồi dào mà Thiêng Liêng đã dành cho chư hiền trong suốt mấy ngàn cơ vừa qua rất đầy đủ, đã trang bị cho chư hiền những phương tiện quý vô giá, để làm cẩm nang trên bước đường tu thân hành đạo.

Giờ đây, **BẢN ĐẠO** cũng nhân tiện đàn khai cơ này dặn dò thêm chư hiền những điều cần thiết sau đây:

Chư hiền rất hữu duyên đại phước mà được thờ phượng kính cẩn và học hỏi giáo lý của **TAM GIÁO TỔ SU**, nhờ đó giúp cho tinh thần phóng khoáng vượt khỏi ràng buộc câu chấp cản ngăn phân cách. Chư hiền học thì có thể gọi rằng

chăm học và tiến bộ khá về phương diện kiến thức; nhưng còn về phương tiện đem sở học đó ứng dụng vào đường lối hành đạo của mình thì chưa được dường bao. Vì vậy đó là một lý do khiến cho tâm thần chưa “**thanh tịnh**” trước ngoại cảnh diễn biến không ngừng. Đáng lý ra nhờ sở học đó làm phương tiện đáng kể cho đạo nghiệp đương vi, vì hễ khi thuận thời cần nhập thế thì dùng Không học nho văn; Khi nghịch thời loạn động thì dùng Lão, Trang tự hữ; Những khi nào phiền ngăn trở thì dùng Phật lý vô ưu. v.v.....

Thử lần giở lại những trang sử trải qua các triều đại tôn giáo thế giới nói chung, Phật giáo Trung Hoa nói riêng, đã bị đàn áp, chùa chiền am tự bị tàn phá tiêu hại hàng trăm, các tăng sĩ tín hữu bị bắt bớ tù đầy giết chóc cũng không phải ít. Tuy nhiên, cũng trong bối cảnh ấy có hai tông phái là Thiên Tông và Tịnh Độ Tông chẳng những không bị tàn phá sát hại mà trái lại vẫn phát triển đều đều. Đó là kinh nghiệm quý cho các hàng hướng đạo đương vi. Và lại, chư hiền đã am tường Dịch lý khá nhiều, sao không gặp kinh từng kinh, gặp quyền từng quyền để biến hóa chấp Trung bảo trì đại nghiệp.

Các bậc Giáo Tổ ngày xưa khi thuận thời thì mở đạo truyền bá tư tưởng khắp nơi, lúc nghịch cảnh thì tìm phương ẩn dật. Nhưng ngày nay lại khác ngày xưa vì ngày xưa đất rộng người thưa, vả lại sứ mạng **thế thiên hành hóa, hướng dân vi thiện** của hàng thiên ân, **chỉnh phong hóa, tu luân thường, truyền đạo pháp**, không cho phép chư hiền ẩn dật mà trái lại phải chấp kinh từng quyền.

Cũng trong Phật lý, chư hiền đã từng hiểu rằng mọi Pháp giới, **không có pháp giới** nào gọi là thừa hay vô ích cả, có khác chăng là hành giả biết ứng dụng đúng chỗ, đúng lúc hay không mà thôi. Thí dụ: mỗi lần nhức răng, đau mắt thì bịnh nhơn than nhức than đau? Tại sao lại không mừng cho rằng các bộ kinh lạc liên hệ vẫn còn bén nhạy; Nếu các bộ kinh lạc liên hệ không bén nhạy, bị tê liệt thì ắt là luôn cả hai hàm răng bị ung thối tàn phá, hay bốn mí mắt bị lở loét cũng không biết, không hay.

Như vậy sự đau nhức cũng là hữu ích vô cùng. Lòng Tạo Hóa chở che, bảo tồn nuôi dưỡng vạn vật nhưng Tạo Hóa cũng hay hủy hoại tàn phá những gì vô ích, trái đạo nghịch lý. Cũng như cha mẹ nào lại không thương yêu con cái, hàng lo chăm nom hoạn dưỡng, nhưng cũng có lúc phải dùng đến roi vọt để trừng trị những đứa ngỗ tử nghịch nhi. Trong lúc những đứa ngỗ tử nghịch nhi bị trừng trị, những đứa lương nhi hiếu tử can chi lại hoảng hốt cuống cuồng nhao nhao phản đối. Đã là lương nhi hiếu tử thì chung thỉ trước sau một lòng một dạ như nhau không nên dờn dỗi.

Luật lệ qui điều của đạo thì công bình, bác ái, từ bi; nếu không có phương tiện ngoại cảnh gặt gao thì lũ quỷ loài yêu vào phá chùa chiền Thánh thất, như vậy được pháp ngoại cảnh đó cũng hữu ích, chớ can chi phiền toái. Chỉ có một điều là chư

hiền đưng làm lẫn giữa sự hữu ích, vô ích của các vấn đề mà thôi. Thí dụ: lúc cấy lúa trồng rau gặp bao nhiêu cỏ dại mọc lên, tìm cách tiêu hủy cho cỏ là loài vô ích, nhưng khi cần cỏ để ủ phân hoặc để nung đất, hoặc để lót bờ thì lại cho cỏ là hữu ích.

Chư hiền hầu hết đã bước vào đời sống Đại Thừa Chơn Đạo, phải vượt lên trên tất cả mọi hiện tượng biến thiên đưng để bị chi phối bởi tiếng thị phi đối đãi, những ngôn ngữ hình danh, được vậy tâm hồn mới an định; có an định mới sáng suốt; có sáng suốt mới nhận định phải trái giả chơn, hoặc có gặp cái nào vô ích, điều nào hữu ích, đã lập đời sống vào thế giới Chơn Đạo thì không chấp ngã, chấp nhân; dầu bậc Đại La, khi mang thể xác con người, thì phải làm việc của con người.

Thứ nữa, nơi quẻ “ Địa Hòa Minh Di **Q** đây là quẻ ẩn quẻ chìm, nhưng không phải chìm là chìm luôn tề liệt. Súc tích bởi hai hào Sơ cửu và Cửu tam nhưng cái lý Minh Di là bề mặt đối với nghịch thời thì phải dùng tam hào Lục nhị, phải sáng suốt bình tĩnh mà giữ vững lập trường cũng như vị trí của các hào, nếu ngộ cảnh mất bình tĩnh sáng suốt đảo lộn thành quẻ “ Hỏa địa Tấn ” phản phát vụng về. Cũng như quẻ “ Địa lôi Phục” , động lực súc tích ẩn tàng là hào Sơ cửu sẽ chuyển mình lên Cửu nhị nhưng bề mặt của nó cần giải thích: trước nghịch cảnh thì biến nó thành quẻ “ Sơn địa Bác” để qua lúc khó khăn vậy. Đó là lý ngộ biến tùng quyền của người học Dịch và đem ứng dụng vào đời sống đạo lý vậy.

Sau cùng, Bản Đạo đề lời nhắc nhở chư hiền nội bộ MINH LÝ THÁNH HỘI, *chư hiền nào chưa hẳn xuất gia hãy lãnh hội Thiên ý để chấp trung, hành trì đạo nghiệp*, còn *chư hiền nào hoàn tất việc xuất gia* thì phải “ *thuần chơn vô ngã*”. Đó là món quà đầu năm Bính Thìn dâng tặng những người thiên ân sứ mạng.

Sau đây Bản Đạo thừa lệnh Đức Đông Phương Chương Quân chuyển lời cho chư hiền Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, gồm có 3 điều: Một là này Thiên Quan Tứ Phước sắp tới, Cơ Quan chấp trì hành lễ nghiêm túc đơn giản nội bộ như hàng năm; hai: Đàn cơ khai Xuân tại Vĩnh Nguyên Tự được thiết lập vào giờ Ngọ ngày 16 tháng Giêng. Ba: hiền đệ Ngọc Huệ Chơn đang trong tình trạng cư tang báo hiếu, huynh đệ tử muội nội bộ Cơ Quan nên thể hiện tình thương yêu đoàn kết trong lúc hữu sự. Vậy là xong.²

² Đoạn màu đỏ không có trong TN Đại Tam

THI

BÁC đạo phàm nhơn hiển Thánh nhơn,
NHÃ ca hòa điệu với cung đờn;
THIÊN trong Thánh động mà không động,
SU Tổ ngày xưa đâu khác hơn.

Nhắc đến hai tiếng **SU TỔ** và hai tiếng **NGÀY XƯA**, Bản Đạo [**BÁC NHÃ THIÊN SU**] lại liên tưởng đến lòng bác ái của **THƯỢNG ĐẾ** và chư Phật chư **TIÊN** đối với **MINH LÝ THÁNH HỘI** nói riêng, với môn đồ Đại Đạo nói chung. Thật là vô cùng vô tận vì đạo lý giáo pháp thì trừu tượng khúc chiết vô cùng nhưng **THIÊN** **LIÊN** đã dùng không biết bao nhiêu ngôn từ để giải đại chúng, để ní non dẫn dắt hằng đêm. Nếu thử dùng một vài công án của các **TỔ** xưa, chắc chắn chư hiền sẽ bơ vơ bối rối.

Thôi chư hiền đàn trung hãy bình tâm hoan hỉ đón nhận ân cao đức cả của **CHÍ TÔN TỬ PHỤ** để vui Xuân lạc Đạo.

Bản Đạo xin giả từ.

Thăng 23g35

TN19760402

Dàn số: ...1/76
ĐT: Khai Tịch
ĐG: Khai Tinh
ĐK: Khai Sắc
PD: Khai Minh
CD: Minh Hạnh

Tam Tông Miếu Ngày 3 tháng 3 năm Bính Thìn
(2-4-1976) 20g 25

--- oOo ---

THI

Âm dương tương phản cũng tương thành,
Tiêu trưởng bốn mùa mãi chạy quanh.
Biến hóa đổi thay, ai kẻ biết,
Nhút như, thường trụ, giữ tu hành.

Hưng Đạo Đại Vương chào chư thiên ân đạo tâm nam nữ.

Hôm nay chư hiền nam nữ thiên ân thiết khai trường tịnh đoàn kỳ cuối Xuân sang. Đó cũng một hồng ân đặc biệt trong lúc cấp thiết này gồm hai phương diện: một là hoàn cảnh ngoại giới đến hồi diễn biến, tất cả phải chịu một cuộc đổi thay, từ hình thức đến tinh thần, không riêng gì kẻ tu người tục. Lịch sử muốn chuyển mình sẽ vượt tới chỗ vô cùng khó khăn, ai cũng chung chịu, đặc biệt cho những

khách tu hành còn phải học nhiều bài học thấm thía. Cuộc thi hạch quá chùng gay go, mấy người đáp đúng?

Hơn nữa, nơi này được nhận một sứ mạng thâm tu, thâm chứng để hoằng pháp quảng bá sâu rộng ngày mai. Thế mà sứ mạng ấy, mấy người trọn tin; tin sao được trước sự thế giới khoa học tân kỳ, một sức cùn con trong người làm gì xoay ngược thời thế loạn thành trị, thế cho nên trong hàng thiên ân những kẻ đã cởi áo đạo bỏ tu, cũng còn nhiều người muốn buông tay ra ngoài quyền pháp. Thiên lực không thắng nổi nhơn sự, rốt cuộc mười năm dạy dỗ chỉ bày, Phật Tiên biết bao khổ tâm vì đạo chúng, nhưng khóa này cũng được khế ứng cơ Trời. Ngoài động thì trong phải tịnh.

Hơn nữa chư thiên ân cũng như toàn đạo trải qua một cuộc kinh hoàng. Mọi việc không việc nào còn được đứng yên tồn tại. Rồi đây nó sẽ ra sao, làm hoang mang bối rối mà đức tin mỗi lúc cạn dần. Nếu không có một cuộc chuyển biến nào chặn bớt đà tiến này thì làm sao đứng vững trên con đường thuần chơn sứ mạng. Nên đọt tu cũng đề nhắc nhở toàn đạo, để hâm nóng lòng nhiệt tín từ trước của thiên ân. Vậy Bản Thánh thừa lệnh Tam Tổ Thánh Sư đến ban khen chư hiền tỉnh trong con ngậy ngủ. Mọi việc Ôn Trên không phải không lưu ý đến ngày này, nhưng mười năm qua dành cả phương tiện để chư hiền và toàn đạo ứng phó mọi trở ngại trong những hồi tu học hành đạo sắp tới, một khi bởi có bên ngoài, va chạm làm bất giác tinh thần mà quên đi lời di giáo. Đọt tịnh này đủ phương tiện hồi phục mà bình tỉnh ôn lại không gì chẳng ghi chú ở các chương pháp đạo cầm nang.

Hôm nay chỉ báo tin trong khóa này sẽ có một đàn pháp đạo nếu chư hiền trọn tâm thì được lãnh trọn hồng ân, bằng tâm đức mẽ mòn thì dầu có tiếp nhận cũng không viên mãn.

Từ đây đến cuối năm sự dạy dỗ của Thần Cơ rất khó khăn. Dầu thương cũng không thể chỉ ngay nói thẳng, nên sự tu học cũng chịu nhiều thiệt thòi. Đó không phải do thiếu phương tiện mà do lòng của toàn bộ tâm địa bất như, nhưng Bản Thánh cũng gắng nói lên khuyên chư hiền nào còn nhẹ tin quyền pháp để ý: cuộc biến chuyển trong năm Bính Thìn này gắng bước trên chông gai đạn lửa một vài năm. Nếu Ôn xanh lòng đạo tương phù thì Đông Chí lại về, Đông Chí cùng nhau vui mừng trùng khai chánh pháp. Từ ngày này trở đi ai cũng chung chịu khó khăn hụp chìm trong nước lửa. Nhờ quyền pháp chở che, nhờ lòng tin vượt qua bao nhiêu thử thách.

Bắt đầu xuân mãn hè sang,

Khúc quanh lịch sử mở màn thu đông.

Ai người có đức có công,

*Pháp quyền sẽ được hanh thông nhẹ nhàng.
Lo tu đừng dạ hoang mang,
Một lòng mạnh tiến, một đàng mà thôi.
Tình đời dầu cảnh chia đôi,
Chia đôi rồi cũng có hồi gặp nhau.
Lạ gì thay dạng đôi màu,
Bốn mùa thường độ chậm mau tại lòng.
Thứ gì mình thích mình trông,
Không ưng mà gặp thì lòng đừng đưng.
Thời gian quay chuyển không ngừng,
Biểu mau không được, biểu dưng được đâu.
Tự nhiên mới thấy nhiệm màu,
Cơ Trời như thế há cầu trái sao?
Cuộc đời là giấc chiêm bao,
Tình ra mới rõ bào hao nhận nhàng.
Từ đây cho đến thu sang,
Cho nhau....*

*Đạo pháp nhiều năm cũng tỏ tường,
Ái ân, danh lợi, giấc huỳnh lương.
Có không, còn hết, cơ tiêu tức,
Giữ một chơn tâm mới vĩnh trường.*

Khai Tâm thấy rõ đạo và đời,
Đời hợp rồi tan gấm mây hơi.
Đạo mãi trong ta vui khổ trọn,
Gát ngoài thế sự, rõ cơ Trời.

Chớ vui miệng, chớ quá lời,

Chớ tin thì mắc, chớ rời thì nguy.

Khó khăn chớ ngại bỏ đi,

Chớ nên bàn luận thị phi mà râu.

Trong thời gian tu học này, bất luận cuối khóa hay ngoài khóa sẽ chuyển đàn. Đàn nên chọn người nhút tâm nhút đức, để đón nghe Thánh ý; (Thanh Quang trong giai đoạn này rất khó khăn nói ra nhiều bí mật của đạo. bởi vậy người độc giả không cần hô to. Thiên Cơ muốn hé mở nhưng hé mở cũng giúp một phần tăng trưởng đạo tâm mà cũng là đem tai họa đến cho các hiền trong giáo hội, bởi người lưỡng tâm, bởi người không cần ngôn cần hạnh, nên muốn dạy mà không dạy được là do các đạo hữu. Khổ vì thiên cơ mỗi khi hiền đọc quá to là gặp trường hợp có kẻ theo dõi thì nguy cho đạo). Bản Thánh chào.

Thăng 21g50

Đã dò với bản đánh máy.

TN19760529

Đàn số: ...16/76

ĐT: Khai Tịch

ĐG: Khai Tinh

ĐK: Khai Sắc

PD: Khai Minh

CD: Minh Hạnh

*Tam Tông Miếu (HNV) Ngày 1, tháng 5 năm Bình Thìn
(29-5-1976) 20g 5*

--- oOo ---

THI

Nhứt dụng thường hành Bác Nhã tâm,

Chớ đâu xa lạ nhọc công tâm;

Đây kia dung nhiếp vô phân biệt,

Vọng chấp tham cầu mới tới **tâm.**

Bản Tăng chào chư thiên ân, chư đạo tâm nam nữ.

Hôm nay Bản Tăng lâm cơ để lời cùng chư đạo tâm và thiên ân phận sự. Đáng ra chương trình hoàn tất những chương Đạo Học còn lơ dờ, nhưng hoàn cảnh và nhơn tâm quá chừng điên đảo, công việc tả kinh không phải để cho một thời, một lúc, một số người nhiều đầy được tu được học, mà cần lưu lại nhiều đời, lúc nào thấy những bài quyết ấy, càng coi càng đọc càng thấy mới lạ thâm mật vô cùng. Nếu hoàn cảnh bên ngoài đảo điên xáo trộn, lòng người nhiều nổi phần uất khổ đau, bao nhiêu tư tưởng xấu xa xen trộn với điển quang, thì những thời pháp kia có tiếp được cũng chẳng đem lại lợi lạc chút nào. Phương chi, giữa khối tình

thần quyền pháp của Giáo Hội bị hoàn cảnh bên ngoài chi phối, tâm tư xáo trộn, bất định bất an, thêm nữa nội bộ bất đồng, nhịp sống bỗng lên xẹp xuống, cộng với đôi phen trong ngoài quyền pháp, khó lòng nhận được Ôn điển vẹn tròn.

Phương chi Bàn Tăng oai đức còn non, quyền năng kém cõi, đâu đủ sức vệt phá vô minh, xuyên qua cảnh huống bất nhứt của lòng người. Vì vậy mà ĐẠO TỒ đã truyền lệnh cho Bàn Tăng chuyển cơ tiếp bài **Tâm Pháp**, Bàn Tăng xin đình đãi một thời gian, để đôi bên hoàn cảnh trong ngoài ổn định, may sớm ra Đông Xuân tới có thể khai cơ tiếp tục thì chừ đạo tâm hoan hỉ mà chờ đợi.

Nếu toàn thể đạo đồ sứ mạng, vì tiền đồ MINH LÝ, vì đại nghiệp, công khó của tiền nhân, vì ý thức cầu tu, nên chinh đốn lại lòng mình, đừng quên lời hẹn sâu xa mà bán rẻ đời mình trong nhứt thời cho hoàn cảnh. Bàn Tăng lấy làm buồn, buồn cho toàn đạo công phu tu học nhiều ngày mà không chủ nổi lòng mình, để cho hoàn cảnh diều động. Tuy chưa đến đôi nào song cũng bị ít nhiều sút mẻ trong tâm tư. Đã biết “*chư pháp vô thường, chư hành vô ngã*”, cuộc đời giả tạo biến đổi từ phút từ giây, có, không, được, mất, trong nhấp nháy. **Mắt** người biết Đạo nào để cho sự vật cuốn lôi theo dòng nước lũ, mà vật chất là phù du, có còn hay biến dạng hơi đầu mà lo nghĩ cho bận lòng.

Từ xưa nay, những gia đình vô phúc, ruột thịt tương tàn, cũng bởi cha mẹ lưu hậu của cải mà ra. Quý là gia đình nghèo, con cháu biết lo đời sống, bảo dưỡng hiếu thân, chu toàn em chị. Cái sự nghiệp MINH LÝ vĩ đại này là ***tinh thần đồng nhứt, giải thoát trần duyên***. Nếu một khi bị bất nhứt, bất hòa, trần duyên buộc trói thì dầu nhà cao cửa lớn, sự nghiệp vật chất đến đâu, cũng coi như phá sản. Điều ấy các thiên ân và toàn đạo nên biết về hoàn cảnh đổi thay vĩ đại này.

Cuộc cách mạng đương cải tổ lớn lao, cái chi được thích ứng hơn thì còn, cái chi không lợi tiện cho đường lối canh tân dầu hay dầu phạm đến truyền thống ngàn đời cũng đành vất bỏ, không bỏ sớm thì chầy, vì thế mà mọi người đâm lo, hoảng sợ, tuy thuyền chưa chìm mà đã nhảy ra trước, vật chưa hủy mà tự thủ tiêu. Nếu thực sự đứng trăm phần trăm, thì chẳng có khi nào hôm nay ngòi bút còn cọ trên cơ bàn. Bởi người thiếu đức tin mà tự hành mình, tự trói mình cho giặc. Tuy đã đứng là chung quanh các người, chung quanh cơ sở, có kẻ bám sát theo bết gót từng giờ, không có cái gì là người ta không nắm được. Sở dĩ có như thế là vì hoàn cảnh chung, cũng vì lòng lo sợ tai vạ, nên người nội bộ mới liên thông, kỳ thật Minh Lý Đạo nhà của chúng ta sáng rỡ như ban ngày, thẳng băng như cành trúc, có gì đáng ngại đáng lo? Dầu hoạn nạn là nghiệp quả phải chịu, có chẳng cũng chỉ nhứt thời. Bàn Tăng cứ mãi khuyên mọi người nên đặt mình trong Quyền Pháp, đặt nặng niềm tin vững chắc ở sứ mạng, mạnh mẽ bước sang khúc quanh này chừng một cây số ngàn là đến nơi bằng phẳng.

Bần Tăng khuyển Giáo Hội theo đúng chương trình, y đó như xưa nay mà tu, mà học, mà liên giao, mà tự vệ. Mỗi năm có những đợt tu đoàn kỳ hoặc trường kỳ, đó là giữ vững tinh thần đại thừa giáo của Đạo Minh Lý. Tuy hoàn cảnh có lúc dễ lúc khó, nhưng khó dễ bên ngoài có thể tự mình ngoại giao cũng ổn thỏa. Chỉ có bên trong lòng đạo của mỗi người, ai cũng bởi một lý do, đặt lý do trên mục đích thì không sao giải quyết xuôi thuận cả.

Đáng ra quyền pháp buộc nam nữ thiên ân **Khai** Pháp luôn luôn hiện diện không vắng mặt bởi một cơ nào; thứ đến chư chức sắc tịch **Tường**, tuy không buộc chặt, mà cần mọi người tự giác ngộ. Ngày đợt khóa tu **Hạ Chí** tuy còn xa, nhưng cũng chuẩn bị tinh thần giác ngộ cho khóa này, may có một vài phần thưởng về sau, lưu lấy công đức, đặt thêm những viên gạch cho bức tường đạo pháp ngày một cao.

Nếu tình đạo tương quan, thì sự phối hợp giữa CQPTGL và Giáo Hội như thường lệ. Địa điểm lấy Bác Nhã (Tịnh Đường) làm cơ chỉ tu học, thừa ra thì nơi nào thuận tiện tổ chức hướng dẫn nơi đó tu tịnh như các khóa trước. Sự phối đồng không gì trở ngại, thì chuyển lệnh cho PTGL ngày 10, giờ Tuất, thiết cơ đàn để ban định người đi dự khóa. Các hiền nên vững tâm, không gì trở ngại; chỉ nên định ngày sau Lập Hạ hay trước.

- KHAI MINH bạch: 24 tháng 5 âm lịch.

- Trước “ Hạ Chí” một giờ là “Tứ lý”. Chọn vào **giờ Tý 25-5** âm lịch tiện hơn.

- KHAI MINH bạch: Xin Ngài định vị nào đi dự khóa tịnh?

- Khai pháp, Nữ đồ đều phải hiện diện, trừ khi người thiên ân đó (hoàn cảnh) bất tiện thì xin phép hoãn. Sau, đợt ở Chùa, tịch Tường tùy tiện. Trước khi đi, cần xin lệnh TRẦN HƯNG ĐẠO để Ngài chỉ dẫn và sắp đặt cho chư Thiên bố trí trấn an, để ác khí không lọt vào mới tiếp được các bài Tâm Pháp. Hiểu không?

- KHAI SẮC bạch : . . . . .

- Địa điểm Bác Nhã, cơ chỉ Bác Nhã,

-Bác Nhã tâm kinh hay tinh thần Bác Nhã?

- KHAI SẮC bạch: Pháp Hoa, Kim Cang, Lăng Nghiêm.

Người giảng huấn cần ý thức rõ những thời pháp theo các bậc tu, tùy tiện lợi cần hay độn cần mà khai phát. Người giảng huấn cần tu cần học đến pháp đạo Đại thừa. Khi chúng Đại thừa pháp, không phải đem Đại thừa pháp mà thuyết minh, mà cần nhắm vào trình độ khai mộng. Không phải ai cũng hiểu như mình, mà mình cần làm cho họ hiểu. Ví như như sự giao tiếp với trẻ em, thì lấy lòng trẻ em mà

giao thân; giao tiếp với học giả thì lấy lòng học giả mà giao thân; giao tiếp với bậc
trượng phu thì lấy lòng trượng phu mà thân thiện.

Có một việc đáng nói ra cho các hiền đệ đề phòng, nhưng hôm nay không
tiện. Bàn Tăng sẽ đến sau ngày Tiểu Mãn. Bàn Tăng chào chư thiên ân và đạo tâm
khỏe mạnh.

Thăng

TN19760605

Dàn số: ...17/76

ĐT: Khai Tịch

ĐG: Khai Tinh

ĐK: Khai Sắc

PĐ: Khai Minh

CĐ: Minh Hạnh

Tam Tông Miếu Ngày 8 tháng 5 năm Bính Thìn

(5 - 6 - 1976) 20g 20

--- oOo ---

THI

Tịch là Lý đó, chiếu là Minh,
Lý ấy phân căn hóa vạn hình.
Biết được tham tu thành Bác Nhã,
Định rồi sanh huệ, phá vô minh.

HỰU

Xuân qua Hè lại kế Thu về,
Thay đổi trăng vùng mãi xít xê.
Xê xít cái canh sao đụng khớp,
Trò đời biến ảo thấy mà ghê.

Bàn Tăng [**BÁC NHÃ THIÊN SU**] chào chư Thiên ân.

THI

Cây muôn lặng, gió không ngừng nghỉ,
Người muôn yên, thế trí nào yên?
Xô nhau qua bể nã phiên,
Nào danh nào lợi triền miên thảng ngày.

Cuộc cờ đã đua nhau tranh thắng,
Biết bao giờ đen trắng ngừng tay?
Đề coi xe pháo đua tài,
Ăn thua một giỏ cả hai bỏ vào.

Người tinh ngộ ai nào mấy kẻ?
Đem tình thương san sẻ giữa nhau.
Đông tây tranh luận ồn ào,
Mâu dài thuẫn chắc biết bao nùng!

Trăm họ khổ vô cùng thán oán,
Trải biết bao giai đoạn mất còn.
Ai vì nhọn loại nước non,
Há không đổ lệ mỗi mòn đợi trông.

Chùng nào có vừng hồng lộ dạng?
Chùng nào qua giai đoạn lâm than?
Chùng nào bốn biển được an,
Chùng nào bè phái đa đoan sạch sành.

Ai nấy cũng xưng mình chánh đáng,
Tự ra tay cứu vãn thế đồ;
Thật là đuôi Việt đầu Ngô,
Bắt người vạn tuế tung hô phụng thờ.

Khi ngã ngựa mới ngờ mới tỉnh,
Thì đã rồi . . . . .

Hôm nay Bàn Tăng đến có mấy việc cần bàn cùng chư huynh đệ thiên ân phận sự. Nền Minh Lý được thành hình quyền pháp do một sứ mạng Tam Giáo ban trao. Sứ mạng ấy thật là trọng đại; nếu người thiên ân không đủ tài đức, chí siêu phàm thì khó đương nổi. Trong bao nhiêu người sáng lập được chọn vào hàng môn đệ cùng hợp tác mà chia sót nổi khó khăn, nhưng rồi cũng tránh không khỏi cuộc khảo thí mà kẻ Bắc người Nam trên đường khai hóa mà nữa chùng đành dừng bước, *bán đồ nhi phé*. Sự nặng nhọc khó khăn kia đã trao trọn cho Bàn Tăng một thân giữa đám giặc đời, tả xông hữu đột, quyết đem hết tuổi tàn niên thu nhặt những gì Thánh Ý đã dạy, gom nhặt vào một khối lộn lạo, mục đích giữ cho còn; sự lựa lọc sắp đặt đâu ra đó trở thành một hệ thống còn phải trông vào các em nối tiếp về sau, mới mong thành tựu thành hình cho một tổ chức của nền Minh Lý Đạo.

Vì sứ mạng ấy chưa rồi mà tuổi già đã đến, đành buông tay gởi gắm lại cho cả mọi người. Nhưng khổ thay! hoàn cảnh bên ngoài mãi cứ đưa đến đủ thứ bận tâm cho các huynh đệ trong hàng thiên ân không có sức chế ngăn được mọi thử thách mà lòng lãng quên sứ mạng kế thừa nhẹ phần tu học, nên Bàn Tăng tuy đã qua đời mà cũng chưa rảnh việc đời vì thế mà luôn luôn sát cánh cùng chư đệ muội

thiên ân, thúc đẩy nhắc khuyển đừng vì thời thế đổi thay, đừng vì danh lợi ái ân mà buông xuôi quyền pháp. Nếu Minh Lý mãi như thế này thì chẳng đi đến đâu, dầu có mặt trong mọi người lại càng thêm xấu hổ.

Một nền tân pháp được xuất hiện phải có cái gì cao cả lợi ích cho muôn người. Nếu chẳng thế thì khác nào lập phái lập phe, cùng thiên hạ tranh đua cầu cạnh lợi quyền địa vị; chắc chur thiên ân cũng thông cảm nhiều và đồng ý với Bản Tăng. Bởi bịnh đời mà chế ra thuốc, lập ra phương để trị. Đạo Phật, đạo Chúa, đạo Không, đạo Lão phát hiện là do bịnh tình trầm trọng của những xã hội đương thời, nên phương thuốc cứu đời lúc ấy trúng với bịnh ấy. Các bịnh ấy thuốc ấy xã hội hiện nay đổi khác, không còn giống như xưa thì ta phải căn cứ tình trạng bây giờ mà đưa giải pháp ra cho ứng hợp.

Các hiền đệ muội khi rảnh rang, tâm chí được bình lặng, lúc ngồi thiền hay lúc nghỉ ngơi, phóng tầm hiểu biết ra ngoài để thấy cho kỹ những gì đương và đã có mặt trên hoàn cầu. Chúng hành động thế nào, thuyết nọ thuyết kia, môn này môn khác, đâu là phải là đúng, đâu là trái là sai? Phải đến mức nào, bao nhiêu thứ nọ đương khuếch trương, có phải chúng tranh cạnh nhau để chiếm đoạt quyền độc tôn có phải bao nhiêu ấy toàn là mâu thuẫn cùng gặp nhau mà xô nhơn loại vào cảnh ám muội khổ đau chết chóc tương tại tương thành giữa nhau chẳng? Nếu ta thấy có một vài đường lối sáng sửa chánh công bình thì ta cầu học cầu theo, mà xây dựng hòa bình hạnh phúc tự do và giải thoát.

Bằng không thì ta quay lại đường lối của ta, xét kỹ nền đạo học tân pháp này có đủ đáp ứng nhu cầu cho nhơn loại, cho tương lai thì gắn chặt lòng mình với Đạo mà lo khai thác mở mang. Biết bao nhiêu việc phải đào bới ra, sắp đặt lại, thực sự từ xưa nay tất cả cái gì cũng vất cả vào một xó, hay khuân chắt vào kho, chớ nào ai chịu ra công tìm lục những cái hay cái quý đương vùi sâu chôn kín trong kho tàng. Bao nhiêu Thánh giáo Thánh kinh lời vàng tiếng ngọc của Ông Trên ban xuống mà mấy kẻ nằm lòng, chỉ đi chỗ nọ chỗ kia lượm nhặt những cái rơi rớt của người mà lãng quên nhà mình một tràng châu báu. Nếu chur thiên ân không kết tập, không góp nhặt thành pho thành loại thì phận sự của mình chưa xứng đáng đi chăng?

Bản Tăng lúc sanh tiền cặm cuội ngày đêm quên sức yếu tuổi già cố gắng lượm lặt Thánh Ý, vá víu thành một tập Minh Lý Học Thuyết để cho có cái sườn rồi dầu xấu tốt cũng bắt buộc người sau phải chống đỡ nó lên, khéo vụng tùy người nhưng cũng có cái chỗ che mưa núp nắng.

Bao nhiêu tài liệu soạn còn lờ đờ cũng như lo bao nhiêu Thánh Ý dạy mấy mươi năm qua cũng đặt thành chương trình phân công chia nhau mỗi người mà lo sắp xếp, có thể rút ra từ đoạn là thành tập như kinh Pháp Cú, như Châu Ngọc Cách Ngôn, mặc dầu chúng ta chưa đủ sức nhưng cố gắng để rồi chờ người đức lớn đủ trí tuệ lo lấy chỗ mắc mỏ khó khăn.

Đạo Phật tuy cao siêu mà nếu không có vua A Dục, không có Thế Thân, Mã Minh, Long Thọ v.v... Lão giáo không có Trang, Liệt, chư Tử thì khác nào có cây mà không bông, không trái, tàng lá xum xê.

Về thời cuộc bên ngoài, theo ý trước của Bàn Tăng là minh triết bảo thân, trung thành sự Đạo, lấy **Minh Di** mà làm bức cắm nang, đón ngựa hay tránh trở để khỏi bị vào mình và vào tổ chức, trong đó cũng nói kỹ minh bạch lắm rồi.

Ánh sáng bị đất vùi mà ánh sáng cũng nên lui sâu vào đất để rồi hiện ra làm cho cõi tối tăm được bừng sáng. Kẻ gian chẳng muốn có mặt trời vì việc làm ăn, mà việc của kẻ ấy là cần lúc ban đêm ai cũng phải yên lặng; có yên lặng như thế nó mới hành động được. Kẻ gian hành động lúc ban đêm nhưng công lệ tuần hoàn không lẽ đêm mãi mà chẳng có ngày. Đêm càng dài thì ngày sắp hiện. Ngày hiện tuy không tiêu diệt kẻ gian, mà kẻ gian tự mất, đâu dám lộ hình. Nhà có cửa để ra vào, nhưng lúc đêm nên khóa lại, cửa ngoài là ngõ để giữ phạm vi ranh vực của mình, tuy vậy kẻ gian không kiêng nề ranh giới phạm vi của bất cứ ai. Phạm vi đen tối **Minh Di**, nó chẳng những phan bằng mà của cải lúc mình ngủ là của cải của nó cả.

Khi sanh tiền Bàn Tăng quí nhưt là kho tàng kinh điển của chùa. Các thiên ân cố gắng giữ lại cho người sau và cho mình khi thì giờ rảnh rỗi. Tất cả rồi đây sẽ có một cuộc cải cách sâu rộng. Nhưng Thượng Đế cũng đương xúc tiến một cuộc cải cách lớn lao cho nhơn loại. Trời muốn cải cách xây dựng một xã hội đặc biệt thì Trời cũng nhân đó mà làm một cuộc toàn diện lớn lao hơn để cho loài người trọn hưởng hồng ân của Trời trong kỳ Hạ Nguơn tái tạo này. Nói thế để các thiên ân suy gẫm mà yên lòng.

Cần coi lại bài thi tiếp theo đó cũng tiếp thấy việc gia đình Minh Lý cần được ý thức sâu xa cũng tập rèn tinh thần điềm tĩnh bất cứ những gì xảy đến, lấy bình tĩnh mà đối phó thì thành công, bằng bối rối âu lo thì hoàn toàn thất bại.

Bao nhiêu lời dạy con thuyền đạo đậu trên sông, nước lên thì theo lên với nước, nước rút thì lui lại mức thường. Còn việc trọng trách sứ mạng của Minh Lý giữa các thiên ân họ Minh hôm nay cũng đủ mặt trước tòa Tam Giáo để chịu sự phán xét trách nhiệm của mình. Đạo huynh Minh Trục đã về, Bàn Tăng đã gặp, hiện còn Minh Hạnh, Minh Cường. Dầu công cuộc chưa cho phép mở mang sinh hoạt cũng lo lấy sự nghiệp này và trọn hết tuổi đời cùng sứ mạng.

Việc nhập tịnh tới đây chia làm hai đợt giữa nam và nữ để đặc biệt cho những huynh đệ tử muội rảnh trước bận sau, hoặc rảnh sau bận trước, cũng có thể tu học tại nhiệm sở pháp quyền. Các hiền đệ nghĩ sao?

- KHAI SẮC bạch: Chúng đệ tử rất vinh hạnh và sốt sắng dự khóa, chỉ e hoàn cảnh có trở ngại gì chẳng mà thôi, cúi xin Ngài chỉ dạy.

- Hoàn cảnh, Bàn Tăng xét không mấy trở ngại.

- Vậy là: 7 hay 9 ngày ?

- KHAI SẮC bạch: . . . . .

Đợt tu này là đợt tu cầu nguyện, cầu nguyện mà cũng cầu an. Hy vọng lớn lao đợt tu này nếu được nhứt tề thanh tịnh là chuyển ngược mọi khó khăn chung cho chính mình và cho hoàn cảnh Thu Đông sắp tới. Bản Tăng nhấn nhủ các thiên ân, điềm tỉnh tâm tư, thẳng giặc trần.

*Bản Tăng nhấn nhủ các thiên ân,
Điềm tỉnh tâm tư, thẳng giặc trần.
Cửa đóng then gài, quyền pháp giữ,
Bao nhiêu thù oán bấy nhiêu thân.*

Bản Tăng chào chư thiên ân.

Thăng 22g52.

TN19760615

Đàn số: ...18/76

ĐT: Khai Tịch

ĐG: Khai Tinh

ĐK: Khai Sắc

PD: Khai Minh

CD: Minh Hạnh

*Tam Tông Miếu ngày 18, tháng 5 năm Bính Thìn
(15- 6-1976) 20g 30*

--- oOo ---

THI

TRẦN tình khúc chiết với ai đây,
HUNG phé luân lưu mãi khuyết đầy.
ĐẠO đức mấy tay ngoài bỉ, thái,
Giáng thẳng đi lại kê bao ngày.
Chào chư đạo tâm nam nữ.
Buồn vui sự thế bận lòng,
Trải bao mất được bên vòng lợi danh.
Mùi đồng quén rử lẫn xanh,
Chỗ nào bụi ngọt hôi tanh đây ruồi.
Bu nhau cho được làm vui,
Đuổi ra khỏi chỗ ngậm ngùi oán than,
Nhục vinh là cõi trần gian,
Mang râu đội mũ rộn ràng một khi.
Lên voi xuống chó những gì,
Cõi đời đâu dễ ở li muôn năm.
Người vui vạ kẻ thù căm,
Trăng đầu tròn sáng đến rằm là hung.
Đòi tà ma quỷ tự tung,
Mấy ai sông sẻ không cùng khúc quanh.
Được Xuân hơn hờ tươi xanh,

Sang Thu đến Hạ lá cành sơ rơ.
 Bốn phương vùng dậy bất ngờ,
 Đua nhau đoạt soái cướp cờ òm vang.
 Hốt nhiên trong giấc mơ màng,
 Bàng hoàng nửa tỉnh, bàng hoàng nửa say.
 Bao nhiêu rủi bấy nhiêu may,
 Trong may có rủi, rủi may ngỡ ngàn.
 Đây trời một tiếng sấm vang,
 Nào nghiêng nào ngã tạ tàn mà ghê.
 Kẻ đi quay ngược lộn về,
 Hết tàn rồi hiện đủ bề ngược xuôi.
 Âm tấn tới, dương phải lui,
 Dương lui, âm tới nối đuôi theo hoài.
 Người tu đứng ở vòng ngoài,
 Mặc ai khóc nức, cười dai kệ người.
 Sống trong cảnh tục mười mười,
 Mà lòng không tục, tỉnh tươi an nhàn.
 Lạ gì cánh cửa trần gian,
 Mở ra đóng lại muôn ngàn lần hơn.
 Sớm chiều nấu thuốc luyện đơn,
 Phòng khi cứu thế, tế nonh ngặt nghèo.
 Thuyền con một lái, một chèo,
 Nghêu ngoa thuận nước xuôi lèo thung dung.
 Lòng thiên vô thí, vô chung,
 Hồ Thiên an giấc ngàn tưng ai hay.
 Thương đời nổi khó ngày mai,
 Mở tâm hư tịnh ai hoài nonh sanh.
 Tâm hư dung trừ dân lành,
 Tâm hư là cái lữ thành chế ngăn.
 Tâm hư lấy lại thăng bằng,
 Tâm hư là ngọn huệ đăng đưa đường.

- Hôm nay chư vị đạo tâm cần gọi Bản Thánh có gì đặc biệt hay chẳng?
- Khai Minh bạch: Bạch đức Bác Nhã Thiên Sư có dặn hễ đến khóa tịnh thì cầu đức Trần Hưng Đạo. Ngài làm phép bố điền cho.
- Về nonh sự, các vị lo xong đầu đây, trừ chỗ khó khăn thì có Bản Thánh trợ lực giúp thân, về thiên cơ, Bản Thánh đã bố trí chương trình xong xuôi. Đợt tu này là cốt đồng nhứt tinh thần, khiết tịnh tự tâm, hiển dung cho đại cuộc một tràng đạo pháp. Thanh tịnh vô vi, giao lân, đàm đạo, giữ tâm và cảnh cho được an lành, học những pháp môn cần yếu để hỗ trợ cho khóa tu; ban đêm nên nghỉ sớm.

Giữ được vậy có một hiệu lực tinh thần, Bản Thánh mượn tinh thần đó chuyển ngược đại cuộc hung của vận niên nhẹ bớt phần chết chóc, khốc liệt của thu đông. Nhơn sự đã kết quả đến đâu?

- Khai Minh bạch: đợi đủ các giấy tờ đi lại, chúng đệ tử sẽ ra trước để xin phép với Ủy Ban Nhân dân Xã Long Hải.
- Vị nào đi được tự tiện, cách để chung trong tràng đạo pháp, bằng không được thì kết thành chuỗi Đạo tiếp theo, được nhiều chuỗi đạo pháp càng hay. Song quan yếu là mỗi dây tinh thần để kết lại làm khóa đời nơi Bắc Nhã, trong lúc tịnh, dầu bên ngoài, bên trong có gì cũng giữ tâm yên lặng; nếu không kèm chế được thì xin Hành Lễ xuất tịnh ngay, đừng dự làm biến thanh tịnh trở nên xao động. Đến đó sẽ sắp đặt cơ đàn.

Bản Thánh chào chư liệt vị

Thăng.

TN19760621

Đàn số: ...19/76

ĐT: Hoàng Mai

ĐK: Chơn Tâm

PD: Huệ Lương

CD: Ban Thông công MLTH

*Bác Nhã Tịnh Đường ngày 24 tháng 5 năm Bình Thìn
(21- 6- 1976) 19g55*

--- oOo ---

THI

BÁT ngát trời Nam ánh Đạo màu,
NHÃ tư thương kẻ nặng ơn sâu;
THIÊN đường hội đủ cơ cùng lý;
SU đệ chung tay giải khổ sầu.

Bác Nhã Thiên Sư chào mừng chư thiên ân nam nữ. Bần Tăng rất hoan hỉ đón tiếp các hàng thiên ân trong khoá tu hạ chí. Chư thiên ân đồng an tọa.

Bần Tăng đến trong giờ này cũng do TAM GIÁO TÒA công đồng quyết định chọn những hàng thiên ân hướng đạo có tâm hoài bảo đại thừa trong nguồn mặt kiếp để cùng góp lại tinh thần cứu rỗi vạn linh bằng công trình tu tiến của mỗi thiên ân hiện diện nơi đây, có thể thực thi được quyền pháp đạo, bủa khắp phương cho phần nào sóng gió tạm êm, cho hành giả thiên nhơn đồng sang qua cảnh thanh bình an lạc.

Chư thiên ân đã lãnh hội được sứ mạng chính mình giữa cuộc đời tao loạn, giữa tâm vật chình nghiêng, thì dầu không bảo sao tất nhiên mỗi mỗi đều có đặt trọng tâm trước đối diện cuộc đời để lập địa cho nên trang hướng đạo. Đạo pháp không là con thuyền du ngoạn của lũ khách nhàn du. Đạo pháp cũng không là liên tòa sáng ngời ánh hào quang chở những kim thân Phật thể. Mà tất cả cuộc đời nhàn

hạ, cực lạc, thiên đàng, đều ở trong đạo pháp của con người. Cũng như lời Bàn Tăng đã lưu lại từ mấy mươi năm và những năm kế tiếp, không thay đổi.

Hôm nay, chư thiên ân đặt mình trong cương vị tịnh viên, có điều khác hơn là tịnh viên trong khóa này có phần đặc biệt là thực thi sứ mạng thiên ân qua thần lực Thiên Nhơn hiệp nhứt. Bàn Tăng và Đức HÙNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG đã dạy qua rồi. Đến Tý thời này sẽ thực hiện công trình tu tiên của mỗi thiên ân. Bàn Tăng cũng lặp lại một lần nữa là **chỉ có định mới huệ phát sanh**, chỉ có tâm thanh tịnh mới biết được huyền vi ẩn áo, chỉ có trí Bát Nhã mới đắc pháp lực độ để hoàn thành sứ mạng đại thừa.

Thế thì chư thiên ân phải như tề tịnh định trong đợt tu đầu tiên cũng là hỗ trợ cho các đợt tu kế tiếp nối diễn tiến trong Tam kỳ phổ độ. THƯỢNG ĐẾ CHÍ TÔN đã trao phần vụ cho chư thiên ân trong quảng đường phổ độ nhơn sanh; chư thiên ân mới được Hồng ân ban bố trời bước ung dung thực hành quyền pháp. Chỉ cần giờ giờ phút phút lặng lẽ soi rọi vào trong, để cùng thấy ánh linh quang đủ đầy thần lực, phóng đại quang minh, tế trợ hằng hà sa số linh căn đang lau nhau trong cảnh dầu sôi lửa bỏng. Do đó, **mỗi thời công phu chính, trước khi xả thiền, chư tịnh viên để một phút hiệp thần kết tụ điển quang toàn thể, phóng thượng không gian và tỏa ra khắp chốn, hồi hướng vô lượng chúng sanh.**

Ngoài giờ công phu chính, vẫn giữ thường xuyên **như như mặc mặc**. Sở dĩ có giờ học thêm những điều cần yếu cho hành giả, cho tịnh viên là giờ nhắc nhở lại đường lối tu trì tịnh định, nếu còn sơ sót siển bạc.

Công đức nếu tịnh viên xét thấy có thể trọn vẹn đủ đầy, thì không học cũng không sao.

Bàn Tăng ước mong sẽ được trăm phần trăm kết quả trong đợt tu này, để bù đắp lại phần nào công phu học tập của chư tịnh viên từ bấy lâu.

Nhơn thân bất độ, độ hà thân,
Trước luyện cho ta một điểm thần;
Thông thấu Đất Trời, thông vạn vật,
Công trình, công quả, vẹn mười phân.

Sau đây, Bàn Tăng chuyên lệnh Đông Phương Lão Tổ ban hành cho chư vị thông công vào đêm 29 thiết đàn do Liên Hoa thủ cơ và sẽ có đàn ban ơn vào đêm mùng một, phần thủ cơ hành sự tổng hợp sẽ được dạy sau.

Riêng về các môn sanh của MLTH đã ý thức được lời dạy của Thiêng Liêng và Bàn Tăng đối xử hôm nay, để cùng chặt chẽ hoà hợp tinh thần trong khối linh quang duy nhứt, nội có thánh thì ngoại có vương, tất cả đều do nhân tâm thuận tòng thiên lý. Bàn Tăng phân ít chư hiền đệ hiền muội hiểu nhiều.

Đến đây cũng tạm đủ thì giờ an nghỉ tu trì. Phần đồng tử Hoàng Mai cũng cần tịnh dưỡng trong đợt tu này để thọ Đạo pháp vào một đàn khác. Bần Tăng chào chư thiên ân hướng đạo, chào chư tịnh viên nam nữ hãy cố gắng để thành công.

Thăng 20g45

THI

*Muốn mau thấy tánh, muốn hoàn nguyên,
Cả thầy cần tu Bác Nhã thiên.
Tâm cảnh trong ngoài đều vắng lặng,
Lo gì chẳng chứng Phật và Tiên.*

Chào chư huynh đệ đạo tâm và chư ái muội. Chư đệ muội thanh tịnh an tọa.

Hôm nay Bàn Tăng được sự truyền đạt của Thánh Thần, chư Thiên hộ pháp cho hay khóa tịnh qua hai ngày có phần giải đãi, không đúng với huấn lệnh của Tam Giáo Tòa, nên chuyển đàn đặc biệt này để cho chư đệ muội chỉnh đốn tâm thân đem lại cho đợt tu một vài phần kết quả.

Đã tuyên cáo trước cho chư đệ muội tịnh viên khóa này là một khóa tu rất nên tối trọng mà cũng rất nên tối khẩn, ai được dự khóa này phải chuẩn bị trước khi đi, nên dứt khoát việc tư riêng để lòng thanh tịnh, rũi đến tịnh đường có một việc nào làm cho phải bận tâm thì mau mau xin xuất tịnh hầu cho tư tưởng không bị pha trộn làm cho biến pháp xao động có liên hại cho đại cuộc mà phải cầu nguyện phải tu, các đệ muội là hàng thiên ân, cũng là hàng huynh đệ, Bàn Tăng không dám chỉ phán mỗi mỗi chi tiết phải trì hành trong đợt tu.

Các trường tịnh xưa nay, người ta muốn bảo đảm cho những thời tu thanh tịnh cho khóa tu, cho hành giả thâm lượm nhiều kết quả tốt mà người ta sắm đơn phòng, những bình bát, chỗ ăn chỗ nghỉ cho mỗi hành giả, để tránh không-đàm nhảm-luận, hầu biến pháp được lặng trong, tâm hồn không phóng tán. Thời giờ ngoài chương trình công phu còn dư quá nhiều, dư đó là để cho mỗi người có đủ phương tiện thu nhiếp tâm thân, bồi dưỡng khí lực, đâu phải ngoài giờ ấy để cho tâm thừa chỗ hở mà phóng tán tinh thần. Không biết chư đệ muội có nhận thấy trọng tâm của khóa này để làm gì không?.....

(*văn vần chữ Tâm về thứ 52*)³....

- Khai Sắc bạch:
- Bây giờ Bàn Tăng xin góp ý hai điểm:
  - Bớt tụ họp bàn luận, nhứt là trong giờ ăn.

³ Chữ viết tay thêm vào

- Ngoài giờ công phu, nên yên lặng dùng bàn cãi chuyện vô ích, để tâm yên lặng mà tiếp nhận điển quang. Bao nhiêu đó làm được cũng là tốt đẹp.
- Khai Sắc đọc lại bài chữ Tâm đã đi đến đâu rồi?
- Khai Sắc đọc:...
- Hôm nay tiếp một đoạn, đàn tới sẽ tiếp theo.

44. *Chỗ lập địa tu trì đón nhập,
Giữa hình đồ chữ **thập** giao liên;.
Tinh thần hồn phách quy nguyên,
Tam hoa, ngũ khí triều huyền nhứt chơn.*
45. ***Tiên luyện mạng, huần đơn nhập Thánh,**
Phật sáng tâm thấy tánh siêu phàm;
Nho phân thể đạo đương kham,
Bão trung thủ nhứt, dưỡng hàm hạo nhiên.*
46. *Hội **Tam Kỳ qui nguyên vạn giáo,**
Gồm Thích, Nho, Gia, Lão một nhà;
Vì đời chia bảy rẽ ba,
Phải đem tôn chỉ dung hòa năm châu.*
47. *Pháp môn đủ trong sâu ngoài rộng,
Đạo **thời Trung**, tịnh động suốt thông;
Đại **Thừa** có pháp **Huyền công**,
Khai, thị, ngộ, nhập, tánh không hiện bày.*
48. *Tánh không ấy Bản Lai diện mục,
Thấy biết rồi hàng phục vọng tâm.
Bấy lâu nhận thức sai lầm,
Lại qua động đậy tưởng tâm của mình.*
49. *Tâm thức ấy vô minh trói buộc,
Sống trong vòng hạn cuộc tối tăm;
Cũng vì nhận thức làm tâm,
Bắt, buông, nắm, bỏ oái oăm đủ trò.*
50. ***Tư lượng tâm** so đo chấp ngã,
Duyên lự tâm bám gá sáu trần;
Ngày ngày náo loạn tâm thân,*

Dấy lòng ưa ghét, tạo nhân luân hồi.

51. **Tích tập tâm** nổi trôi sáu nẻo,
*Tự cho rằng khôn khéo thông minh;
Oan khiên ràng buộc lấy mình,
Để cho lục đục thất tình khiến sai.*
52. **Kiên thật tâm** Như Lai tự tánh,
*Bị trần căn duyên ảnh che mờ;
Muốn tìm trở lại nguyên sơ,
Y tha, biến kế quyết ngờ đừng tin.*
53. *Quyết buông bỏ, không vin không dựa,
Không để lòng nghiêng ngửa vắn vương.
Tin rằng cả thấy vô thường,
Nhứt **Chơn** bình đẳng là đường tối tôn.*
54. *Bình đẳng ấy pháp môn bất nhị,
Bác Nhã là Chơn Trí Nhứt **Như**;
Tiên gia chế luyện Tâm hư,
Vô vi, tề vật, vô tư, vô tà.*
55. *Phật dẹp bỏ cái Ta chấp kiến,
Nho tôn tâm, chí thiện chánh thường;
Xưa nay Tam Giáo một đường,
Tìm cầu trở lại mối giường (giềng) nguyên sơ.*
56. *Lúc Trời đất sinh cơ chưa hiện,
Lúc con người thân huyễn chưa sanh;
Hư vô trống rỗng lặng tanh,
Bên trong một khí lưu hành mà thôi.*
57. **Một khí** ấy là ngôi **Bác Nhã**,
*Rỗng lặng kia là quả **Niết Bàn**;
Đức trí tịch chiếu rõ ràng,
Vô Cực, Thái Cực hàm tàng không hai.*
58. *Thái Cực cũng **Như Lai tạng tánh**,
Gồm đủ đầy muôn hạnh muôn duyên.
Thế tâm sáng suốt diệu huyền,*

Kỳ đại, kỳ tiểu⁴ nằm nguyên trong này.

59. *Tịnh và động vẫn xoay một khí,
Sắc và không nguyên ủy một nhà.
Khí này vừa muốn manh nha,
Cũng là **thĩ giác**, cũng là **Thiên Tâm**.*

60. *Khí phát hiện sanh mầm kiến tướng⁵,
Ấy công năng vạn tượng lộ bày.
Căn trần đừng nghĩ là hai,
Sanh lòng tham đắm trong, ngoài, tự, tha.*

Đàn tới sẽ tiếp, hôm nay Bàn Tăng mở “*tri kiến Phật*” cho chư đệ muội tiện bề nhập Bát Nhã thiền. Phật thường ví tâm như cảnh hư không, rộng lớn không ngăn mé, tràn đầy không hư hoại, không lại qua, không bớt thêm, không như sạch, không biến dời, ở đây ở kia, xưa qua nay lại chẳng khác chút nào, trùm ngậm tất cả, dung chứa tất cả, không khởi không nhập, không ra không vào, dù khoét cây đào đất chỗ nào cũng có. Tâm ấy tràn đầy độc lập tự do, không nương tựa vào đâu mà đâu đâu cái gì cũng bị ràng buộc mà tất cả cái gì cũng bị ràng buộc, bị biến đổi tàn tạ. Tánh không ấy Nho Lão gọi là Vô Cực, là TRUNG. Nên người tu cần nhưt là để tâm không, để tâm ấy cùng **Thể** ấy làm **Một**. Được hòa nhưt rồi thì dầu làm được một việc nào nhỏ cũng là công đức vô lượng, vì Tâm đó mà tu, mà làm, mà chứng, mà đi mà nói, mà nhảy múa...không bị ai loạn hại, bằng chưa thấy tâm ấy, thì dầu có làm như Mặc Dịch mơn gối lẩn tránh, tán thân ra bột để lợi đời lợi người, hay Kim Cang nói: *Dầu đem thất bảo trải khắp tam thiên đại thiên thế giới mà cúng dường chư Phật, chư chúng sanh cũng không bằng đọc một câu kệ thấy TÂM.*

Vì sao? Vì con người sống mà chưa ngộ Đạo chứng tu thì sống bằng tâm thức, tâm thức thì biến trá vô thường dầu có gọi là phước là nhân cũng là công hữu lậu. Phật nói: ***tam giới duy tâm, vạn pháp duy thức***. Đã nói là duy, thì tất cả đều là tâm, là thức. Có một tâm một thức, một thức biến hóa ra đủ thứ sắc không thì dầu có sắc cũng thức, có không cũng thức, một thức thì tất cả là một thức, thì còn phân biệt làm gì mà sanh lòng ưa ghét. Ghét ai, ưa ai? Thức là tâm, mà tâm là ta. Vậy ưa ta, ghét ta sao?

Thôi chào chư đệ muội

Thăng 21g40

---

⁴ Lớn không có gì lớn hơn, nhỏ không có gì nhỏ hơn, Kỳ đại vô ngoại, kỳ tiểu vô ngoại (không có trong TN)

⁵ Kiến phần, tướng phần

Đàn số: ...21/76
ĐT: Liên Hoa
ĐK: Khai Sắc
PĐ: Khai Minh
CĐ: Ban Thông công
CQPTGL

Bác Nhã Tịnh Đường Long Hải 29 tháng 5 năm Bình Thìn
(26- 6- 1976) 19g 45

--- oOo ---

THI

TAM TÔNG gốc Đạo vốn đồng nguyên,
PHÁP CHỦ y khuôn giảng dạy truyền;

BÁC NHÃ đưa dùm qua bỉ ngạn,
THIÊN SƯ mong mỏi các thiên viên.

Chào chư đệ muội đạo tâm thanh tịnh tọa thiền nghe dạy.

*Giác ngộ mới hay thấy lỗi mình,
Mê ngu nào rõ, nã phiền sinh;
Thấy nghe ngôn động thời trung phải,
Thuận tánh thì nên, chớ thuận tình.*

*Thuận tình tình động dấy tham sân,
Tồn khí, tồn tinh, tồn hại thân;
Tam bửu kiệt khô đời đáng bỏ,
Ai người gặp Đạo, chẳng thương thân?*

*Thương thân thương Đạo chớ càng đùa,
Duyên cảnh rộn ràng, chẳng đuổi xua;
Lại giúp ý căn cho động đậy,
Dậy vang càng giục trống lòng khua.*

*Khua chạm tâm thiền đáng trách ai?
Đợt tu trôi giạt đã năm ngày;
Tịnh mà không tịnh căn thân động,
Mấy kẻ bây giờ dám chịu sai ?*

Trong hàng Khai pháp, Nữ đồ đã sống cùng Bản Tăng như gan với mật, lẽ ra đừng làm buồn ý Bản Tăng. Vì đợt tịnh quá quan trọng này, Bản Tăng hết sức thiết tha cặn kẽ từ lời: bớt đi lại, bớt nói năng, chỉ sáu bảy ngày ráng giữ thân tâm ngôn

động để hiến dâng cho **HUNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG** làm phương tiện cầu an cho nhân dân bá tánh, cầu cho chánh pháp hoằng dương.

- Khai Minh bạch: Chúng đệ tử vô minh và phạm tục nên lỗi lầm, xin Ngài từ bi hi xả và chỉ dạy chúng đệ tử phép sám hối để lấy lại sự sứt mẻ kia.

- Thế mà công đức hành thiện không trọn vẹn. Ngoài ra, sự hợp đồng nam nữ thiên ân Phổ Thông Giáo Lý góp cho kỳ tu Hạ Chí cũng trong trường hợp như nhau. Tuy không phải đôi bên có lỗi cả, trong đó còn vài người tiêu biểu cho tinh thần khiết tịnh như Thiện Bảo, Khai Minh, v. v . . .

Bây giờ còn hai ngày nữa, các đệ muội lặng lòng chuộc lại sự lầm lỗi bất tuân bằng sự tự nhiên vô sự vô lự, nghĩa là chùng nào về thì ra về, đừng lo dọn xếp hành lý, đừng nhớ còn bao nhiêu bữa, bao nhiêu giờ. Nếu trường hợp thấy cần, Ôn Trên bảo ở lại đôi hôm cũng để lòng hoan hỉ.

Theo bài thơ trên, sự thị thính ngôn động mà tùy thuận chơn tâm thì nói mây động mây cũng không hại, ngắt cái động và nói đây bởi thức tâm nên e dè từ li từ tí. Sau mãn khóa, chư đệ muội PTGL đi thẳng về Minh Đức Thiên Viện, nếu cần thì MLTH cùng một vài vị tháp tùng để đem nguồn sống thanh bình cho nơi đó tổ chức một thời tu để ban rải điện lành cho toàn vùng được an vui tinh sáng.

- ĐT Huệ Lương bạch:.....

- Đã tin quyền Trời còn ngại quyền người thì Bàn Tăng chẳng biết trả lời sao cho phải. Sau hai khóa này, giữa hai Cơ Quan nên tổ chức liên tiếp những đợt tu cầu nguyện cho chư đạo tâm, cho chư đạo hữu.

- Khai Minh bạch: xin Ngài chỉ định tổ chức đợt tu chỗ nào trước, chỗ nào sau.

- Không nhưэт thiết, chỗ nào có phương tiện thì làm trước. Các đợt tu sau cũng cần tịnh tâm thị thính ngôn động, không hoài công vô ích.

Đàn cơ đem tới điểm danh kỷ niệm cho mùa tu Hạ Chí do đồng tử Cơ Quan phụ trách. Các đệ muội giúp công trong khóa tu này Tường Thủy, Huyền Như Định, Viên Nguyên, Định Kiên, Viên Thịnh đã chung phần góp sức cho khóa tu dầu không được ngồi thiền dự học mà việc lo phụng sự cho tịnh viên cũng chẳng khác chi ngồi thiền. Đó là trồng căn lành trong thiên pháp. Bàn Tăng nhơn danh Pháp Chủ ban khen.

Sau khóa tu này Bàn Tăng muốn mời một số đạo tâm cầu tìm chơn lý đạo pháp, cầu tu giải thoát để trở nên một thiên ân lành mạnh gánh đạo sau này. Đôi bên hộ nhau mà tu mà học, Bàn Tăng sẽ giúp chư vị các kỳ đàn để kiến giải tâm pháp huyền môn vào các tiết Đông Chí, Hạ Chí, Thu Phân, Xuân Phân, Lập Xuân, Lập Hạ, Lập Thu, Lập Đông, tám kỳ đàn đặc biệt này cho những ai quyết cầu đạo

pháp thì lập danh sách để Thiêng Liêng chứng. Bần Tăng cũng nhờ mượn xác đồng LIÊN HOA giúp Bần Tăng và đệ muội đạo tâm tu học qua lần điển thần cơ. Khai Sắc đọc lại đoạn chữ Tâm kế tiếp.

Khai Sắc đọc

61. *Tâm bất động ấy là Tâm Thánh,
Niệm khởi lên tà chánh rồi bời;
N hư Lai tạng tánh biến đời,
Hóa tâm ý thức, lòng người đảo điên.*
62. *Tâm thức với trần duyên xáo động,
Mà biến lòng, gió sóng không thôi.
Tĩnh ra, phàm thánh rõ rồi,
Thì mau hạ thủ phục hồi nguyên chơn.*
63. *Tiên gia gọi Kim đơn một khối,
Phật gia gom muôn mối về Không;
Nho gia dĩ nhứt quán thông,
Tam kỳ tổng tướng huyền đồng quy nguyên.*
64. *Đừng vọng chấp huyền thiên sai khác,
Mà cân đo hậu, bạc, thân thù;
Còn lòng phân giới chia khu,
Thì chưa thấy Tánh nguyên lưu một nguồn.*
65. *Thấy Tánh rồi ngàn muôn chẳng khác,
N hư hư không man mác một màu;
Sắc không đã chẳng trái nhau,
Đều do một khí ban đầu mà ra.*
66. *Khí ấy với cái ta chân thật,
Cùng Đất Trời muôn vật cùng sanh;
Đến khi khí trở thành hình,
Có thân ngũ uẩn, thức tình che ngăn.*
67. *Muốn biết nó tìm phăng lại gốc,
Gốc vốn không, tam độc đâu sanh?
Nơn duyên giả hợp huyễn thành,
Vô thường biến ảo tan tành từng giây.*

68. *Có cái kia cái này mới có,
Do cái này cái nọ mới sanh;
Trong vòng lẩn quẩn loanh quanh,
Bao giờ thoát khỏi tử sanh luân hồi?*
69. *Tuồng ảo hóa biết rồi nên tỉnh,
Sớm vào nơi thiên định tu câu;
Ngày ngày Bác Nhã hành sâu,
Chiếu soi vào chỗ nguyên đầu tánh Không.*
70. *Lấy vô niệm làm tông khai trệ,
Lấy vô tướng làm thể ly hình;
Vô trụ làm gốc vô sinh,
Thân sơ đối với vật tình như không.*
71. *Niệm, tướng, trụ, thể tông, gốc vững,
Đạo Bồ Đề mạnh cứng biết bao;
Vô minh không chỗ xen vào,
Định huệ kiên cố, tiêu dao tu hành.*
72. *Dòng **bát thức** chuyển thành **tứ trí**,
Là nhờ công tu kỹ luyện tâm;
Hành trì Bác Nhã diệu thâm,
Tảo thanh tận diệt sạch mầm vô minh.*
73. *Muốn chứng quả, quên mình vì Đạo,
Phải nuôi lòng hoài bão xa xăm;
Dày công tu tập nhiều năm,
Mới mong ra khỏi tối tăm não phiền.*
74. *Khi nào thấy vọng duyên vắng lặng,
Trí cũng không mà đặng cũng không;
Không năng, không sở nơi lòng,
Lòng không, ví tợ hư không Niết Bàn.*
75. *Trí Bác Nhã sáng choang pháp giới,
Tâm Bồ Đề không tới không lui;
Chiếu soi cùng khắp ngược xuôi,
Thoáng qua suốt tận đầu đuôi ngọn ngành.*

76. *Thấy đáy lòng nhọn sanh toan tính,
Cùng chỗ nơi động tịnh đều hay;
Mùi phương như tại bàn tay,
Cần gì trắc lượng vẫn dài nghĩ quanh.*
77. *Nhận thức đúng, Viên thành thật trí,
Thấu tâm can cốt tủy vật tình;
Y tha nương vật thấy hình,
Biến kế sở chấp vô minh hoàn toàn.*

Bản Tăng nêu ra bốn tâm trên là để gây một ý thức trong mỗi người quán xét tìm cầu luyện lọc. Kỳ thiết bốn tâm cũng chỉ một tâm mà một tâm cũng là không tâm. Muốn đạt chỗ sâu kín nhiệm mầu kia, không thể lấy cái trí hạn hẹp, cạn cợt của con người mà thấy được, mà cần có con mắt BÁC NHÃ mới suốt tận pháp giới hư không. Dầu các đệ muội có học pháp nào, có tu đạo nào, cũng cần tu học cái tâm BÁC NHÃ này mới mong chứng Đạo. Trong kinh BÁC NHÃ, Phật kêu Kiều Thi Ca mà nói: “*Ta đã thành Phật còn phải tuân theo Bác Nhã Ba La Mật Đa ẩn náo và đứng vững nơi đây hướng kẻ muốn cầu đạo Vô Thượng Bồ Đề mà không nương cậy vào đó để tin cầu tu học*”.

Bản Tăng mong chư đệ muội tu Bác Nhã, học Huyền Môn, để xứng đáng kẻ khả dĩ làm một thiên ân trong nhà đạo.

Hôm nay đồng tử kém sức.

- Chơn Tâm bạch: Về vụ đàn mồng một. Về vụ đàn pháp tại Minh Đức Tu Viện.

Đàn mai sẽ dạy. Bản Tăng chào

Thăng 21g30

TN19760627

Đàn số: ...22/76

ĐT: Hoàng Mai

ĐK:

ĐG: Bạch Tuyết

PD: Chơn Tâm

CD: Huệ Lương & Ban Thông

Công MLTH

*Bác Nhã Tịnh Đường ngày 1 tháng 6 năm Bính Thìn, giờ Tuất
(27-06- 1976)*

--- oOo ---

THI

Một gánh san hà để bến sông,
Gay chèo Bác Nhã độ huyền công.
Chọn người nên Đạo Ta trao nấy,
Một phép Ba La lập đại đồng.

Trần Hưng Đạo Vương, Bản Thánh chào chư đệ muội.

Bản Thánh đến giờ này để ghi lại công phu tu tiến của chư thiên ân nam nữ trong mùa tu Hạ Chí. Chư hiền đệ, hiền muội đồng tâm nhứt trí tuân hành Thánh Ý trong 7 ngày thiền định để hiến dâng thân lực sở hữu cho vạn dân bá tánh. Bản Thánh cũng như công đức hồi hướng của thiện tâm mà thiết lập nên một công trình cứu độ vô vi giải bớt khổ nạn cho trần gian, cho dân tộc.

Cũng trong ý đó, Tam Giáo Đạo Tổ muốn chọn trong hàng thiên ân tâm đạo để dắt dìu trên đường tu tập đến chốn huyền môn trọn lòng khai ngộ, hầu đương vi sứ mạng Đại Thừa Thiên Đạo trong buổi đời mạt kiếp này. Mời hiền đệ Vĩnh Tịnh Sư an tọa.

Này chư hiền đệ, hiền muội. Qua những ngày thiền định tại đây, chư hiền đệ muội có hiểu lời dạy của Thiên Sư Bác Nhã trước khi vào thiền đường, cũng như trước giờ nhập tịnh như thế nào không? Phải hiểu rõ Thánh Ý mới làm nên Thánh sự đã ban trao. Chư đệ muội thử nêu lên sự hiểu biết của chính mình về khóa tu này, để ích lợi cho ai, để nên đạo nên đời chỗ nào? Hãy đáp lời Bản Thánh hỏi rồi sẽ được ban thưởng. Cho bình lại.

Đ.T. Huệ Lương bạch:.....

- Đó là pháp tướng mà chưa hiển lộ pháp tánh. Chư hiền đệ còn vị nào?
- Chơn Tâm bạch:...
- Khai Minh.
- Khai Minh bạch: đệ tử không theo kịp Thánh ý.
- Khai Sắc. Khai Sắc bạch:.....
- Chư muội nữ có ý thức gì về đợt tịnh này không?

Điều Chơn Minh bạch:...

Chư hiền đệ muội an tọa. Qua những thời tâm pháp giữa Cơ quan và Thánh hội, dù rằng mỗi bên đều có một lý giải về tâm pháp khác nhau, nhưng chung qui cũng về một Tâm, một Đạo. Bản Thánh lưu ý rất nhiều đến công trình tu học của chư đệ muội trước sứ mạng thiên ân.

Muốn độ người, trước độ mình. Muốn giải thoát khổ nạn sanh linh, trước tự giải thoát. Đó là yếu chỉ của người tu. Chư đệ muội nói được những lời tâm pháp, lý giải được hành trì tâm pháp và đã được học tâm pháp. Được nghe tâm pháp để tri kiến, để giải thoát tri kiến cho nên Đạo đại thừa; Vì đó mà chư đệ muội được chọn trong khóa tịnh Hạ Chí đợt đầu tiên để lấy lòng vô vi thanh tịnh ngộ nhập huyền môn. Từ chỗ sơ pháp của tâm cho đến Đạo vô thượng đại thừa, Thiên Sư

Bác Nhã tốn bao nhiêu công phu kết tập dù dất, nhắc nhở không phải để nên một giáo phái, mà đó là sứ mạng chung trong Tam Kỳ Phổ Độ. Vì thế nên chư đệ muội mới được dự vào trường khảo thí, để ý thức thêm cái hiện hữu của hành giả phải thấp sáng như thế nào cho chúng Lục Ba La Mật, hầu ngộ nhập Bác Nhã Huyền Môn mới đủ thần lực thi công hóa độ.

Chư đệ muội đã nhận thức được *lòng thanh tịnh* mới phát sinh trí huệ thì đợt tu này đem lại kết quả biết bao! Nhưng Bản Thánh nhận thấy mạng lưới điện quang vừa xao động vừa trì thủ lại xao động thêm. Cười! cười! Đó là chư đệ muội vô tình không lưu ý đến lời dạy của Thiên Sư rồi đó. Qua một khảo thí nhỏ, chư đệ muội thấy lòng bồn khoăn sợ sệt. Đã bồn khoăn sợ sệt thì tránh sao phiền não móng sanh. Hễ phiền não móng sanh đã làm cho rung rinh mạng lưới thần lực. Nếu không có chư Thiên Hộ Pháp hộ trì sẽ hỏng đi chăng?

Chư đệ muội bằng lòng vào đợt tu đầu tiên để hiển dương thần lực là đã làm được hạnh bố thí chịu khếp trong khuôn khổ Tịnh đường cho nên một tịnh viên đắc lực. Đối với Đạo pháp đó là *trì giới*, thế mà khi bị khảo thí sơ sài, chư đệ muội không trọn vẹn hạnh nhẫn nhục làm mất phong thể tự nhiên mất tâm thanh tịnh. Tâm không thanh tịnh tức là còn vương mắc thì làm sao quên được thân.

Thân đã không rồi tâm mới không. Tâm có không rồi tánh mới không. Tánh có không thì Pháp cũng không. Đó là thần lực toàn hảo của người tu học Đại Thừa. Khi biết rõ sứ mạng Đại Thừa mới hành được Thiên Đạo. Trước giờ thử thách, Thiên Sư đã dặn dò chư đệ muội biết trước phải hành lục độ để hoàn thành sứ mạng đại thừa. Thế mà đến lúc vào khoa bảng lại quên lẫn mất đi!

Tuy nhiên chư đệ muội biết đem lòng sám hối để giải thoát cho tâm khỏi phiền não cũng là phương pháp hay, nhờ đó mà mạng lưới thần lực Bản Thánh đã nắm vững. Chư đệ muội chỉ cần lưu ý đến Thánh Ý để tịnh tiến, để thiên định, để làm thủy thủ trung kiên trên con đường Bác Nhã cho vui lòng thuyền trưởng đang mong đợi.

Thứ đến là về đạo pháp, về sự cộng đồng tu tập vì sự khổ nạn sanh linh, vì đức hiếu sinh của Chí Tôn Thượng Đế nên Tam Giáo Đạo Tổ đặt trọng tâm về khóa tu Hạ Chí này. Khắp nẻo đường đất nước cũng còn nhiều bực đạo tâm thuần đức nhưng riêng chư đệ muội được chọn vào hàng thiên ân để đem chánh pháp thực hiện giúp đời.

Đợt tu đầu tiên mới dành cho cho một số đệ muội hữu tâm vì đạo, vì nhơn sanh, dầu pháp nào công phu tu luyện cũng chuyên nhứt ở một tâm. Tâm có chuyên nhứt mới đạt được huyền vi bí nhiệm. Huyền vi bí nhiệm do trí huệ vô thượng vô biên chánh đẳng chánh giác xuất phát từ vô lượng kiếp chúng đạo mới giải nổi khổ nạn của đời.

Thế nên đợt tu này cần chư đệ muội nhiếp tâm thanh tịnh lặng lẽ hành trì. Qua bảy ngày sẽ có một đợt tịnh kế tiếp tại Cơ Quan do lệnh Tam Giáo ban hành vào Tý thời mồng 2 mồng 3 đến đây. Và chư đệ muội đến Minh Đức thiên định

một thời công phu theo lời Bác Nhã Thiên Sư đã dạy. Về đàn pháp Chơn Tâm đã bạch trong khóa tu này về đời thì dụng tinh thần tập thể làm cứu cánh, về tâm pháp Thiên Sư Bác Nhã có dạy trong đàn qua bao nhiêu đó hãy học đi, học cho hiểu để hành cho đúng mới kết quả trọn vẹn phần hồi hướng công đức vô lượng chúng sanh.

Một việc nữa Bản Thánh cũng chỉ qua cho chư đệ muội lưu ý. Bởi chư đệ muội còn trong vòng nhân thế nên chưa trọn vẹn cắt đứt muôn duyên. Vì chí tâm tu học, vì chí tâm hành đạo nên khép mình trong giới luật tu trì, vui vẻ hiến dâng những gì được hiến dâng cho mọi người mọi chúng, theo Thánh Ý Thiên Cơ. Do đó mà ham học ham tu, vào thiền định cũng cố làm cho được công phu công quả, cố giữ tâm thanh tịnh, cố soi rọi tâm đáy lòng, cố giải tỏa hết những phiền não vẩn vương để xứng phận môn sanh, xứng người thiên ân hướng đạo.

Như vậy là đẹp là hay. Tuy nhiên trong chỗ vắng không thường hay sanh niệm, niệm tà cũng niệm, niệm chánh cũng niệm. Hễ niệm sanh thì phiền não dậy, dầu đó là chánh niệm. Bản Thánh muốn nói về sự thử thách vừa qua, từ hạnh tu cho đến lời Thánh giáo; đã vào trường tu học, vào chốn thiền phòng, tịnh viên chưa dứt được niệm tưởng, chỉ có được một phần là chánh niệm. Cái niệm muốn học muốn tu nên thường ham nghe lời giáo huấn, không phải Thiên Sư Bác Nhã khó khăn, nhưng đó là bài toán ra cho chư tịnh viên đáp số.

Qua những lời hé lộ Thiên Cơ, không phải hé lộ Thiên Cơ để chư tịnh viên được tự phòng tự vệ tự hào mà đó là vừa thử thách bản tánh như như mặc mặc chư tịnh viên có hay chưa, nếu có thì thản nhiên để làm bổn phận đang làm. Những gì không tiết lộ cất để vào kho sách đặc chương, phần nào dạy tâm pháp cho toàn thể được đem ra tự học. Có những thì giờ cố gắng để lòng vô niệm mà niệm cứ sanh, hãy mượn tâm pháp làm vật trấn an cho phiền não đừng dậy. Được như vậy, toàn thể như vậy, thì mạng lưới thần lực bủa khắp không trung vững bền, muôn ánh hào quang tốt đẹp lợi ích biết bao!

Thôi Bản Thánh chỉ sơ qua đó để giải hết nỗi lòng cho chư hiền đệ muội được trở lại như lúc vào thiền và sắp một công trình thiền định kết quả. Đến đây Bản Thánh cũng để một vài lời ngợi khen chư tịnh viên nam nữ trong đợt tu này lướt qua mọi thử thách và sẽ làm bài thực nghiệm cho sự tinh tấn thiền định để sanh Bác Nhã.

Huệ Lương hiền đệ dù rằng tuổi cao sức lớn, lưng mỗi chân yếu, nhưng cũng cố gắng một tâm một Đạo đem đến cho người bước sau một tấm gương trung kiên lành mạnh. Khi đợt tu này vừa mãn, hiền đệ sẽ cùng Tổng Lý Khai Minh về chứng một thời tu vào giờ Ngọ ngày mùng 4 tới đây tại Cơ Quan cho tập thể đợt tu 3 ngày nơi đó đủ đầy thần lực hiến dâng. Kế đến tại Thánh Hội đợt tu cho tịch Tường vào Tý thời mùng 5 mùng 6, hiền đệ cũng cố gắng hợp với Khai Minh chứng một thời tu vào giờ ngọ ngày mùng 7 tại Thánh Hội Minh Lý cũng không ngoài trợ thần lực tập trung cho chúng tịnh viên thành công kết quả.

Riêng phần Bạch Lương Ngọc về sửa sang thiền phòng tại Vĩnh Nguyên Tự chờ lệnh. Đây Bản Thánh lưu vài dòng kỹ niệm cho tịnh viên.

Huệ Lương : Một đức làm nên đạo một đời,
Giữ tâm chuyên nhứt chớ dưng lời.
Đoạn đường sứ mạng bao lăm nữa.
Ngôi vị thiên ân chẳng đổi dời.

Khai Minh: Khai cơ lập pháp chọn người hiền,
Minh định cho mình một lẽ riêng.
Đạo sự gánh gông kênh khó mỗi.
Nên trò Bác Nhã, mới nên tiên.

Hiền đệ an tọa.

Kiến Minh: Kiến tánh trước nhờ giữ được tâm,
Minh tâm muôn việc khỏi sai lầm.
Tạo xong một đức thì nên đạo,
Sứ mạng thiên ân ráng giữ cầm.

Khai Diệu: Lốp áo thời gian đã cỡi lần,
Còn chẳng bản thể ấy chơn quân.
Giữ cho trọn phận nơi thiền thất,
Đợi đến bình minh sẽ thoát trần.

Thiện Bảo: Nên công, nên phận, cũng nhờ tâm,
Tâm có kiên trì Đạo mới thâm.
Sứ mạng ban trao từ thuở đó,
Cơ Quan lèo lái vững tay cầm.

Khai Sắc: Một giờ ngộ nhập thầy Như Lai,
Chẳng bởi công danh, chẳng bởi tài,
Chí có nên rồi nên gánh đạo,
Dậm trường mới biết bạn cùng ai.

Chí Tín: Vững dạ mà lo mỗi đạo Thầy,
Nên hư phó mặc thế vắn xây.
Một tâm một Đạo đem về một,
Công quả công phu mới đủ đây.

Khai Tâm: Tâm tịnh mà nghe tiếng của lòng,
Lòng “không” hiện phát chiếu hư không.
Bao nhiêu thế sự bao nhiêu nghiệp,
Dứt được thì thôi thoát khỏi vòng.

Đạt Minh: Thế sự bôn ba cũng chẳng rời,
Bỏ công cho uổng một đời thôi.
Nhứt tâm hành đạo thì nên đạo,
Dòng giống nhà Tiên há thiệt thòi.

Khai Trừng: Chẳng thú nào hơn tự biết mình,

Biết mình chưa thoát kiếp phù sinh.
Phù sinh đồng mãnh lần qua khỏi,
Thanh tịnh vô vi trước Ngọc Đình.

Chí Thuần: Lặng lẽ mà soi chớ đợi mong,
Biển Nam chứa đựng khắp muôn dòng.
Đố ai đếm được bao lần sóng,
Mới thấy hành trì được chí công.

Khai Chơn: Bóng xế mà tâm vẫn vững vàng,
Ân hồng ta sẵn để trao ban.
Trọn gìn bỏ phận nơi Thiên Thất,
Một bước nên công chẳng muộn màng.

Chí Hùng: Bước bước lần theo dấu bạn tu,
Có tâm có chí vệt sương mù.
Huyền môn men bước làm nên đạo.
Một kiếp tu hành hưởng vạn thu.

Khai Tịnh: Giữ vững tâm rồi đạo mới nên,
Đường nhiều lối rẽ, chí cho bền.
Nước trong mới thấy trăng soi bong,
Cái nghĩa môn sinh phải đáp đền.

Khai Tinh: Giữ một lòng son trọn với Thầy,
Dầu cho gian khổ chớ riêng tây.
Thiên ân đã sẵn chờ trao nấy,
Nên đạo nên công mới đủ đây.

Hiền đệ Huệ Chơn vào đọc giả tiếp. Chư hiền muội tịnh tâm nghe dạy.

Diệu Chơn Minh: Cuộc thế bao năm đã nếm mùi,
Bông trầm suy thanh nỗi buồn vui.
Tuồng đời huyễn hóa là như thế,
Bước đạo chen vai khỏi sứt sùi.

Diệu Chơn Diệu: Nhìn bóng tà dương đã xế chiều,
Nỗi đời nỗi đạo có bao nhiêu.
Tâm đăng cố thấp cho bừng sáng,
Tâm Phật luôn luôn sẵn dắt dìu.

Diệu Chơn Tâm: Nhìn tuồng huyễn hóa đổi cùng thay,
Nương đạo yên tâm với bạn Thầy.
Chung thả một lòng ra sức gánh,
Đạo đời trọn vẹn khá khen thay!

Diệu Chơn Trùng: Tự biết ít oi đạo pháp quyền,
Nên dùng công quả rất chăm siêng.
Bước từ bước một tâm cho vững,

- Có thuở nên trò Phật, Thánh, Tiên.
- Diệu Chơn Tịch: Đạo dùng danh tự biết bao lăm,
Rốt lại chỉ là một chữ tâm.
Tâm biết chiếu soi tâm Bác Nhã,
Hanh thông thế sự khỏi sai lầm.
- Hoàng Mai: Tuổi thơ nhờ đức của tông môn,
Sớm giác tâm linh biết bảo tồn.
Duyên đạo tùy nương công đức lập.
Lạ gì thế cuộc chỗ bôn chơn.
- Diệu Chơn Không: Sắc không, không sắc, sắc hườn không,
Cuộc thế càng suy lẫm bộn lòng.
Chí đạo dưỡng nuôi tâm giải thoát,
Bền lòng son sắt đạt chơn không.
- Diệu Chơn Ngộ: Đổi thay mặt trái của trò đời,
Biết được càng tu tiến đạo Trời.
Công quả ra thì kỳ mật hạ,
Nương thuyền Bác Nhã đọi ra khơi.
- Diệu Chơn Chơn: Tu là thu liễm khí tiên thiên,
Quán tướng giữ gìn thể hậu thiên.
Vững bước đường dài cho vẹn phân,
Dung hòa lưỡng cực đặng bình yên.
- Diệu Chơn Tịnh: Sáng lòng nên kiếm học huyền môn,
Soi rọi trần lao luyện giữ hồn.
Giáo lý là đèn soi nẻo tối,
Nhẹ đời nặng Đạo mới là khôn.
- Diệu Chơn Tinh: Tuổi nhỏ mà tâm chẳng nhỏ đâu,
Bởi duyên tiền định tại nguồn đầu.
Chơn tâm nuôi dưỡng cho nên Phật,
Đáy nước lặng rồi sẽ hiện châu.
- Bạch Tuyết Đ.G.: Chí đạo lớn lao để giúp đời,
N hư thuyền độ khách vượt dòng khơi.
Hậu thiên nhục thể cần săn sóc,
Để bước đường trường sớm đến nơi.
- Chơn Tâm P.Đ: Cầm đèn Đạo Pháp dắt nhơn sanh,
Kiếm điểm tinh vi lối thực hành.
Rốt ráo độ nhơn tiên độ kỹ,
Đi ngay đỡ phí sức đường quanh.
- Liên Hoa Đ.T: Hữu kiếp hữu căn tại bến đầu,
Cho nên để bước Đạo cao sâu.
Chuỗi đời còn lại dâng cho Pháp,

Pháp mới cao siêu, mới diệu mầu.
Huệ Chơn Đ.G: Tre già chăm sóc những chồi măng,
Cơ đạo ngày kia sẽ vững vàng,
Lập chí lập tâm, không biết mỏi,
Tương lai sẽ thấy máy hành tàng.

Chư hiền đệ hiền muội, Bản Thánh cũng cần phân thêm những lời sau đây cho chư hiền an lòng hoan hỉ mà tiến đạo cho trọn khóa tu. Như Thiền Sư Bác Nhã đã dạy rằng đợt tịnh này rất ư quan trọng vì lẽ ấy mà Thiền Sư chần chần dặn đi dặn lại có lúc như khát khe. Đó là ngăn ngừa trước để có rơi rớt tiêu hao phần nào còn những gì lưu lại cũng không đến nỗi vô sở dụng cho phần hữu hình. Vì tầm quan trọng cho nên mức độ tu tiên kỹ luật Thiền đường chưa đúng mức tầm quan trọng đó, chớ còn phương diện tu tập, chư đệ muội có phần tiến triển hơn các khóa trước, căn cứ vào thể nghiệm bản thân của mỗi tịnh viên. Xuyên qua phần điểm danh trên, Bản Thánh đã lưu niệm cho chư hiền khóa tịnh này những điểm son ghi nhớ một lần chữ Đạo cho phần điểm danh đoạn trước của chữ Khai Pháp và chư thiên ân Cơ Quan Phủ Thông Giáo Lý bằng cách xen kẻ cứ mỗi hào dương là một hào âm, vì *nhứt dương nhứt âm chi vị Đạo*.

Còn phần điểm danh Thập nữ đồ thì lưu được hai quẻ PHỤC cũng sắp theo thứ tự từ dưới đếm lên hay trên đếm xuống cũng thế.

Còn phần điểm danh tam hiền đệ Hiệp Thiên Đài sau chót đã nổi lên một quẻ KIẾN. Cười! thôi để chư hiền đệ muội xem lại sẽ hiểu thêm. Còn thời gian xuất tịnh cho đợt này chư tịnh viên hãy vâng lời dạy của Thiền Sư Bác Nhã ở đàn cơ hôm qua, nghĩa là không cần lưu tâm đến việc ấy. Vậy thì giờ đây Bản Thánh xin đòi tất cả chư tịnh viên hiện diện trở xuống hậu đường, chỉ còn lại bộ phận thông công mà thôi.

Thăng 23 giờ.

TN19760706PTGL

Đã dò với TGNB

Vĩnh Nguyên Tự

Tuất thời, 10 - 6 Bính Thìn (06-7-1976)

Bộ phận Hiệp Thiên Đài CQPTGL

Pháp đàn: Chơn Tâm, **Đồng tử:** Thanh Thủy, **Độc giả:** Hồng Mai, Bạch Tuyết.

THIỆN PHƯỚC ĐẠO NHON. Chào chư Thiên ân, chư huynh tỷ đệ muội.

THI

Hai ngày thiên định học vô vi,

*Đã có Thiên Liêng sức hộ trì,
Còn một ngày sau xin cố gắng,
Hoàn thành sứ mạng trước Từ Bi.*

Hôm nay có Đức Như Ý giảng lâm, chư huynh tử đệ muội thành tâm nghinh tiếp. Đức Như Ý ban ơn cho Bạch Tuyết vào độc giả. Xin chào chung. Lui.

TIẾP DIỄN

NHƯ Ý ĐẠO THOÀN CHƠN NHƠN. Lão chào chư tịnh viên nam nữ. Lão rất hoan hỷ thấy chư tịnh viên giữ lòng thanh tịnh, dầu còn một ít phóng tán tâm tư, nhưng cũng đáng được ngợi khen vì biết chú tâm vào bổn phận của tịnh viên theo thánh ý, nên đem lòng chơn thật cố gắng nhiếp thân để trọn lành trọn tốt. Vì vậy mà hôm nay Lão giảng đàn đề đôi lời giải lý thêm về công phu thiền **định**. Lão miễn lễ chư hiền đệ hiền muội đồng an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội vừa bước vào trường Đại thừa để thực hiện Thiên đạo cứu cánh nhơn sanh, Lão xét thấy sự giác ngộ của mỗi người đều hướng về Thượng Đế Chí Tôn để giải thoát bao nhiêu phiền não bao vây trong kiếp sống hiện tại ngõ hầu bước sang đường an nhiên thanh tịnh để sống với sức sống thiêng liêng và xây đắp một nền tảng đạo lý cho chính mình, cho chúng sanh bá tánh. Dầu rằng căn trí chưa đồng đều, lý tưởng chưa hòa hợp song cũng có thể gặp gỡ **với** nhau khi đi sâu vào đạo pháp. Hiện diện các tịnh viên trong đợt tu dưỡng này đều ở vào bước Sơ Thiên, tuy là Sơ Thiên nhưng tâm đạo sáng chói, nhờ vậy mà lặng lẽ chiếu soi cũng hiển lộ được tâm chơn thường trong khi tham thiền tịnh tọa. Không phải nhờ ở tha lực mà tự lực là chỗ tất yếu của thiền sinh. Từ chỗ sơ phát của tâm lần lần đến bậc vô thượng chánh đẳng, chánh giác, không đòi hỏi người hành giả phải hy sinh mọi mặt như tự ngàn xưa đúng quy giới tu trì, chỉ cần hành giả có một tâm nhứt như tiến đạo đến chỗ thâm sâu cùng lý tận tánh, giải thoát hết mọi ràng buộc chung quanh, mới được quang minh khai phóng nhìn suốt sự vật để hòa mình tu kỹ luyện công, hòa mình cảm hóa nhơn sanh, hoằng dương chánh pháp đúng theo thời kỳ nguơn hội ân xá của Đức Chí Tôn.

Chư hiền đệ hiền muội trong hai ngày thiền định nếu tự hành giả chưa biết quyền năng sở hữu của chơn tâm nhưng tự nó đã hiển lộ trên từ bước đi, từ nét mặt, cứ an nhiên lặng lẽ để tự nhiên phát tâm hành giả vô ngại vô tư, đó là kết quả của sự tham thiền tịnh định cho hành giả vậy. Lão nhận thấy có nhiều hồng quang điển còn yếu ớt vì chưa hiểu sự ích lợi công phu tịnh tọa như thế nào và kết quả những gì, khi xả thiền, cũng không nhận được những ấn chứng gì trong giờ tịnh tọa. **Chư hiền đệ hiền muội đặt niềm tin mà học đạo là lẽ thường, phải hiểu đạo, phải tin đạo bằng tâm thì hành đạo mới đạt kết quả. Kết quả đó cũng chưa đúng mức đại thừa. Phải hiểu đạo, hành đạo, học đạo bằng khí thì đạo mới thâm sâu.** Tuy ở bậc sơ thiên cũng cần hiểu qua điều ấy. Đón hoặc tiêm, tùy nơi giác ngộ của người hành giả có quyết tâm giải thoát **hay không. Khi đã quyết tâm giải thoát, dầu ở** trong hoàn cảnh nào, ở thời kỳ nào, cũng có thể giải thoát được. Quyết tâm giải thoát là không để ngoại cảnh chi phối được tâm, không để tâm bị ràng buộc vào tứ tướng lục trần. Bởi tứ tướng, còn nhân, ngã, chúng sanh, thọ giả, lục trần là bụi cát bám lấy lục căn dây động không giờ tịnh khiết. Lão dạy như thế không

phải bảo chư hiền đệ hiền muội phải rũ bỏ tất cả thế sự, cắt ái ly gia, đem thân vào khổ hạnh. Lão chỉ dạy chư hiền đệ hiền muội hãy sống theo Thiên đạo mới hành được chánh pháp đại thừa.

Kìa xem trời đất bao la che chở, không vì kẻ ác, không vì người thiện, không vì sự kính yêu của vạn loại, cũng không vì sự ghét bỏ của sự vật nào, vẫn xuân hạ thu đông, vẫn mưa hòa gió thuận cho cây cỏ xanh tươi, non sông đẹp đẽ, nhơn loại an vui hạnh phúc. Thiên đạo là như vậy.

Người hành giả quyết tâm học chánh pháp đại thừa là có sứ mạng cao cả để thực hành Thiên đạo trong xã hội. Nhân loại luôn luôn bị chi phối [bởi] những biến dịch tuần hoàn, mỗi giống dân tùy theo địa phương phong tục tập quán để cấu nhiễm vào tâm chơn thường, lần lần tạp nhiễm ấy biến con người trở nên tham dục. Vì chỗ vật dục sở tế mới có ly loạn nhơn tâm, vì nhơn tâm ly loạn mới gây nên thiên tai địa ách, sự liên hợp giữa con người hữu hình cùng các giới vô hình đều được cảm ứng liên quan chặt chẽ. Vì vậy, các hàng giáo chủ xưa kia muốn đánh thức giấc ngủ triền miên say đắm của dân tộc, của nhân loại, phải tự mình thể nghiệm trước để tìm thấu hiểu nguồn cội hạnh phúc vĩnh cửu cho nhơn loại. Khi nhận thức được chân lý tuyệt đối mới lập thành tôn giáo trong một quốc gia để khai phóng con đường hồi sanh giác ngộ. Từ một tôn giáo đến một quốc gia, đến xã hội nhơn loài, cái chủ đích ấy không giáo chủ nào không thực hiện. Thế thì người tu hành học đạo mong được giải thoát là phải mang vào sứ mạng đại thừa. Chư hiền đệ có hiểu đại thừa là thế nào chăng? Sao gọi là sứ mạng đại thừa? Thử giải đáp cho Lão nghe....

[Đạo Trưởng Chơn Tâm bạch: sứ mạng Đại Thừa là sứ mạng giải thoát cho mình và cho đồng loại bằng cách thực hành tam công tức là Lục Độ Bát Nhã Ba La Mật Đa.]

Còn ý thức nào nữa không?

[Đạo Trưởng Chơn Tâm bạch: ...]

Giải thoát cho mình trước là đúng, nhưng phải giải thoát làm sao? Giải thoát những gì?

[Đạo Trưởng Chơn Tâm bạch: đó là giải thoát bản ngã, cái ta ích kỷ và thất tình lục dục]

Có hiền đệ hiền muội nào giải đáp nữa chăng?

[Đạo Huỳnh Thiên Vương bạch: ...]

Còn tịnh viên nào có thêm ý kiến nữa không?

[Đạo Huỳnh Lê Văn Phú bạch: ...]

Cười, cười... Hiện tình thế sự ngày nay đã làm cho chư hiền đệ muội nói riêng, mọi người nói chung đều bối ngỡ và mù mịt ở tương lai, hay thấy đời sống trở ngại, đó là những thường tình thế sự. Người tu học đại thừa không phải như vậy. Người tu học đại thừa phải hành Thiên đạo. Thiên đạo tức là đường lối giải thoát của người tu. Giải thoát mà Lão muốn nói đây là giải thoát mọi ràng buộc, phá hết mọi sự chấp ngã, chấp nhơn,

chấp đạo, chấp pháp, tất cả đều “Không” mới là giải thoát. Đứng trước một xã hội tao loạn, người giải thoát phải tự giải thoát cái tao loạn ở tâm mình để biến hoàn cảnh hiện tại tao loạn trở thành an nhiên, đó là giải thoát. Đứng trước vật chất vinh hoa phú quý, danh lợi đầy đầy sáng chói, người tu học Thiên đạo Đại Thừa phải nhắm vào sự sáng chói của tâm, sự tịch tịnh của tâm, như núi Thái Sơn sừng sững trước gió loạn sấm chớp vẫn không lay chuyển, đó là giải thoát. Ở vào cảnh vinh sang phú túc, nệm gấm chăn êm mà tâm vẫn an nhiên thanh tịnh như ngồi trên nệm cỏ bồ, như uống nước suối trong veo, như ăn những quả đào ngon ngọt, không thấy tâm động vì có đó mà phải tha thiết, vì mất đó mà phải rối loạn, đó là một giải thoát nữa. Đứng trước nghịch cảnh trái ngang, nhưng tâm vẫn thấy như ngồi trên bàn thạch, hoặc ở chỗ thanh thoát bao la để biến hoàn cảnh ấy như gió thoảng như mây bay tụ tan không ngừng nghỉ, đó cũng là một phương giải thoát. Ở vào hoàn cảnh bị động vì các lý do sông còn nhưng tâm vẫn an nhiên thanh tịnh để sáng suốt giải quyết mọi vấn đề như cá trong nước, như rồng trong mây, có thể hòa hợp tâm linh trong vũ trụ, cho tâm khỏi dao động mới hòa mình với nếp sông hiện tại, từ việc to tát đến việc nhỏ nhen vẫn là một con số không trong cái có, đó cũng là phương giải thoát. Tất cả Lão vừa phân qua đó, sơ lược đó, còn các mối nghiệp lực như thê tử, như phận sự là người con, người dân, vào bên trong như lục đục thất tình, xưa nay ai biết tu hành đều có bản đến, những thứ ấy lại phải giải thoát bằng một phương pháp khác hơn, là phải tự mình giải quyết mọi vấn đề bằng bốn phận, bằng nội tâm. Khi tâm sáng suốt thì bốn phận nào cũng là bốn phận phải hoàn tất. Nói như vậy, có lẽ chư đệ muội nghĩ rằng nếu phải hoàn tất thì giờ còn đâu học đạo tu trì. Đó là đạo, đó là tu trì. Muốn song tu tánh mạng, không đợi thời gian tuổi tác, càng sớm bước càng hay, càng sớm bước càng đủ điều kiện để giải quyết bốn phận của chính mình trên con đường giải thoát. Nên Phật thường nói: “*Lìa sanh tử không có Niết Bàn*”. Phải chấp nhận như vậy, chấp nhận mà tâm không chấp nhận, tâm không chấp nhận thì tâm an nhiên, tâm an nhiên, mọi việc cũng sẽ an nhiên. Bởi tâm động nên tình đời mới động, nếu tâm lặng lẽ thì tình đời do đâu mà dấy động? Muôn việc do tâm, vạn pháp cũng do tâm, tâm chánh thì pháp chánh, tâm không sanh thì pháp không trụ. Pháp không trụ, tâm không sanh sẽ phát hiện linh quang từ chỗ nguyên sơ sáng chói vậy. Đây chỉ là mới bước đầu tiên của những người muốn giải thoát, khi thâm sâu vào đạo lý sẽ có phương pháp giải thoát siêu việt hơn.

Chư tịnh viên được vào tịnh trong khóa Hạ Chí này vừa lập công, vừa tu tập, công đức hiển dâng thần lực hồi hướng cho chúng sanh, dầu là một thần lực của một cá nhân còn thấp kém song đối với tâm đạo thì Thiên Liêng xem đó là cao cả tốt đẹp, nhờ vậy mới đổi được kiếp nạn của chúng sanh từ giờ từ phút. Còn một ngày quý báu nữa chư hiền đệ hiền muội cố gắng hoàn tất, nhất là khởi thi, nhì đến kết chung. Khởi thi không được đầy đủ nhờ các đợt kế tiếp bổ khuyết vào, khóa tịnh này mới kết quả phần nào trong cơ cứu độ.

Nay Lão cũng nhơn hội công đồng Tam Giáo, khuyên chư đệ Sơ Thiên lần lên một bước nữa. Bước thứ hai này cần người hành giả phải trường trai tuyệt dục để hiển dâng cho Đạo pháp, cho nhơn sanh, mà cũng là giải thoát cho chính mình ra khỏi luân hồi lục đạo. Đó do sự tự nguyện của hành giả, Đông Phương Lão Tổ sẽ tùy theo căn trí tự nguyện ấy mà dìu dắt. Riêng về Thập Nhị Cẩm Đoạn là một pháp môn giúp ích cho thân

thể, cho khí huyết, huyết đạo để chống ngăn tà khí xâm nhập. Pháp môn này có thể truyền dạy cho chư tịnh viên được học trong khóa này. Ngoài ra cầu tiến đạo phải chờ linh. Chư hiền đệ muội lưu ý đến những sự khó khăn nào xảy ra trên cõi thế đều do nơi lòng người gây tạo cả. Muốn được sống một cuộc sống thanh bình nhàn hạ, mỗi người phải tự tu, tự giác, để tạo đời sống thanh bình nhàn hạ cho chính mình, từ tiểu đệ đến đại đồng, cũng như từ nhơn thân đến gia đình, đến xã hội vậy. Trong khóa tu dưỡng này có những vị chưa học Sơ Thiên cũng dốc lòng tìm học, đó là điểm tốt, nên về dặn lòng khắc kỷ tập rèn đạo hạnh tác phong để chờ khi có sắc lệnh ân ban sẽ xin nhập trường thọ pháp.

Đây là Lão muốn nhân đợt tu này giải thích thêm một ít cho chư tịnh viên lãnh hội nhưng cũng cần chư đệ chọn người giải thích cho toàn thể tịnh viên đều hiểu rõ lời dạy. Sau khi hoàn tất khóa tịnh sẽ được ban ơn cho toàn thể tịnh viên trong khóa tu Hạ chí tại Cơ Quan vào đêm Rằm tháng Sáu này. Tịnh viên Cơ Quan cùng Thánh Hội Minh Lý sẽ được ban ơn và dẫn dắt thêm về tâm pháp.

Chư hiền đệ muội là những chức sắc Thiên ân trong Đại Đạo tự lãnh hội được tôn chỉ, mục đích của Đại Đạo phần nào qua Thánh ý nên bằng lòng hòa mình mọi giới, hòa mình trong chi phái, trong tôn giáo, không xem đó là chi phái, là tôn giáo nên mới được chọn vào Cơ Quan. Sứ mạng của các Thiên ân Thánh Hội Minh Lý cũng như vậy, nhưng vì chưa thấm nhập được sứ mạng Tam Kỳ Phổ Độ trong kỳ hạ nguơn mặt kiếp này, nên Thiêng Liêng sắp xếp để trách nhiệm Minh Lý Thánh Hội trước hàng đầu, còn chư đệ muội chức vụ Cơ Quan thì tùy thuộc thánh ý uyển chuyển mà tu học, cốt yếu làm làm sao cho đạo pháp được hoằng dương, cho các Thiên ân hòa hợp thêm năng lực tinh thần thực hiện sứ mạng thiêng liêng trong tam kỳ phổ độ nói chung, và cứu cánh chính mình khỏi vòng trần tục nói riêng. Chư đệ muội không nghĩ gì về ta, về người, đó là ưu điểm. Lão ước mong ý thức ấy luôn luôn nhắc nhở, luôn luôn tiềm ẩn trong tâm người hành đạo, trong chư hiền đệ muội để đất nước được vinh quang an lạc, nhân loại được hưởng trọn ân phước của Thượng Đế Chí Tôn. Những điều trở ngại, những cảnh trái tai gai mắt, những nếp sống bỡ ngỡ khi bị chênh lệch bình thường của chư hiền đệ muội, của dân tộc này nào có bao nhiêu, vẫn còn được ơn Trời chan rưới mở Đạo cứu độ đất diu. Nếu chư hiền đệ muội mục kích được cảnh trạng đau thương của kẻ khát nước mà chết, ao hồ sông rạch biến thành sa mạc, những kẻ bị sụp đất, bị biến thiên thì phải đau khổ là dường nào! Những người ấy, giống dân ấy có tin Thượng Đế hay không là điều không phải nói, chỉ nói là họ cũng như chư đệ muội, vì sống vào địa giới thiếu sinh lực thiên nhiên phải chịu biến cả hóa ruộng dâu. Trước luật tự nhiên, muốn cũng không đặng mà không muốn cũng không đặng. Xét như vậy để thấy hạnh phúc đã dành sẵn cho dân tộc này, chỉ còn chờ những tay đạo đức dựng xây thành thánh đức đó thôi.

THI

*Giữ lòng thanh tịnh thấy cơ mâu,
Chẳng ở nơi Trời, chẳng ở đâu,
Chỉ một sát na tâm ngộ nhập,
Thái bình nhơn loại có bao lâu.*

-0-

Bao lâu chờ đợi chờ trông chờ,
Càng đợi càng chờ hóa ngẩn ngơ,
Hãy học hãy tu rồi sẽ hiểu,
Bao nhiêu ngoại cảnh cứ làm ngơ.

-o-

Ngơ tai ngơ mắt lại ngơ lòng,
Tất cả đem về một tánh không,
Có đó thì làm, làm chẳng có,
Ba ngàn thế giới mới tinh thông.

-o-

Thông suốt hành tàng đạo lý thâm,
Đều do chuyên nhứt của linh tâm.
Tâm linh thì tánh linh quang hiện,
Một khiếu thông rồi sống vạn năm.

-o-

Năm tháng tu trì có một thôi,
Một này biến hóa biết bao ngôi,
Ngôi tiên ngôi phật ngôi thần thánh,
Cũng ở trần gian, cũng ở người.

-o-

Người muốn tu hành Lão chỉ cho,
Sang sông phải tạm mượn con đò,
Qua bờ vạn pháp nên rời bỏ,
Một túi càn khôn chớ vướng cơ.

-o-

Cơ duyên đệ muội đến nơi này,
Chẳng phải tiêu sầu hay giải khuây,
Mà muốn tìm vào cung Bạch Ngọc,
Sẵn thuyền đưa rước đến ngàn mây.

-o-

Mây trắng lâu lâu rước khách tu,
Vượt qua vạn nẻo cõi diêm phù,
Đưa về chánh đẳng vô vi đó,
Không tháng ngày nào không hạ thu.

-o-

Thu nhiếp càn khôn một túi đây,
Thanh nhàn tự tại khắp đông tây,
Vui cùng Thiên đạo hòa sanh chúng,
Tiên Phật là đây, Đạo cũng đây.

Chư hiền đệ **hiền** muội nếu lãnh hội được lời Lão dạy hôm nay, dầu có những gì biến chuyển cũng được an tâm mà tiến đạo, đừng để tâm vọng động ắt phải bị ngoại cảnh giày vò, bao nhiêu công phu tu dưỡng đều thiêu hủy. Mọi việc khó khăn đều có Thần minh hộ trợ, nếu không lửa đỏ chẳng biết sức vàng mười. Lão dạy bao nhiêu chư đệ muội ý thức rồi có dịp sẽ dạy thêm.

[*Đạo Trưởng Chơn Tâm bạch về việc truyền Thập Nhị Cẩm Đoạn*]

Lão đã dạy phần trên, hãy xem lại. Về phần Thập Nhị Cẩm Đoạn, sau khóa này được truyền trao cho tịnh viên từ Sơ Thiên để kịp thời tỵ cứu trong giai đoạn này. Còn Sơ Thiên cầu tiến đạo đến bước thứ hai trong lớp Sơ Cơ còn phải do sự tự nguyện của hành giả và quyết định của Lão Tổ Đông Phương. Ngoài việc ôn dưỡng tịnh tọa, Lão không dạy gì thêm nữa.

Đây có Phục Đức Tôn Thần cầu xin nhập đàn, chư tịnh viên hoan hỷ đón tiếp. Lão ban ơn tất cả chư hiền đệ hiền muội.

NGÂM

*Công phu tịnh tọa tham thiên,
Hoàn thành sứ mạng số tiên ghi đề.*

Tiếp diễn Hồng Mai vào đọc giả tiếp theo. Thăng.

TIẾP DIỄN

THI

*PHỤC mạng rồi thì thấy bốn lai,
ĐỨC lành chung bủa khắp trần ai,
TÔN cao sứ mạng trên quyền pháp,
THẦN tại Thiên hể, hiệp chẳng sai.*

PHỤC ĐỨC TÔN THẦN. Chào chư Thiên ân, chư tịnh viên lưỡng phái. Trước khi về thọ sắc Tam Giáo Tòa, Bản Thần xin đề lời chúc mừng chư Thiên ân tịnh viên lưỡng phái sắp hoàn tất khóa tu Hạ chí và đã hiến dâng công đức vô lượng để hồi hướng cho chúng sanh và Bản Thần cũng dự phần hộ trì quý vị trong khóa tu này để giúp dân lành thoát cơn khổ nạn. Sự kết quả sẽ đem lại niềm vui chung cho mọi người đang quyết tâm xây dựng đời Thánh đức. Bản Thần ước mong sao trong tương lai sẽ được tu bổ khang trang thêm cho ngôi thánh đường này để làm phương tiện tiếp đón người sứ mạng Thiên ân vào song tu tịnh dưỡng lập công hành đạo. Bản Thần xin mời đồng an tọa.

Bản Thần cũng nhờ chư Thiên ân và hiền muội **Thanh Trước** chuyển lời Bản Thần đến nhục tử **Tuyết Tiên** rằng: Bản Thần rất hài lòng trước tâm đạo nhiệt thành của con lập nhiều công quả xây cất thánh đường, trùng tu chùa thất, bố thí không ngừng. Đó là nền móng của người tu, nhưng Bản Thần khuyên đã đắp được nền thì phải xây được nhà, vì công quả âm chất chỉ là một điều kiện thứ yếu của cứu cánh thôi. Con biết lo phần âm chất là biết xài của kho Trời vô tận sẽ được phước báu mà chưa thoát khỏi luân hồi. Vậy con nên lần bước vào Chơn Đạo Đại Thừa để xứng đáng với phẩm vị Thiên ân của **Ngọc**

Tuyệt Tiên. Mặc dầu hoàn cảnh đời sống hiện tại của con đầy đủ hạnh phúc, nhưng vẫn còn bị trói buộc triền miên trong cõi tạm thì có lúc đầy ròi vui. Bản Thần khuyên con nên lập tâm giải thoát đầu sớm hay muộn để độ dẫn chồng con cùng xuôi về chơn đạo, đó là hạnh phúc vĩnh cửu.

Bản Thần có bao nhiêu lời, chư Thiên ân tịnh viên hoan hỷ. Có Bảo Hòa Thánh Nữ muốn lâm đàn dạy nhục tử. Thánh Nữ chuyển lời mời chư vị tịnh viên lui về an nghỉ, cả điển ký ngưng viết. Còn lại **Phụ Tá Bảo Pháp** và **Bạch Lương Ngọc**. Bản Thần xin chào chư huynh tử đệ muội và chư tịnh viên.

T.M. Ban Thường Vụ
Hiệp Lý Minh Đạo
Thiện Bảo

Đã kiểm duyệt
Phụ Tá Bảo Pháp Chơn Quân
Chơn Tâm

TN19760711CQPTGL

Đã dò với TGNB
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý
Tuất thời, 15-6 Bính Thìn (11-7-1976)

Bộ phận Hiệp Thiên Đài CQPTGL

Pháp đàn: Chơn Tâm, **Đồng tử:** Hoàng Mai, **Độc giả:** Hồng Mai,
Điển ký: Ngọc Kiều, Hồng Cẩm, Kim Nhung, Lập Hạnh.

Chào chư Thiên ân, chư huynh tử đệ muội. Nhân đàn kết quả khóa tịnh, Tệ Huynh cùng với quý Sư Huynh Bảo Pháp Chơn Quân, Ngọc Lịch và Đức Bác Nhã Thiên Sư đến trước để chúc mừng chư tịnh viên đã hoàn tất công phu, công đức và để lưu niệm đôi lời trong khóa tịnh Hạ chí này. **Miễn lễ đồng an tọa.**

MINH ĐỨC ĐẠO NHƠN.

KỆ

*Lặn hụp thương người chốn biển mê,
Đông đem bát nhã rước quay về.
Hỡi ai muốn thoát vòng trầm lụy,
Vượt khỏi phù ba đến cận kề.*

Xin nhường bút.

Bôn Huynh chào chư Thiên ân, chư đạo hữu nam nữ.

*Cận kê bát nhã rước đưa cho,
Bến cũ nguồn xưa lạc nẻo dò,
Chỉ dốc quy căn thì phục mạng,
Báu trời vô tận chứa đầy kho.*

Xin nhường bút.

Bân Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

*Đầy kho báu lạ phép trường sanh,
Chẳng có tượng hình cũng chẳng danh,
Chỉ một tánh không bèn ngộ nhập,
Ba ngàn thế giới mặc khinh thanh.*

Xin nhường bút.

Bân Tăng chào chư hiền đệ hiền muội, chư môn sanh nam nữ.

BÁC NHÃ THIÊN SƯ

KỆ

*Kinh thanh một khí thiết **thuần toàn**,
Khí ấy gây nên lý tạo đoan,
Trong chỗ trống không mà chứa đựng,
Vô cùng vô tận máy hành tàng.*

Đồng viết:

*Hành tàng chuyển hóa vô vi,
Làm nên đạo cả thiết thi pháp quyền.
Nơi người là lý tự nhiên,
Nơi Trời một khí huyền huyền hư không.
Tịnh lòng cho khí suốt thông,
Thiên nhơn dụng chỗ huyền đồng hóa sanh.
Bao nhiêu tâm đạo chí thành,
Hiệp thành khối điển từ lành rưới chan.
Tình thương rải khắp mười phang,
Giúp đời cuộc sống trên đàng pháp luân.
Cực dương âm khí lẫn lừng,
Dè tâm giữ ý cho thân an bài.
Chùng nào dương khí phục lai,
Trước sau như một hoát khai tâm truyên.
Đôi lời lưu niệm tịnh viên,
Trung hòa là đạo vững yên mọi bề.
Là đường giải thoát bến mê.*

Đức Lão Tổ giảng lâm, chư hiền đệ, hiền muội thành tâm nghinh tiếp. Đồng ban on. Thăng.

TIẾP DIỄN

THI

*Đông Chí thì dương mới có sanh⁶,
PHƯƠNG tu dụng đó luyện công hành,
LÃO Đam rao địch bằng không lỗ⁷,
TỔ khiêu⁸ thông thì lóng tiếng thanh.*

Chào chư hiền đệ, hiền muội. Hôm nay, Lão giảng lâm để kiểm điểm lại chỗ diệu dụng của chư tịnh viên trong khóa tịnh hạ chí. Miễn lễ, đồng an tọa.

Bần Đạo và các Đấng Thiêng Liêng thường bảo với chư hiền đệ muội: Người tu học vào hàng Thiên đạo Đại thừa là đã lập tâm giải thoát, mà chỉ những con người biết giải thoát mới thấu hiểu Thiên đạo để chấp nhận sứ mạng đại thừa.

Trong chư hiền đệ muội, có những hàng Thiên ân đang thực hiện công trình tu tập ấy. Năm tháng lần qua như bóng câu qua cửa sổ, sự tu tập của người hành giả như khách đặng sơn⁹, lần dò từng bước, bỏ lại sau lưng những tháng ngày không hề biết.

Người hành giả với mục đích giải thoát mà chấp nhận trì hành không giải thoát, không giải thoát mà giải thoát mới đúng là Thiên đạo, Thiên tâm hay Phật tánh. Trên bước đường đặng sơn cũng có những kẻ tiến mau, người tiến chậm, cũng có người bị rơi rớt trở lại. Tiến mau, tiến chậm, rơi rớt đều do lý riêng tư của mỗi hành giả.

Đạo là hư vô chi khí¹⁰, tâm không thật tướng chi linh¹¹, khí hư vô không tiếng không hình mà hóa sanh vạn hữu. Cái linh của tâm không ngăn không ngại mà hiện bày các tướng. Các hàng giáo chủ, thánh nhơn gượng nói là Đạo, là Nhứt. Một rồi có vạn hữu, có vạn hữu hiện bày được Đạo, được Đạo rồi mới được tâm, nên thánh nhơn xưa dụng chỗ Một của tâm mà trị thế an dân. Các hàng giáo chủ cũng do tâm đặc Nhứt mà thành Tiên tác Phật.

Nhứt là cực của Vô Cực, là đại bản thể, là chơn như. Người học đạo chỗ tâm truyền là đó. Ngàn kinh muôn điển đạo thơ cũng nhắm vào đó. Nay chư hiền đệ, hiền muội trên đường học đạo tu trì nào có khác chi đâu. Tôn giáo có nhiều mà chỗ chứng quả vô thượng của con người giải thoát là phật, thánh, tiên, tuy Tam Tông¹² cũng do chơn tông Vô Cực mà có.

---

6 *dương mới có sanh*: hào 6 của quẻ Khôn (tháng 10) sang tới Đông Chí (tháng 11) chuyển thành hào dương, trở thành quẻ Phục. Nói khác đi, quẻ Phục mới vừa sanh một hào dương, còn lại năm hào âm.

7 *rao địch bằng không lỗ*: thổi sáo không lỗ. Sáo không lỗ, đàn không dây, tiếng nói vô thanh, v.v... là những ẩn dụ có cùng một ý nghĩa tượng trưng về đạo pháp.

8 *tổ khiêu*: cũng gọi nê hoàn cung, thiên môn, phương thôn, huỳnh đình, cóc thần, v.v...

9 *đặng sơn*: leo núi.

10 *hư vô chi khí*: khí hư vô.

11 *tâm không thật tướng chi linh*: cái linh diệu của tâm không thật tướng.

12 *Tam Tông*: Nho, Thích, Lão.

Xét biết như vậy để người tu hành thoát khỏi nhân duyên, dẹp bỏ tam tâm tứ tướng¹³, đồng đi vào chỗ nhưt nguyên trung đạo. Có như vậy, Đạo mới thể hiện được sự cứu cánh thực sự cho chúng sanh. Chư hiền đệ hiền muội là hàng Thiên ân chấp trì¹⁴ quyền pháp, là những người tín đồ trung kiên đang gồng gánh sứ mạng đại thừa, hằng được sự chỉ giáo của Thiên Liêng, há lại không nhìn vào đó, làm theo đó, giải thoát cho mình và giải thoát cho người sao?

Khóa tu Hạ Chí đã hoàn tất, chư hiền đệ, hiền muội trong nhiều cấp bậc mà chỗ diệu dụng chỉ do một tâm chí thành nhưt tề tuân thánh ý, dầu bị sự khảo thí cũng cố gắng vượt qua. Vượt qua rồi phải giữ tâm thanh tịnh. Tâm thanh tịnh thì trời đất mới quy về. Trời đất quy về thì chư tà tự bất cảm phạm¹⁵. Chư tà bất cảm phạm thì lý do chướng ngại đấng sơn của người hành giả tất không có. Chỗ diệu dụng của khóa tu hạ chí này kết quả cũng do đó.

THI

*Trong xét tâm mình không có tâm,
Lực thần diệu dụng mới tinh thâm,
Ví bằng một niệm còn sanh móng,
Niệm ấy diệt trừ lý đạo thâm.*

Bản Đạo dạy chư hiền đệ tịnh viên Minh Lý Thánh Hội:

*Minh tâm kiến tánh **Hạnh**, **Cường** không,
Khai Ngộ đặng rồi **Tánh** cũng cũng không,
Tường lăm bao nhiêu tuồng huyễn hóa,
Vườn tiên đất phật ráng vun trồng.*

Chư hiền muội **Huyền Như** Minh Lý Thánh Hội nghe dạy:

***Huyền** linh diệu dụng cũng do tâm,
Như thị đừng nên nhọc sức tâm,
Định, Tịnh, Phong, Vân, Minh, Tịch, Cảnh,
Sơn, Thanh, Thủy, Tú ráng hành thâm.*

Chư hiền đệ Cơ Quan và Vĩnh Nguyên Tự nghe dạy:

*Bước vững bước rồi Lão đỡ nâng,
Gìn tâm chuyên nhưt đợi Thiên ân,
Trau dồi đạo hạnh sau như trước,*

---

¹³ tam tâm: tâm quá khứ, tâm hiện tại, tâm vị lai.

tứ tướng: có ba nghĩa:

(1) bốn tướng khô của con người (sanh, lão, bệnh, tử).

(2) bốn tướng biến dịch trong vũ trụ (thành, trụ, hoại, không, hay sanh, trụ, dị, diệt).

(3) bốn tướng mà con người hay chấp vào (ngã tướng, nhơn tướng, chúng sanh tướng, thọ giả tướng, gọi tắt là ngã, nhơn, chúng sanh, thọ giả). Do chấp bốn tướng này mà con người thấy có ta, có người, có chúng sanh, có thọ mạng ngắn hay dài.

¹⁴ chấp trì: nắm giữ.

¹⁵ chư tà tự bất cảm phạm: các tà quái tự họ cũng không dám xâm phạm đến.

Luyện kỹ hành công thu sẽ phân.

Chư hiền muội Cơ Quan và Vĩnh Nguyên Tự nghe dạy:

*Tâm quyết rồi thì đạo chẳng xa,
Tu trì thoát khỏi kiếp quần thoa,
Chị em lớn nhỏ tay dìu dắt,
Về với Từ Tôn yết bửu tòa.*

Sau cùng, Bàn Đạo khuyên chư hiền đệ, hiền muội trên đường tu học phải giữ tâm chuyên nhứt cho bước đạo được vững vàng, khắc kỷ phục lễ¹⁶ để quyền pháp nghiêm minh, hòa quang hõn tục để thực hiện sứ mạng đại thừa thì Thiên đạo không xa vậy.

Hãy nhớ câu:

*Nội quán kỳ tâm, tâm vô kỳ tâm,
Ngoại quán kỳ thân, thân vô kỳ thân,
Viễn quán kỳ vật, vật vô kỳ vật,
Không vô sở không, vô vô diệu vô¹⁷.*

Chỗ tri cơ lập mạng, cùng lý tận tánh [...] ¹⁸ đó vậy.

Thiện Bảo đem bạch thủy đến cho Bàn Đạo.

[*Thiện Bảo dâng bạch thủy*]

*Nước trong là nước cam lồ,
Lòng trong như kiếng chói lò sáng soi.
Bao nhiêu hình bóng qua rồi,
Lòng trong nước trắng sáng soi Liên Tòa.*

Bàn Đạo sẽ dạy chư hiền đệ muội về tâm pháp sau.

Bàn Đạo ban ơn toàn thể chư tịnh viên Minh Lý, Cơ Quan.

[*Đạo Trưởng Chơn Tâm bạch về sự truyền Thập Nhị Cẩm Đoạn cho những vị ở cấp Sơ Thiên hay Đệ Nhị Thiên không dự đợt 5 khóa tịnh Hạ chỉ tại Vĩnh Nguyên Tự.*]

Hiền đệ tùy duyên mà sắp xếp, nếu ai có tâm đạo chí thành đều được.

Bàn Đạo giả từ chư hiền đệ muội. Thăng.

---

¹⁶ *khắc kỷ phục lễ*: chế ngự tư tâm, lòng tà để hồi phục lễ Trời nơi lòng mình.

¹⁷ Bốn câu này tạm dịch như sau:

*Trong xét tâm mình, tâm chẳng có tâm,
Ngoài xét thân mình, thân chẳng có thân,
Xa xem xét vật, vật chẳng có vật,
Không chẳng có chỗ không, vô chẳng có chỗ vô diệu mầu.*

¹⁸ Có thể bản ronéo đánh máy sót một chữ chỗ này.

T.M Ban Thường vụ
Hiệp Lý Minh Đạo
Thiện Bảo

Đã kiểm duyệt
Sài Gòn, ngày 12-7-1976
Phụ Tá Bảo Pháp Chơn Quân
Chơn Tâm

TN19760713

Đàn số: ...23/76
ĐT: Liên Hoa
ĐK: Khai Sắc
ĐG: Khai Tinh
PD: Khai Minh
CD: Minh Hạnh

Tam Tông Miếu Ngày 17, tháng 6 năm Bính Thìn
(13- 7- 1976) 20g 20

--- oOo ---

THI

BÁC NHÃ gồm: bi, trí, dũng, tâm,
THIÊN viên đốn ngộ dứt mê lầm;
SU huynh dẫn bước chư sư đệ,
Hỉ xả từ bi thấy diệu thâm.

[BÁC NHÃ THIÊN SU] Chào chư đệ muội thanh tịnh nghe dạy.

Hôm nay Bàn Tăng được lệnh TAM GIÁO đến để tiếp tục hoàn thành chữ “**Tâm**” trong “Bác Nhã Huyền Môn”. Đó cũng là một phần thưởng chung cho khóa **tu** Hạ Chí.

Bàn Tăng lấy làm mừng cho đợt tịnh năm nay được kết hợp nhiều nơi có đủ tinh thần giác ngộ cầu tu, men bước trên đường về ngôi xưa vị cũ. Chư đệ muội chờ đợi Bàn Tăng sau khi tiếp đoạn chót chữ Tâm, sẽ có một vài lời nhắc nhở. Khai Sắc đọc lại

78. *Trí thức nương giác quan tìm biết,
Thấy bên ngoài sự việc lại đi;
Hành tàng họa phước cơ vi,
Biết bao ân áo biện suy sao cùng.*
79. *Khéo nắm vững thời Trung dương xứ,
Thuận Đạo thường hằng sử tự nhiên.
Thân tâm an trú chơn thiên,*

Vượt qua tất cả vạn duyên pháp trần.

80. *Dầu pháp ấy là chân cũng vậy,
Không để lòng nghe thấy vướng vào;
Tiến lên muôn trượng chót cao,
Cao rồi chân bám đầu sào cũng buông.*
81. *Vượt qua cả ngàn muôn sai khác,
Vượt qua lòng thiện ác tự tha;
Vượt qua tất cả vượt qua,
Tâm còn buông bỏ, lựa là hư danh.*
82. *Có Tâm có chỗ sanh muôn pháp,
Pháp pháp đều qui nạp về Tâm;
Tâm nơi tập khởi muôn mầm,
Không Tâm nhứt thiết phù trầm đều không.*
83. *Không cũng chẳng còn không đâu nữa,
Cũng không còn chẳng giữa, đôi bên;
Đừng ngờ rời rạc bấp bênh,
Hòa trong sự sống vững bền như như.*
84. *Lẽ nhược thiệt nhược hư thấu đặc,
Chỗ thị không thị sắc hội thông.
Thiên thai tam đế viên dung,
Như nước với sữa hòa chung khác nào.*
85. *Có, không đó, mây hào chẳng vướng,
Thấy có không niệm tướng chẳng sanh.
Tuyệt nhiên bất dứt dữ lành,
Vượt qua các cửa tướng danh chữ, lời.*
86. *Chơn Tâm tổ ba đời chư Phật,
Vọng thức đường muôn vật xuống lên.
Bỏ buông năng sở đôi bên,
Tức thì giác ngộ chóng nên Bồ Đề.*
87. *Vì chấp tướng bến mê khó thoát,
Còn trước Tâm bờ giác sao qua.
Chấp không, chấp có, thiên tà,*

Lìa không, bỏ có cũng là bàng môn.

88. *Bao giáo pháp Thế Tôn dạy đó,
Vị ngón tay để trở mặt trăng.
Hướng theo kiến tánh thường hằng,
Ngón tay nào phải mặt trăng bám ghì.*
89. *Đời hễ vớ được gì là chấp,
Giữ không buông, phá đập không tiêu.
Pháp môn nghi lễ giáo điều,
Y kinh, nhái sách, hiêu hiêu thị đời.*
90. *Kinh nghiệm, khác xa người thể nghiệm,
Đốn diệu tu mà tiệm thực tu.
Tu không học hỏi, tu mù,
Học không tu chứng, khác nào một kinh.*
91. *Phật tánh có nơi mình đầy đủ,
Sở nhiếp tàng ẩn phú tàng che.
Đã khai, đốn ngộ, phá mê,
Não phiền quét sạch trả về nguyên chơn.*
92. *Bình thường Tâm dữ nhọn đồng thể,
Tín tâm tu định huệ đồng trì.
Lục hòa tùy xứ tiện nghi,
Vô công dụng địa, vô vi nhi thành.*
93. *Lòng như tánh gương lành trong sáng,
Dầu lãng xãng bóng dáng dị hình.
Tới lui đi ở mặc tình,
Có chi chướng ngại mà sinh não phiền.*
94. *Đành trong cõi nhọn duyên huyền nào,
Mà Tâm thiên lòng đạo không lay.
Thuốc nào trúng bệnh cũng hay,
Dung thông, chó khá chê bai đạo người.*
95. *Người hướng đạo vui tươi sáng suốt,
Đường đã qua, cảm đuốc dẫn đường.*

*Pháp quyền tiêu biểu làm gương,
Nhu thật, lễ sống, tình thương đặt đầu.*

96. *Nhu thật là Tâm màu pháp giới,
Lễ sống, lòng phơi phới dương xuân.
Tình thương, toàn thể một thân,
Nhứt chơn bình đẳng, xa gần không hai.*
97. *Dầu Minh Lý Cao Đài Ngũ Giáo,
Cũng đồng về với Đạo như nhau.
Đành rằng kẻ chậm người mau,
Đông Tây khác cửa, cũng vào một Tâm.*
98. *Trống giác mê vang âm thúc đồ,
Giục lòng người tỉnh ngộ quày chân.
Liên minh, hợp bạn tinh thần,
Cảm thông, cởi mở xít gần lại nhau.*
99. *Có dịp bàn đôi trao học hỏi,
Góp phương hay cứu khỏi nạn đời.
Ví bằng khác ý nhiều nơi,
Theo Phật Phật lớn, theo Trời Trời cao.*
100. *Cãi lẫy nhau chùng nào lẳng điệu,
Khúc nhạc lòng hòa điệu mới hay.
Nguyện cầu chánh pháp hồng khai,
Đại đồng thế giới Như Lai xuất triển.*

NAM MÔ BÁC NHÃ CHƯ THIÊN

Chư đê muội cũng cảm thông thấm thía tình đời, đã bước chân vào Đạo để cầu lấy sự an vui, tự do tự tại, nhận được yển sáng Chơn Lý, cũng thấy rõ con đường xuôi ngược của đời đạo, thì nên cố gắng hết tuổi Trời mà lo đường tu để khỏi uổng phí một đời, đến lúc lâm chung khỏi ăn năn hối tiếc như Bàn Tăng.

Bàn Tăng rất ân hận lúc sanh tiền không đủ phương tiện lập thân hành đạo, tu chứng đại thừa, nên lúc bỏ xác phàm cũng còn phải tham cầu tu học cho được viên thông thêm nữa mới đỡ sức hoằng hóa đạo màu, cứu chúng sanh trong hội mạt thế.

Các đệ muội đã thấy rõ cuộc hưng suy đời đời, cười khóc lẫn quanh, thì cũng nên hết mình với ngày tháng an vui với Đạo. Chánh pháp đại thừa của Minh Lý chúng ta muốn được mở mang cứu vớt nguyên căn phục vi thánh vị, cần có bực hướng đạo siêu chúng Bác Nhã Huyền Môn mới đủ cảm hóa các hàng thiện căn trí thức.

- Khai Sắc bạch: **Về phương pháp tu thiên có đúng đường lối hay không xin Ngài chỉ dạy cho rõ (chữ viết tay thêm vào)**

- Hiện nay các đệ muội đeo đuổi theo con đường tu học đó đầu là phải là hay nhưng khó lòng chứng được, trong đó còn đòi hỏi nhiều yếu tố:

1. Sự ham tu hiểu đạo của chư đệ muội đó chưa thật lòng, bởi chưa ai khát khao tha thiết nó lắm, cũng như rơi xuống nước tuy muốn thoát khỏi dòng nước nhưng còn cậy sức mạnh của tay chân, còn thở hít được không khí; khi nào người bị nhận chìm ngạt ngạt muốn có chút không khí để sống thì khi đó mới là thật tu. Phương chi con người ai cũng cậy sức, cậy tài, cậy hay, cậy khéo. còn bao nhiêu cái ta.

2. Từ vô thi đến nay, con người tạo biết bao nhiêu chướng duyên oan trái, kết oán gây thù với chúng sanh, nếu không lập công bồi đức giải thoát mọi triền phục, lấy lòng thương yêu tha thứ, thì đi ngỏ nào thì cũng bị chướng ma ngăn cản, nên khó chứng đạo.

3. Chưa mấy người quyết tâm tu đạo bất thối chuyển, dầu có tu cũng mê tu hoặc tu cho vui với người để khỏi mang tiếng, hoặc vì nhiều có như không gan, thiếu gan, dám buông bỏ cái đương sống tạm để cầu sống vĩnh cửu.

Bao nhiêu đó, tóm lại, **các đệ muội muốn chứng đại thừa thì lòng phải quyết, lòng phải hoan hỷ tất cả mọi thứ thử thách oan ung, lòng phải hoàn tác cùng mọi người, lòng phải thiết tha sám hối tiền khiên bằng cách thí tài, thí pháp, thí vô úy.** Ngoài ra, chỉ có cách là **vô tâm.** Vô tâm không phải một sớm một chiều, bao nhiêu chướng oan còn núp chờ có cơ hội là vươn lên như cỏ cú bị đè, nên cũng phải luôn luôn đề phòng tâm thức.

Bây giờ người thiên ân có con đường tắt được trực nhập dễ dàng là con đường sứ mạng. Con đường sứ mạng là con đường hành đạo, đổi chí hướng lo cho thân cho nhà trở lại lo cho Đạo, cho nhơn sanh. Coi việc Đạo như nhà, mọi việc đều chăm lo, sự mất sự còn, sự thua sự được, sự danh dự đối với đời, với các Chi bạn đạo cho được đặt ngang nhau, và lo cho nhơn sanh như con vợ của mình; lúc đói lúc no, lúc biến của họ, lấy họ làm thân. Đó là Bồ Tát đạo. Được vậy thì sự chứng một cách dễ dàng là vì thân tâm đều là của Đạo, không phải của mình, lo cho người dung mà coi như lo cho con vợ.

Có điều chắc chắn hơn hết là **lập công bồi đức**, công càng nhiều nghiệp chướng càng giải mau, không bị oan gia trói buộc là tự do giải thoát dễ dàng. Đức càng dày thì thiên hạ kính nể, Thần Thánh hộ phò, nói một lời ra mà tội chướng của người được sạch như gạo nước tưới tắt lửa lòng; chúng sanh gần mình thì lòng vô minh của chúng trở nên thanh tịnh. Nên chỉ có đức không cần khiến mà họ nghe, không cần dạy mà họ sửa.

Các hiền nên tu đức, đức có thì việc gì cũng nên, Thần qui cũng phục, mà có đức là chỉ có thiên. Thiên đức là con đường của Bồ Tát hoằng đạo cứu nhơn. Mà thiên là gì? Là **ly vọng thức nhập chơn không**. Vọng thức mỗi ngày mỗi giảm xuống thì Chơn không mỗi ngày mỗi tăng lên. Ngày ngày như thế, lâu ngày đức tụ, đức tụ thì sáng suốt. Sáng suốt mới thật được cái lối làm khi xưa ta cho là hay đúng; sáng suốt mới được có tâm cởi mở, bình đẳng với mọi người. Sáng suốt mà không hay, thành Đạo mà không biết, việc thành mà không ngờ.

Các đệ muội nghe Bản Tăng, cứ hành như thế; mỗi ngày Chơn Như huân tập thường xuyên thì khác nào kẻ ướp chè (trà). Trà không thơm mà nhờ ướp các thứ bông nên trà thơm. Ví dụ như thế, các đệ muội để hiểu là tu tập càng lâu thì các Chơn Lý được hội tụ ví như câu “đồng khí tương cầu”. Chỗ có khối vàng thì các mảnh vụn vàng các nơi bỏ về kết nên khối.

Thôi, Bản Tăng có dịp sẽ nói thêm. Bây giờ chỉ dặn các đệ muội mọi việc vất vả bên ngoài bên trong, **vui buồn cũng không khởi tâm mà vướng mắc** trong vòng tương quan, lôi cuốn vào đường thị phi vô ích; **Sáng suốt mà quyết toàn mọi việc, thanh tịnh mà bảo vệ Thánh đường, hoan hỉ cùng đồng đạo.**

Thăng 22g10

TN19761002

Đàn số: M.../76

ĐT: Liên Hoa

ĐK: Khai Sắc

ĐG: Khai Tinh

PD: Khai Minh

CD: Minh Hạnh

*Tam Tông Miếu ngày 9 tháng 8 nhuận năm Bình Thìn
(02-10-1976) 20g 15*

--- oOo ---

THI

Bánh xe tạo hóa tiến không dừng,
Âm thịnh dương suy mãi chuyển lăn.
Co giãn đầy vui thường biến động,
Hơi nào nghĩ tính cuộc suy hưng.

Hung Đạo Đại Vương chào chư nam nữ thiên ân, đạo tâm. Mời chư thiên ân an tọa.

Bánh xe tạo hóa không dừng,
Khi co khi giãn khi lưng khi đầy.
Bốn mùa âm lạnh vẫn xây.
Hết đêm giá buốt đến ngày sáng tươi.
Trần gian kẻ khóc người cười,
Khổ vui, vui khổ cuộc đời thế thôi.
Tỉnh ra ai kẻ biết rồi,
Dùng chơn mới được yên ngồi thanh thoi.
Vấn vương trong cõi mộng đời,
Nghệp duyên quán chặt không rời thân tâm.
Trì hành Bác Nhã diệu thâm,
Thì đâu kẹt mắc giam cầm khổ đau.
Cuộc đời nào khác chiêm bao,
Cái vinh cái nhục bèo hao vô thường.
Tâm người như ngựa không cương,
Tránh sao cho khỏi sa mương sụp hầm.
Biết rồi làm chủ cái tâm,
Mới mong nhỏ sạch những mầm vô minh.
Hạ ngươn may **gặp đạo Huỳnh,**
Thọ trì Bác Nhã, Huỳnh Đình an thân.
Không may khổ sở trăm phần,
Biết bao tai họa rần rần hiện ra.
Đầy trời tinh quái quỷ ma,
Đói nghèo giặc cướp cùng là thiên tai.
Biết tu ngơ mắt, bít tai,
Đừng xen vào chuyện ai ai oán thù.
Trí nhiều, mưu lăm thành ngu,
Giả ngu giả dại thì đâu nào phiền.
Sự đời tạm để ngoài hiên,
Lo trau tâm đức pháp quyền cho tinh.
Ngày nay biết giữ đạo Huỳnh,
Ngày mai mới được toàn sinh vui mừng.
Ngày nay nhận lấy oan ung,
Ngày mai sẽ được danh xưng rõ ràng.
Ngày nay phản chiếu hồi quang,
Ngày mai Quyền Pháp Thượng Hoàng trao cho.
Ngày nay dầu phải gay go,
Ngày mai ai được sánh so bằng mình?
Sớm chiều vui với kệ kinh,
Trông vào Quyền Pháp chí linh một lòng.

Đừng nên bẻ méo vắn cong,
Đừng nên thay đổi tấm lòng trắng đen.
Bây giờ cầu được tiếng khen,
Thì sau lãnh chịu nhục hèn cười chê.
Ngày nay muốn được vinh huê,
Ngày mai hèn hạ ê chề xấu xa,
Bánh xe Tào Hóa lăn qua,
Cán tiêu đập nát cái mà cản ngăn.
Biết rành lẽ Đạo giáng thẳng,
Âm tiêu dương trường mấy phăng (phen) chán chường.
Cuộc đời còn lắm tang thương,
Chờ người tài đức cầm cương an bài.
Tin rằng Đại Đạo Trời khai,
Việt Nam Thánh Địa tương lai hoàn cầu.
Nơi đây Quyền Pháp nhiệm màu,
Dễ chi phạm ý tham cầu chủ nhơn.
Giúp Trời khai Đạo được ơn,
Trái Trời phá Đạo Thần hồn Thiên tru.
Ai người chơn chánh thực tu,
Thì còn sống sót thu thu trở về.

Hôm nay Bản Thánh được mời để cùng chư thiên ân trong khóa tu này thật là hiếm được. Bản Thánh nghĩ vì đại cuộc cần được Thánh tâm, cần nhiều thánh thiện thì mới đủ duy trì chánh pháp, giữ còn chánh khí nội tâm. Chánh pháp có hiển hiện thì tà pháp mới lui, chánh khí có còn thì tà khí tự diệt.

Chánh pháp là cơ duy trì bảo vệ nhơn gian, chánh pháp ở đâu thì Thần cơ Thánh đức ở đó. Chánh khí của người thiên ân là để bảo vệ cho chánh pháp; nếu một khi bị tà khí lấn chánh khí thì không còn Thánh tâm, thánh thiện; mà muốn còn, thì ngoại sự không để lay chuyển Thánh tâm. Thời mạt thế này, ngoại cảnh có thể làm sụp đổ Thánh tâm, Thánh sở, Thánh đường, Thánh địa.

Muốn bảo vệ nội bộ, thiên ân hàng ngũ giáo đồ, cần được chặt chẽ liên hệ, nhứt thiết không được sơ hở nội tâm làm rạn nứt quyền pháp, mà ngoại cảnh thừa đó mà phá vỡ đi chẳng. Khóa tu này tuy được tổ chức, nhưng chưa mấy người được an nhiên thanh tịnh. Nếu được an nhiên thanh tịnh thì Thánh đức sẽ chảy đến, Ôn điển sẽ trụ, hồng ân sẽ chở che. Mây vô minh phá sạch thì mặt trời chánh pháp hiện ra, sương thu tan biến, đông giá không còn, bằng lòng người có một chỗ làm ngoại duyên, thì sương giá cứ kéo dài, không biết Xuân về có được ánh dương quang xé tan u ám đó không?

Thôi Bản Thánh đề lời khuyên:

1. Mọi việc ở đâu thì để đó, tạm gát một bên mà lo đường tu học, đừng nên phân tâm e ngại.

2. Nội bộ thiên ân, nội tâm toàn đạo được thanh tịnh nhưt tề thì muốn chi Trời cho nấy.
  3. Sống trong cảnh nào vui theo cảnh ấy, chấp nhận tất cả để rèn tâm luyện chí; thử thách càng nhiều thì đạo càng cao;
  4. Bình tĩnh bất cứ những gì xảy ra, dầu vui dầu buồn, được hay mất cũng vậy;
  5. Cơ Trời đưa đến không phải ai làm, dầu kẻ nọ kẻ kia thẳng tay hay nói tay, đó cũng để giúp thêm cho sự “thông tai sáng mắt”.
- Bản Thánh chào chư vị.

Thăng 21giờ 55

TN19761121

Đàn số: .../76
ĐT: Liên Hoa
ĐK: Khai Sắc
ĐG: Khai Tinh
PĐ: Khai Minh
CD: Minh Hạnh

Thánh Đức Viện Ngày 1, tháng 10 năm Bính Thìn
(21-11- 1976) 20g 25

--- oOo ---

THI

Đông về buốt giá cũng về theo,
 Chiều đất màn trời nổi khổ đeo.
 Ai biết cảnh đời dòn dập đến,
 Đêm trường một bóng một đèn khiêu.

HUNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG chào chư thiên ân nam nữ.

Đông về gió bắc hắt hiu,
 Nỗi lo nỗi sợ trăm chiều gần xa.
 Ngày qua, năm tháng cũng qua,
 Qua qua, lại lại, phong ba không ngừng.
 Cuộc đời vừa phé vừa hưng,
 Hưng hưng, phé phé biết chừng nào an.
 Can qua nổi dậy mười phang,
 Chúng sanh trong cuộc trần hoàn khổ đau.
 Đại khôn đều chết như nhau,
 Biết ai là biết trước sau rõ ràng.
 Năm này cho đến năm sang,
 Sang năm, năm nữa làm than ê chê.
 Tai Trời găm thấy mà ghê,
 Tre tàn măng mọc, bốn bề máu xương.

Từ đây cho đến khoa trường,
Quanh co trải mấy đoạn đường khó khăn.
Ai người có kiếp có căn,
Vững tu mới được bình an nhẹ nhàng.

Hôm nay, Bản Thánh ghé về để nhắc khuyên chư thiên ân đạo hữu ôn lại Thánh truyền mà lo bảo tồn Thánh hội. Từ đây trở đi sống trong cảnh khó khăn, con thuyền Đạo giữa ba đào cần giữ lái vững lèo. Ai là kẻ đứng mũi chịu sào, đừng quản khó khăn để xông pha sóng gió mà vào nơi an ổn. Bản Thánh được biết các hiền âu lo bước Đạo, nhưng Đạo pháp mãi mãi thường hằng, từ cổ chí kim trải biết bao thời gian và hoàn cảnh đổi thay, mà Đạo pháp vẫn trường lưu tự tại. Đạo pháp là nguồn sống và căn bản cho tất cả trời đất muôn vật.

- Khai Sắc bạch:...
- Trời đất vạn vật đều được tồn tại bởi Đạo, thì các hiền cũng gắng tu, gắng hiểu cho minh bạch rõ ràng, thì lo gì giáo pháp không hưng vượng, Thánh hội không an toàn. Tất cả đều nằm trong lẽ tương đối mà chết sống, được thua, bị gong kèm âm dương mà sử dịch. Từ xưa nay, khắp đông tây, biết bao người xem kinh đọc sách, công phu tham khảo hiểu biết rất thâm, cũng không phải kém thua các hiền trên đường cần tu học Đạo, nhưng chưa thấy mấy ai chứng đạo. Bây giờ ta nên dừng bước nơi đây để trông lại thời quá khứ nhận kỷ sự tu hành của bậc tiền nhân mà họ được vẻ vang là ở chỗ nào?

Mỗi vị ra đời đều có sở hành, sở chứng đặc biệt, thì ta sống trong thời này cũng nên tìm cái đặc biệt ở đây. Cái đặc biệt ở đây là cái thăng bằng giữa bao nhiêu chên lệch, khác sai, trầm bổng, đa thù bậc nhứt, tất cả những dị đồng mâu thuẫn là tất cả cạnh khía nhiều mặt của cái thăng bằng. Cái chơn lý đó, Bản Thánh tạm gọi nó là thăng bằng để các hiền dễ hiểu. Chơn lý không ở chỗ chấp nhận hay ở chỗ phủ nhận, mà chơn lý đa diện đa nguyên. Người tìm chơn lý, tìm ở những khía cạnh hình hiện bên ngoài thì sao thấy được Đạo toàn mãn, mà kẻ tìm chơn lý là kẻ bị mất chơn lý, vì chơn lý ở nơi mình, mà chơn lý là Lẽ Thật hoàn toàn viên mãn, nếu bị mất mà lòng bị thiếu thốn đòi hỏi khát khao, mơ vọng cho kỳ được cái đã mất, và quanh quẩn trải bao ngày tháng tìm nhặt những mảnh vụn ảo của nó rơi rớt ra đủ chỗ như sắc đẹp, tiền tài, danh lợi, địa vị, quyền thế...là những mảnh nhỏ của nó, dầu là mảnh nhỏ nhưng cũng là chơn lý tối thiểu ở trong các cái đó nên ai cũng yêu nó, quý nó, muốn nó cho nhiều và giữ nó còn mãi, nhưng còn muốn dầu được đến đâu cũng không sao thỏa mãn, như muốn chiếm cả thiên hạ, chiếm được rồi cũng chưa lấy làm thỏa nguyện, vì nó là một phần nhỏ bé con của chơn lý, làm sao thỏa mãn.

Vậy, tóm lại, Chơn Lý hay Đạo là cái gì chủ chốt căn bản toàn thiện toàn mỹ, vĩnh cửu của mỗi người. Bây giờ nó tán ra muôn trùng các thứ sai thù, đối đãi, bất nhứt, tự làm loạn trái cho cõi đời khôn đốn, tàn sát, tranh dành, đố kỵ lẫn nhau như giữa các tôn giáo, đảng phái với đảng phái, quốc gia với quốc gia...Đó là

sự chênh lệch vĩ đại nhất của thời đại Hạ nguyên. Nó là cái gươm hai lưỡi, lưỡi mâu thuẫn này không đối ngược lại thì nhọn gian sẽ tiêu diệt.

Muốn khỏi tiêu diệt phải có cái Chơn Lý chủ tể toàn diện là Chơn Lý thăng bằng. Nhập được vào Chơn Lý này là thành, không nhập được vào Chơn Lý là bại, là luôn luôn sống trong cảnh loạn khổ đau. Bản Thánh muốn nói: *"Cái gì có ra ở đời cũng đều là một phần nhỏ của Đạo; cái nhỏ ấy là Đạo nên mới có cái lý vững chắc khiến cho mọi người nghe, mọi người theo, mọi người vì đó mà binh cái của mình, bài bác tiêu diệt cái không phải bởi của mình"*. Vì vậy mà bảo các hiền nhắm ngay vào chỗ thăng bằng làm nơi hạ thủ lập địa tu hành.

Chỉ có thăng bằng mới thoát được sự phù trầm bất nhất. Trời đất hiện nay vì mất sự thăng bằng mà thiên lý nhọn tâm trái vắn. Muốn cho thiên hạ an lành, phải lập lại thăng bằng. Thăng bằng là chủ tể của bất cứ thời nào và ở đâu. Các hiền nhắm đây mà làm cơ bảo tồn cho giáo pháp.

Khai Sắc nói hiện nay chưa thấy gì, chỉ lo ngại về sau. Sao hiền đệ biết chưa có gì? Nơi nơi, hiện nay xáo động đã gây biết bao nhiêu là nhân mạng, chết chóc một cách đau thương. Rồi đây còn diễn ra biết bao màn tương tranh, tương sát lẫn nhau, nhiều thủ đoạn độc hại hơn nữa, đó là bởi mất thăng bằng của Đạo pháp. Các hiền nên giữ tâm thăng bằng, đừng thiên đừng ý, đừng khen hay chê dỡ, cứ *thuần nhất như như, vật vong vật trợ*. Vong không phải vô tình giữa con người với con người mà đừng nên tán đồng cũng không nên quên lãng để chiêu chiêu Chơn lý phân tán phục hườn. Bản Thánh nói sơ cần tìm hiểu.

Về Hội Thánh, nếu các hiền và hàng ngũ như tề bất thiên bất ý mà giữ được tâm địa thăng bằng lập lại quân bình cho giáo pháp thì ở trong cảnh phong ba được yên như bàn thạch. Còn mọi nghi thức, lễ lạc tùy thời đơn giản, nhưng không nên bỏ trống một điều nào Giáo pháp đã ghi trong nội luật.

Khóa tu Đông Chí tạm thời trong hoàn cảnh hiện tại bất ổn, tùy nghi linh động, nhưng đã đặt nơi ấy là viện tu hành, học về Đại thừa, dầu hoàn cảnh nào cũng tùy theo dễ hay khó mà dự đông hay ít, tối thiểu ngày ấy cũng có một người đại diện còn là tổ chức tại Thánh đường Tam Tông Miếu. Khó nữa thì phân nhỏ ra nhiều ngày liên tục. Nhưng nói vậy là phòng khi kiếp nạn bất thường, còn việc an trú và sự sống còn của Hội Thánh được an bài không nên bận tâm.

Việc cơ đàn tùy lúc cần, không định kỳ mà cũng không tiện nói sớm, có gì sẽ cho biết.

- Khai Minh bạch: Bạch Ngài dạy 1 người đại diện cho khóa tu Đông Chí tại Bắc Nhã Tịnh Đường, người ấy ở Minh Lý Thánh Hội ra hay là Tịnh Chủ Khai Diệu làm đại diện.
- Ở Thánh Hội đại diện 1 người, vì Khai Diệu tuổi già thiếu công phu trì thủ không đủ an trú thay cho đợt tu.

Đàn cơ trước khóa tu Hạ Chí Bản Thánh nói nếu thời cuộc chuyển sớm thì khóa Đông Chí tại Bắc Nhã Tịnh Đường. Nhưng hôm nay thấy tình hình các tỉnh

bên ngoài có phần bất ổn thì e tổ chức tại Bác Nhã chư hiền thiếu nghị lực giữ cho được vô tâm và nếu hoàn cảnh xây mạnh chút nữa, thì cũng khó di chuyển nhiều người đến đó. Từ đây đến 25 ngày sau, không thấy gì trở ngại ở bên ngoài thì 25 sẽ có đàn dạy thêm. Nếu thấy có trở ngại, 15 ngày sau sẽ chuyển đàn Bản Thánh sẽ dạy thêm.

Bản Thánh nhận thấy lòng lo sợ của Khai Minh về Quyền Pháp, về sự an toàn của Giáo Hội, nhưng cứ yên tâm, mọi sự được an bài, dầu có tổn thất phần nào thì có sự bù lại phần khác. Về Nữ giới, Diệu chơn Minh làm đầu lãnh đạo hàng ngũ cần được thanh tịnh sáng suốt để đồng thể cùng Đạo mà khiến cho hàng ngũ vững mạnh.

Lãnh đạo hay hướng đạo một hàng ngũ tổ chức nào, không phải tài phải trí mà khiến được mọi người, cần ở chỗ người hướng đạo là thể đồng với Đạo thì mọi việc hanh thông. Xưa kia các bậc vương bá giữ quyền chánh trị, kẻ có đức thiên hạ đều tôn ngôi an nơi ngôi báu, thiên hạ vây quanh, làm cho ghế nhà vua mãi được an toàn. Còn kẻ vì tài vì sức chiếm lấy thiên hạ ngôi trên ngôi báu lúc nào cũng phập phồng, chung quanh toàn là kẻ không ủng hộ, chờ dịp mà đoạt lại quyền. Vậy về Đạo có khác hơn hai kẻ kia là bên vì sức mạnh mà được, bên vì thiên hạ mà được. Còn Đạo không vì sức mạnh cũng không vì thiên hạ mà vì chỗ có cái Đạo chủ tể ở nơi mình. Mà chủ tể thì chẳng những thiên hạ thờ cho đến Thần, Phật chim muông động vật đều thờ, đều quý vậy. Bản Thánh chào chư Thiên ân.

Thăng 22g45 .

TN19761215

Đàn số: .../76

ĐT: Liên Hoa

ĐK: Khai Sắc

ĐG: Khai Tinh

PD: Khai Minh

CD: Minh Hạnh

*Thánh Đức Viện TTM ngày 25 tháng 10 năm Bình Thìn
(15- 12- 1976) 20g 25*

--- oOo ---

THI

Bác Nhã huyền môn vạn giáo “Thiên”,
Đông, Tây, kim , cổ, hiệp Nhơn Thiên.
Sắc, không, tâm, vật (không) vô sai biệt,
Đạo pháp hàm dung thể Nhứt nguyên.

Hưng Đạo Bản Thánh chào chư thiên ân liệt đẳng nam nữ.

Mời chư liệt quý vị an tọa.

Hôm nay Bản Thánh phụng thờ Tam Giáo Tổ Sư ban lệnh cho chư thiên ân Thánh hội Minh Lý và cơ quan Phổ Thông Giáo Lý, mùa tu Đông Chí năm nay,

đặc biệt tạm thi hành tùy tiện ở Thánh hội Minh Lý và Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, đặt địa điểm nơi nào thuận tiện để chư hướng đạo và đạo tâm nhập tịnh đón nhứt dương Đông Chí, hầu trợ trưởng tâm đạo sẵn có, để thêm nghị lực cương minh và hàm dung chính khí, bảo vệ giáo sở, giáo đồ đủ sức chống đỡ mọi thử thách gay go, nhiều cơ duyên bên ngoài hay bên trong đem lại.

Từ lâu nay giữa Thánh Hội Minh Lý và Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý đã đồng sự đồng tâm trên con đường tu học, hành đạo, tình nghĩa tương quan chứng tỏ xây dựng sơ bộ đồng nhứt đúng đường hướng với tôn chỉ dung hòa cùng tiến xa trên con đường phổ quang giáo pháp. Nhưng năm nay đặc biệt vì hoàn cảnh, tạm thời ở đâu tu tịnh đó. Bác Nhã Tịnh Đường e có nhiều trở ngại đi lại và lưu trú cùng những sự cần thiết, nên Lịnh Trên cho tạm nhập tịnh đợt tu Đông Chí tại Thánh sở Tam Tông Miếu. Còn Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý thiết đàn sẽ dạy những thành phần nhập tịnh và địa điểm tịnh thất.

Về Minh Lý Thánh hội, chư thiên ân được thuận tiện tổ chức đợt tu mùa Đông Chí tại Thánh sở. Bản Thánh thấy rất nhiều khó khăn cho chư đạo tâm thu nhiếp phần “Thiền quán”, e không thâm lượm được kết quả bao nhiêu, vì đủ các lý do làm tâm tư xao động, mà đã xao động thì rất trở ngại cho công cuộc hành đạo về sau. Nhứt dương lai phục ở ngoài mà nơi Tâm, nơi Thánh sở, không lai phục nhứt dương thì làm sao đủ sáng suốt để xét soi sự vật, nhận rõ giả chơn, hàng ngũ, đành quanh quẩn trong mịt mờ tê lạng.

Nhứt dương không lai phục ở mỗi người, ở giáo hội thì không sao đủ nghị lực chiến thắng mọi hoàn cảnh và ma lực, để đưa bước đạo đến nơi an lập. Cái chỗ đáng lo cho chư thiên ân, phần nào cũng còn quen tánh gần nhà chạy đi chạy lại về tinh thần chi phối, nên dầu không nhập tịnh tại BNTĐ mà nhập tịnh nơi đây cũng phải coi như tịnh mấy năm qua ở Bác Nhã. Phải hiện diện thường trực mới tránh sự phóng tán tinh thần. Không biết điều kiện này chư hiền đã nghĩ chưa?

- Khai Minh bạch: Nếu phải thường trực thì e nam tịnh viên chẳng được bao nhiêu.
- Vậy những người có điều kiện dứt khoát thì được bao nhiêu đợt tu này?
- Khai Minh bạch: Nam 7, Nữ 10.
- Tối thiểu phải cố gắng tối đa. Không được 36 thì được 22, 18 người: 9 nam, 9 nữ. Trừ Khai Tịch, Khai tâm để dự ở Bác Nhã. Nếu Minh Lý không thể tìm ra, bắt đắc dĩ cũng phải mời Phổ Thông Giáo Lý phối hợp cho đủ 9 dương. Bây giờ còn những thiên ân không điều kiện thường trực thì cách sắp xếp tịnh cho các vị ấy ra sao?
- Khai Minh bạch: Thừa Ngài, các đạo hữu về nhập tịnh giờ dậu, giờ tý...
- Không thể xen trộn trong đợt này.
- Khai Minh bạch: Chúng đệ tử định vào tịnh giờ sửu ngày mồng hai đúng Đông Chí.

- Có thể tịnh trước Đông Chí được không?
- Khai Minh bạch: Thưa được.
- Nhập tịnh trước để đón nhứt dương Đông Chí thì hiệu quả.
- Khai Minh bạch: Bạch Ngài, vậy xin nhập tịnh bữa 29 tốt ngày.
- Còn việc hành lễ sóc vọng thì sao?
- Khai Minh bạch: Tịnh rồi xã tịnh, thì dự cúng đàn.
- Nếu có hành lễ xong thì giữ an tịnh, đừng nên tiếp xúc với đạo hữu thì được.
- Khai Minh bạch: Tịnh viên được phép cúng mà không tiếp xúc với đạo hữu?
- Được.
- Đây là chương trình đại cương đặc biệt năm nay. Thời khắc biểu: Tý, Ngọ, Mẹo, Dậu 4 thời. Ngoài ra: vệ sinh, ăn uống, thì ai nấy cũng thêm những giờ rảnh liên tục nhau mà tịnh.
- Khai Minh bạch: vậy là tịnh liên tiếp trọn khóa tịnh?
- Nếu được thì tốt, bằng không thì liên tục 6 giờ dương: từ Mẹo đến Tị, 6 giờ âm từ Ngọ đến Dậu. Nghĩa là ban ngày thay phiên từng đợt 3 người hoặc 1 giờ hoặc nửa giờ hay ít hơn tùy các hiền sắp đặt. Các hiền nên hết mình để phụng sự Quyền Pháp và tự giác bản thân. Ngày nhập tịnh trở đi sẽ có các cơ đàn dạy riêng. Về quyền pháp, đạo pháp và nhiều việc cần thiết.
- Khai Tâm lãnh lĩnh nhập tịnh tại Bắc Nhã Tịnh Đường thời gian là 15 ngày có được không?
- Khai Tâm bạch: dạ được.

Đó cũng là thể theo quyền pháp và bản nguyện, sau xong các đàn, Liên Hoa sẽ nối tiếp đoạn chương Bắc Nhã Huyền Môn tại đó. Hôm nay không dạy chi ngoài chương trình, cũng nhắc sơ các hiền ở giữa thời đại hiện nay vào buổi Hạ ngươn có khác nào mỗi năm khoảng tháng 10, âm tà cực mạnh không một ai chẳng bị mọi xáo trộn vầy xéo tâm tư, giữa cảnh đời trái vắn bất nhứt, ngay ở trong lòng mình cũng tự mâu thuẫn từng giờ. Ôi! Đó là nấc thang thể thăng bằng, nếu không có Đông Chí nhứt dương lai phục thì không còn cách gì cứu vãn cuộc khốn khổ vô cùng tuyệt vọng ngày hôm nay. Vậy mỗi người nên tìm lại cái cốt nguyên lai căn bản là phục nhứt dương để quân bình, để sống lại một cuộc đời ý nghĩa. Các hiền nơi đây được một gia tài quý giá. Người cha đã chia cho thì ai cũng có một vốn liếng, làm sao được đẹp lòng kẻ đã chia cho.

Xưa nơi Kinh Thánh có nói: Người cha có 3 đứa con, mỗi con được chia một phần gia tài: Người lớn vì sợ lỗ lỗ, mất mát đem số vàng bạc đó ra chôn cất. Người nhỏ thì tiêu phá ăn chơi. Người giữa đem ra buôn bán giúp đỡ kẻ khó người thân. Đến lúc người cha gọi cả ba để hỏi lại thì người nhỏ tiêu sạch, người lớn không biết dùng, người giữa tuy mất hết nữa, nhưng được thêm mọi người thương mến. Đứa nhỏ bị quở, người lớn không biết dung nên lấy lại cho đứa giữa. Các hiền suy

gắm quyền pháp cũng vậy. Nơi này sứ mạng trao cho mà không biết sử dụng, thì sẽ lấy lại trao cho kẻ biết sử dụng.

Bản Thánh chào.

Khai Minh bạch: Bạch Ngài, đạo hữu Khai Tâm nhập tịnh tại BNTĐ một lượt với thánh sở?

- Đúng Đông Chí.

Khai Minh bạch: Liên Hoa sẽ tiếp Bác Nhã Huyền Môn tại Bác Nhã Tịnh Đường hay tại Tam Tông Miếu?

- Sẽ có lệnh sau.

Khai Minh bạch: Ngài dạy Cơ Quan thiết cơ đàn dạy về khóa tịnh.

- Cho bên Cơ Quan hay để thiết Cơ đàn.

Khai Minh bạch: Bạch Ngài, phải nói ngày giờ thiết cơ đàn?

- Khởi cần.

Khai Minh bạch: Bạch Ngài, nhập tịnh ngày 29 Ất Tị, giờ nào? Và 7 ngày?

- Tùy các hiền chọn giờ nào tiện lợi thời gian sẽ định sau. Có thể 7 ngày hoặc 9 ngày.
- Thôi . Bản Thánh sẽ gặp nhiều lần trong đợt tu. Bản Thánh chào.

21giờ 50

TN19761219

Đàn số: .../76

ĐT: Liên Hoa

ĐK: Khai Sắc

ĐG: Khai Tinh

PĐ: Khai Minh

CD: Minh Hạnh

Tam Tông Miếu ngày 29 , tháng 10 năm Bính Thìn

(19- 12- 1976) 20g 20

--- oOo ---

BÁC NHÃ THIÊN SƯ

T H I:

Gió bắc đêm đông lạnh buốt người,
Vùng hồng sưởi ấm khắp nơi nơi.
Xuân về còn phải qua bao đoạn,
Khóc mướt rồi sau lẩm tiếng cười.

Bản Đạo chào chư huynh đệ môn trung thanh tịnh nghe dạy.

Chư thiên ân đệ muội đã từng trải qua những bước đời buồn vui cười khóc thế sự vô thường gắm đến người đến ta, ai cũng chung chịu kiếp đồ linh đình chìm nổi, có có, không không, chỉ Đạo là nguồn sống miên trường, chư Thiên ân đệ muội đã

từng theo Bàn Đạo tu học bao năm ít nhiều cũng nếm được hương vị thâm trầm của Đạo pháp thì nên cố gắng hết tuổi Trời, chung vun đắp nền đạo đức cho vững mạnh để làm nơi y cứ, làm cho con thuyền vượt khỏi chốn bể khổ sông mê.

Hôm nay, đợt tu Đông Chí, chư Thiên ân đệ muội đã dọn mình đón nhận **Nhứt dương lai phục** ân phước dành cho đệ trợ trưởng đạo tâm làm tròn nhiệm vụ. Bàn Đạo mừng vui được thấy ngày này sự tu học có phần tiến triển. Mỗi một khi vượt qua lên một tầng công phu đạo hạnh là một lần chịu thử thách gay go. Nếu thắng được ngoại cảnh mà không thắng được nội tâm thì cũng chưa mấy kết quả.

Về môn Huyền Công Bác Nhã năm nay sở dĩ cho tịnh trước ba ngày là vì hoàn cảnh đặc biệt nhứt của giai đoạn gay go này. Dầu các Thiên ân đệ muội đạo tâm có kiên cố đến đâu cũng không chủ nổi ý tình bị ngoại giới lung lạc làm phân tâm tinh thần bất định. Nếu muốn đón Nhứt dương sơ phục của ngày Đông Chí đến hằng năm, thì chư Thiên ân đệ muội phải **chỉnh tu quyền pháp nơi lòng**, khiến cho tâm địa an nhiên mà hòa nhịp cùng thiên địa sanh cơ, nhịp nhàng đồng tiến, nội ngoại tương tùy thì sự kết quả mùa tu mới mong thu lượm. Đó là lý do khác hẳn những năm về trước hoàn cảnh không xáo trộn đổi thay như năm này.

Mặc dầu đã lặng lẽ chờ đón Nhứt dương sơ động song cũng coi chừng lòng biến trá đổi thay mà hư việc. Chư thiên ân đệ muội nếu đã giác ngộ trên đường Đạo pháp thì nên buông bỏ mọi sự không đâu làm bận tâm, cởi mở tất cả những gì (ràng buộc tinh thần) làm trở ngại cho bước tu. Cũng nên thung dung tự tại, đừng bám theo qui luật hay một khuôn khổ nào trong thời gian tu, cứ để lòng như nhiên thanh tịnh, sống nhân, sống khỏe, sống tự do. Tự do nghĩa là không để cho một cơ gì ràng buộc câu thúc ép cưỡng tâm tư. Tự do là không còn biết sợ một quyền lực nào, dầu quyền lực ấy của Trời của Thần. Trời Thần sao đủ bẻ gãy, bóp nặn được tâm tự tại như như. Tự do là Thể Đạo, là ngôi Vô Cực căn cốt của Đất Trời. Học Đạo, tu Đạo căn cứ vào đó mà hành trì. Theo Dịch lý mà suy ra Vô cực là Tịch, Thái Cực là Chiếu. Tịch Chiếu Nhứt Như. Tịch không ngoài Chiếu, Chiếu không lìa Tịch. Tịch Chiếu là thể của Tâm. Nếu thiên Định thành mê, thiên Huệ thành loạn, vì Huệ hay biến ra trí mới hay sinh thức nên **Huệ không lìa Định thì Huệ mới Chơn Huệ. Định không lìa được Huệ thì Định mới Chơn Định**, mới linh hoạt biến thông, hàm dung trải khắp. Nếu Định thâm không Huệ thì có thể thành mê, lạc cảnh ngoan không. Vì vậy mới nói Đạo là sự sống, sự sống hồn nhiên, đầy tràn vũ trụ.

Bởi vậy chư Thiên ân đệ muội đợt tu này cần nhớ lấy hai chữ **THUNG DUNG** làm đề mục bước vào Thánh cảnh, đừng để cho tâm thân này như người sống bằng tình cảm, bằng lý trí, bằng con người máy móc, con người bị tình thức trần căn sử dịch chỉ huy. Tóm lại không nên tỉnh như người thức, không nên mê như người ngủ mà khéo làm sao cho tâm vừa yếu vừa minh, hư mà linh. **Hư linh**

bất muội, dường như nửa tỉnh nửa mê. Nói nửa tỉnh nửa mê cũng không đúng, mà nói như lúc bình minh, như ngày mà không phải ngày, như đêm mà không phải đêm, như nguội mà không lạnh, như ấm mà không nóng, như biết mà không để ý, như ngủ mà không có gì không nghe.

Tu tập được như vậy là cùng với thể Vô Cực, Thái Cực làm Một. Nếu đắc được khí này thì làm chủ được đối tượng âm dương. Nếu chưa được lòng Như Như ấy thì nên chấp Trung để thăng bằng hai đối cực âm dương. Như lúc thiên về động là Dương thì nên xê lịch qua Âm cho quân bình. Nếu thiên về tĩnh là Âm thì nghiêng về Dương cho cân đối TRUNG, nghĩa là Tịch Tịch thì dùng pháp “Chiếu”. Nghĩa là Tịch mà nhiệm “không” thì dùng pháp “Chiếu”. Nếu Chiếu mà thiên về trí xét đoán thì nên dùng pháp “Chỉ”, nghĩa là luôn luôn tỉnh ngộ theo dõi tâm tư, thấy nó đi đường nào thì lấy quả cân (Trung) gióng lại cho tâm được thăng bằng.

Thăng bằng là Đạo. Tập tu như thế nhiều ngày thì sự huân tập của Chơn Như được kết quả. Hệ Chơn Như tâm hiện lộ một phần thì phiền não chướng tiêu đi một phần. Lộ hai, ba phần thì vô minh lậu cũng tiêu đi hai ba phần. Mỗi ngày mỗi tiến huân tập Chơn Như được mãi thì cấu uế tiêu trừ mà chư Thiên ân là hiện thân của Bản Đạo. Bản Đạo được trường thọ hay yếu vong, danh dự quyền pháp được tuyên dương hay mai một, trông vào chư Thiên ân đệ muội đoán biết sự hư nên tất cả. Chư Thiên ân đệ muội thương Đạo, thương Bản Đạo thì ráng thương lấy tự thân. Cái danh dự của Minh Lý, của Bản Tăng, đều trông vào chư Thiên ân đệ muội.

Chư Thiên ân đệ muội khi trưởng thành thì cũng phải để cho mọi thử thách thử coi đã được chứng đến mức nào. Vàng cần có lửa mới biết tuổi vàng. Chuông có đánh thử mới biết tiếng trong đục xa gần. Ngựa có chạy đường dài mới hay sức ngựa. Chư Thiên ân đừng phiền trách Thần Tiên lúc này ít lo cho mình. Các Thiên ân nên suy gẫm như đứa bé mẹ phải bồng phải dắt, khi nó biết đi biết chạy thì tự nó đùa giỡn tự do, cần gì phải dìu phải dẫn.

Đợt tu này cũng phải gặp một vài khó khăn nhưng rồi cũng ổn. Chư Thiên ân trong hàng Khai Pháp và trong hàng Nữ đồ, đáng ra, lĩnh buộc mỗi kỳ Đông Chí phải nhập tịnh đều nhưng ít thấy mùa tu nào đủ trọn.

Bản Đạo nếu sanh tiền tu công lập hạnh đủ đầy thì hôm nay mới được cái hân hạnh là chư Thiên ân nhứt nhứt hiện tiền dám làm dám quên thân vì Đạo. Mặc dầu hoàn cảnh cầm chun không cùng đồng tiến lên một lượt thì đợt tu này cũng đi lại trợ lực cho khóa tịnh đủ duyên lành nhưng bận chi thì Chủ Trì cũng tìm cách có mặt cùng anh chị em trong một ít giờ, ít ngày trong khóa để cho tinh thần quyền pháp được trọn.

Bác Nhã Tịnh Đường bất lực vì tuổi già thiếu cố gắng của KHAI DIỆU, KHAI CHƠN, con thuyên đạo triền nghiên, muốn thăng bằng phải đưa Khai Tâm thừa hành tịnh pháp mà chưa khởi trình còn đợi ngày nào? Việc liên tục đôi ba hôm sẽ nhắc chừng chỗ sai chỗ thiếu trong mùa này nên Liên Hoa nán sau Lễ Kỷ Niệm Khai Đạo sẽ ra tịnh đề tiếp Ôn. Thôi.

- Khai Sắc bạch: Thơ của Thánh Tịnh Tam Thanh Bửu Điện.

- Hoàn thành khóa này sẽ định. Thôi Bàn Đạo chào.

- Khai Minh bạch: Bạch Ngài, khóa tịnh Hạ Chí rồi Ngài dạy rằng muốn mời một số đạo tâm cầu tìm chơn lý đạo pháp, cầu tu giải thoát để trở nên một Thiên ân lành mạnh . . . thì lập danh sách để Thiêng Liêng chứng. Bạch Ngài đã có hai danh sách Cơ Quan và Minh Lý Thánh Hội, xin thượng lên Ngài dạy.

- Có hai phần trở ngại. Một là đôi bên chưa nhứt trí và hoàn cảnh đương ngăn chận bước tiến. Hai, đồng tử trác táng tâm nghiêng về phước thiện, cần đợi quân bình cả hai.

Đòi Chủ Trì khi rảnh việc nên có mặt. Bàn Đạo chào chư Thiên ân. Sau Đông Chí sẽ lịnh chuyển cơ. Bàn Đạo.

Thăng 22g15

TN19761222

Đàn số: ...28/76

ĐT: Liên Hoa

ĐK: Khai Sắc

ĐG: Khai Tinh

PD: Khai Minh

CD: Minh Hạnh

Tam Tông Miếu ngày 2 tháng 11 năm Bính Thìn

(22-12-1976) 20g 20

--- oOo ---

THI:

ÂU ta lui tới cõi trần mê,

MINH đức trau tria sớm trở về.

CHÁNH khí hàm dung quyền pháp trọn,

Mừng chào đạo hữu nhẹ đường **dê**.

[**ÂU MINH CHÁNH**] Thân mến chào chư đạo đệ, đạo muội thành tâm tiếp đón Hưng Đạo Đại Vương. Bản **huynh** hộ điền.

Tiếp điền:

HUNG khởi niềm tin đợi pháp quyền,

ĐẠO trời chuyển vận cuộc qui nguyên.

ĐẠI hùng, đại lực qua cơn khảo,

VƯƠNG bá mà chi chác não phiền.

Bản Thánh chào chư liệt thiên ân nam nữ. Hôm nay Bản Thánh thừa lệnh truyền đạt cùng chư **thiên** ân đọt tu Đông Chí, chư thiên ân nam nữ tịch Khai, tịch Tường, chư vị nào chưa dự đọt đầu, chủ trì thông báo cho những vị còn lại, ngày mồng 6 tiếp theo đọt này, liên tục cho đến kỷ niệm Định Pháp Bác Nhã Thiên Sư để toàn Đạo hiến dâng lòng thanh tịnh làm của lễ mừng Người và mừng ngày kỷ niệm Khai Đạo.

Những vị thiên ân còn vương mắc việc đời, cũng thể theo hoàn cảnh tùy nghi mà nhập tịnh, không bắt buộc đủ bốn thời, nhưng phải dọn mình trong sạch, những giờ thiên tịnh phải dâng hiến trọn mình, bất cứ những ai ở trong hoàn cảnh nào cũng phải có mặt, trừ những người ly khai hàng ngũ hay bị cầm giữ. Chư thiên ân cố gắng hết mình, cố gắng nhiều, cố gắng thêm để vượt qua thời gian 7, 8 năm nữa là một chu tuần 60 năm của Minh Lý Đạo Khai qua đọt I.

Từ đây cho đến năm Giáp Tý sắp đến, cũng còn gặp nhiều khó khăn; trong khó khăn mà tu được, quyền pháp giữ được, hàng ngũ vững chắc thì khó khăn thành công mới được ưu thắng. Từ xưa nay các bậc chơn hiền Thánh thiện cũng như vĩ nhân hào kiệt được ghi lại trong sử sách cho người đời truyền tụng, không phải họ bước trên đường bình thản mà phải dẫm qua nhiều quanh co nguy hiểm, chiến thắng mọi trở ngại, thành công một cách vẻ vang. Người đời không ai làm được thì thiên ân quyền pháp còn vượt cao khỏi mọi thử thách, dám cắt đứt những đoạn ruột ái ân danh lợi không ngần ngại, mà còn băng xa ngoài lãnh vực phạm tình, huyền đồng cùng tạo hóa.

Đạo Minh Lý ra đời không phải ngẫu nhiên, mà chịu một sứ mạng, cũng như các sứ mạng những thời kỳ cựu giáo: Phật giáo, Lão giáo, Khổng giáo, Kitô giáo trải qua mấy ngàn đời mà thiên hạ khắp trời mãi mãi sùng cao tôn ngưỡng là nhờ các bậc Tổ Sư tâm đức dị thường, rộng bằng trời bằng bể, sáng **suốt** như mặt trời mặt trăng, bịnh gì có thuốc đó. Chư môn đệ kế tiếp nhau quảng bá ngày một rộng sâu, nhiều đệ tử tài đức mỗi ngày mỗi vun đắp, tô điểm mới còn, mới thêm, thì **chúng ta mới ra đời 53 năm còn trong thời kỳ chuẩn bị, chờ đón một hồng ân.**

Hồng ân đến đây không phải cậy ở sức, ở tài, ở trí, ở quyền lực nào, mà cậy có một chủ thể thiên tâm. Các hiền có tin hay không tin tùy ở chỗ thấy được hoặc chưa thấy được, dễ nhận qua Dịch Lý hay Phật Lý. Tất cả trong vũ trụ bất cứ cõi Trời, cõi người ở đâu, dầu là Thần Thánh cũng chịu trong hai quyền lực của Âm Dương. Quyền lực ấy nắm cả vận mạng của đất trời, không vật nào thoát khỏi, dầu là mây bụi, bị nó kiểm chế một cách khắc nghiệt. Thuận thì còn, nghịch thì mất. Được dương thì thông, bởi âm thì bế. Nên mỗi một Nguơn là một đại kiếp chia ra 12 Hội, 144 Vận, 4320 Thế, mỗi Thế có 30 năm, 30 Thế một Vận, mỗi Vận 900 năm, 12 Vận thành một Hội, mỗi Hội có 10,800 năm.

Tý hội, Sửu hội, Dần cho đến Hợi hội là một cuộc tuần huơn của một Nguơn. Sáu dương, sáu âm, 12 quẻ hội Tý là Phục, Sửu Lâm, Dần Thái, Mẹo Tráng, Thìn

Quái, Tị Kiên. Từ một dương trường đến 6 dương là thời kỳ quang vinh đại thịnh. Nhưng thịnh không phải là thịnh mãi mà không suy, trường không thể trường hoài mà chẳng tiêu, nên Tỵ hội Kiên dương đại thịnh thì nội tại đã chứa sẵn mầm âm nên qua hội Ngọ thì Kiên hóa Cấu, Mùi âm trường thành Độn, Thân âm trường lên 3 hào thành Bỉ. Bỉ thì dương tiêu 3 hào đến dậu dương mất thêm một hào, âm trường thêm một hào thành Quan, qua Tuất thành Bác, đến Hợi thì âm hoàn toàn thắng thành Khôn.

Cũng vậy, nhỏ trong một ngày, trong một năm, luật tiêu trường của âm dương cũng giáp vòng từ Tý đến Hợi trong 12 giờ, trong 12 ngày, trong 12 tháng, trong 12 năm... Mỗi năm, tháng, ngày, giờ, thế, vận, hội, nguơn, chỉ khác rộng hay hẹp. Nếu trong một năm bốn mùa Xuân sanh, Hạ trường, Thu tiêu, Đông tàng, luật ấy xây vắn chuyển tiếp là sự co duỗi của âm dương. Duỗi hết sức rồi co, co hết chỗ cũng phải duỗi, nên tháng 10 là tháng cực âm bế vật, nếu không chuyển qua tháng 11 thì làm gì có Đông Chí, nhứt dương sơ phục. Nếu không có nhứt dương sơ phục thì Trời đất và vật đều chịu tiêu diệt.

Ở trong người cũng như ngoài trời đất, cũng có âm dương tiêu trường. Lúc âm cực thì dương sanh. Dương sanh trong người là nhứt tức sanh cơ. Phục là gì? Là phục sinh, phục hồi, phục quyền, phục hưng, phục hoàn bản vị. Phục nghĩa là trở lại cái gốc nguyên đầu, là cái Vô Cực vừa máy động, chưa động mà động. Khi máy ấy động, trong động thì hiện hình thành Thái Cực, động sanh dương, tịnh sanh âm; động tịnh này là nguyên khí lưu hành của Thái Cực thì âm dương là nguồn đầu của muôn vật, là cơ biến hóa vạn vật, chịu sự tiêu tức dinh hư. Tu là thoát ngoài cái động tịnh ấy, âm dương ấy. Hai đối cực này ngày nào còn làm chủ mạng sống của người, của vật thì không thể nói là tự do. Cái lý tánh tự tánh gọi là Vô Cực. Vô Cực là chủ tể của âm dương, nên nói đầu làm thiện hay làm ác, tuy có sự tốt xấu, hay dở, khác nhau, nhưng cũng còn kẹt trong vòng nhân quả. Cố công tu, ngộ chứng chỗ nguyên lai tự tánh, chủ được âm dương; chủ được âm dương thì tất nhiên chủ được tất cả, bất cứ vật gì, thứ gì. Mà thứ gì, vật gì, cõi Trời cõi người, cũng đều chịu tuân nghe, nhứt thiết không một thứ nào dám xâm phạm. Ví như con sư tử chúa sơn lâm, một tiếng hét, là muôn thú muôn chim nằm rạp cả, hay như loại chim phượng hoàng ở đâu đi đâu, đâu đâu thì các loài chim đều theo châu chực.

Vậy nên tu là nhận cho được cái nguyên lý ban đầu cái tự tánh. Cái tự tánh ấy là độc lập, tự do, vượt ngoài không một quyền lực nào ràng buộc câu thúc, cái mà Bác Nhã Thiền Sư gọi là THUNG DUNG tự do, tự tại. Nhưng cũng nhớ rằng con người có ba phần báu trọng là TINH, KHÍ, THẦN. TINH, KHÍ, THẦN cũng một khí mà chia ra. Người vì mê mà để tiêu hao nên bịnh hoạn ngu khờ lầm lỗi. Thần là con mắt, Khí là lỗ mũi, Tinh là miệng để tượng trưng ba phần quan trọng. Phần tu lấy nước miếng là tân dịch để bồi dưỡng cho châu thân mà các hiền tu ít biết, nên coi thường. Như con sò, con nghêu ở ao hồ song biển. Nó biết há miệng để

hứng ánh sáng mặt trời, bừa bừa ngày ngày mà kết tinh thành ngọc trai. Người ta muốn có ngọc trai cho nhiều để thủ lợi, nên người ta dùng những đá, bắt con sò bỏ vô miệng, để đá ấy ngấm nước miếng sò và ánh sáng mặt trời thành ngọc trai giả. Để biết sự quan trọng trong nước miếng sò, thì nước miếng người còn quan trọng gấp ngàn lần kết nên Mâu Ni Bửu Châu. Tại sao các hiền tu không vận dụng lấy tân dịch? Con trâu nhìn mặt trời mà có ngư hoàn là vật báu. Còn mèo nhìn mặt trăng thành linh miêu, thì sự quán tâm của chư hiền là một môn quan hệ.

Còn sự hô hấp là một việc rất cần để chế ngự vọng tâm, biến âm ra dương, hóa tình thức làm tứ trí. Nếu không xây ngược máy hà xa thì làm sao Nhâm Đốc tương giao. Nên khi thiền, cần hơi thở điều hòa nhịp nhàng thư sướng, thì tâm thức tự nhiên an tịnh vì hơi thở là khí. Khí là động, động là tình, là thức, là gây sự trở ngại nhứt cho tâm thanh tịnh. Nếu hơi thở điều hòa thì vọng lự hết sanh, mà hơi thở điều hòa cân xứng nhẹ nhàng vào ra thông thì sẽ khí hậu thiên tiếp được khí tiên thiên. Tiên hậu tiếp thông thì chùng đó không cần dùng ngoại tức mà chỉ tự nhiên nội tức lưu hành thì sự định thiền kết quả lớn. Ba phần Tinh, Khí, Thần hôm nay chỉ mượn một vài việc ngoài để gây ý thức cho tịnh viên; có dịp Bản Thánh sẽ nói sự lợi ích làm trợ duyên lớn cho công phu thiền định đặc đơn, chứng đạo.

Đông Chí năm nay các hiền vào tu kể cũng có phần cố gắng nhiều; phần công phu ấy cũng đáng khen, nhưng khen cho những người Sơ Cơ thọ pháp, còn kẻ thiên ân nếu đã để tâm cố gắng phải làm cho kỳ được thì chưa đúng đạo pháp. Đáng ra các hiền không cần nghĩ có một chương trình cố định thời biểu, mà lúc nào cũng giữ cho lòng mình như nhiên, không đợi vào phòng tịnh mới tu, mà luôn luôn nuôi dưỡng cái lòng tự nhiên? Buồn vô ngại, khen không lấy làm sướng, chê không lấy làm hổ. Nước tràn lửa cháy một bên cũng chẳng lo sợ, trời nghiêng đất lở cũng chẳng động tâm. Vào thiền quên thời gian dầu một giờ, một ngày, một tuần, muốn ngồi lâu hay xả tùy ý. Xưa có người ngồi thiền 6, 7 ngày mà tưởng chừng một đôi giờ, đến đôi bắt com lên để đó vào thiền, khi xuất thiền ra, com coi mốc lên hàng tấc mà không thấy đói, thấy lâu.

Bản Thánh ước sao quý hiền say sưa với Đạo, thú thích với thiền, ham mê như gà ấp trứng thì sẽ thấy Đạo là đệ nhứt thân tiên, trong đời không gì sánh kịp.

Bây giờ các hiền chưa say sưa luyện mến Đạo mà còn ở trong giai đoạn cố gắng, giai đoạn bổn phận của người thiên ân, cũng không phải các hiền không hết tâm mà chưa được mở cái khiếu Thiên Chơn nên tu tập còn nhiều miễn cưỡng. Khi các hiền quay ngược được cho cái máy hà xa hướng về cột sống, nghĩa là cái cốt hô hấp được xây ngược, thì chùng đó trăm người kéo lui cũng không được, dầu gông cùm cũng không thể giữ các hiền lại được. Lòng Đạo đã kiên cố thì xá gì nhà cửa riêng tư, cái thân giả tạm, nhưng nên lưu ý các hiền đây là Trời muốn vậy, muốn vậy để cho các hiền tự giác lân hồi, nay mai chánh pháp hiện hình, thân thông hiển lộ, Thánh nhân xuất hiện, Đạo pháp hưng khai thì muôn người, ngàn người ai không tu được?

Thời kỳ này là thời kỳ tuyển chọn nguyên nhơn lập vị, ta nên quyết hai việc:

1. Nếu Đạo không hưng khai được, thế giới này vì cơ giới, vì tội lỗi sẽ tiêu diệt.

2. Bằng Đạo hưng khai thì tất cả đảo ngược.

Ráng chờ không lâu sẽ thấy cuộc đời biến chuyển không thể tưởng tượng được.

Bản Thánh chào.

Thăng.

TN19761227

*Đàn chấp bút*¹⁹30/76

ĐT: Liên Hoa

Tam Tông Miếu ngày 7, tháng 11 năm Bính Thìn

(27-12-1976) 7g 30

PD: Khai Minh

--- oOo ---

THI

TAM khóa huyền môn nhứt điểm Trung,

TÔNG đồ quyền pháp đặc hàm dung;

Lâm thời tu tịnh y như thị,

Bút giáo đông xuân kiến đại công.

Bản Tăng [**Bác Nhã Thiên Sư**] cần gặp chư hiền chỉnh lại khóa số Âm (-) 11-1=10.

Âm (-) 11 - 1 = } 10

Dương (+) 6 - 1 = } 5

Nghĩa là :

11 tịnh viên Nữ trừ đi 1 để dự khuyết, còn 10 người, tịnh phía tả phòng Nữ;

6 người Nam trừ đi 1 người dự khuyết, còn 5 người, tịnh phía hữu, cho đủ số:

“ Ngũ Thập Thố ”

(Trưa quân bình Âm Dương mà tịnh. Quân bình nghĩa là: bao nhiêu Nam cũng y như bao nhiêu Nữ, nghĩa là: 5 Nam thì 5 Nữ, hay 6 Nam thì 6 Nữ).

Còn ngoài (ra) số tịnh viên tịnh thêm để trợ lực thì tọa cụ để thiên để bên số dự khuyết, nghĩa là:

- Số Nữ chính thức 10 người ngồi ở phía tả, ngoài đi vô, còn số dự khuyết ngồi phía hữu;

¹⁹ Không có trong số TN ĐTam giao

- Nam 5 người chính thức ngồi phía hữu, ngoài đi vô, còn số dự khuyết ngồi phía tả.

Thôi, Bàn Tăng chào chư đệ.

Thăng

Đã dò

TN19761230

Đàn số: .../76
ĐT: Khai Tịch
ĐK: Khai Sắc
ĐG: Khai Tinh
PD: Khai Minh
CD: Minh Hạnh

Tam Tông Miếu ngày 6, tháng 11 năm Bình Thìn
(30-12-1976) 20g 20

--- oOo ---

THI

ĐÔNG qua Xuân lại đờì gì qua,
PHƯƠNG tiện làm cho sự lý hòa.
LÃO hỏi thiên ân ai rõ Đạo,
TỔ tiên xây đắp nước non nhà.

Bàn đạo **[ĐÔNG PHƯƠNG LÃO TỔ]** chào chư hiền đồ nam nữ đạo tâm thanh tịnh.

Chư thiên ân và đạo tâm thanh tịnh an vị nghe dạy.

Trải qua bao nhiêu năm, chư hiền đồ cũng từng nghe đi nghe lại nhiều lần Thánh Ý dạy khuyên người thiên ân phải gắng cách nào để vượt qua mọi khó khăn thử thách, nếu không có một sự giác ngộ, khó lòng thắng nổi những chướng duyên bên ngoài bên trong, mà đành thối chí ngã lòng.

Cuộc thiên phong đặng đàn lãnh lịnh, các hiền đồ còn nhớ, mỗi người thiên ân tự rửa tay trần lụy, bước lên đài chịu sứ mạng tiên phong, dẫn bước đưa đường cho người hậu tấn. Trải qua chưa bao ngày tháng mà chư hiền đồ đã quên lừng nhiệm vụ của mình, chỉ thấy trước mắt bao nhiêu đe dọa mà tự đầu hàng, cầu lấy sự sống riêng tư, quên hẳn chung quanh mình còn nằm trong vòng vây oan trái.

Bởi vậy đợt tu mùa Đông Chí năm nay dành một phương tiện cho chư hiền đồ bớt sự tốn phí và đi lại xa xuôi. Đáng ra chư thiên ân hết mình hết linh hồn chung lo xây đắp nền móng tinh thần cho Thánh hội. Lẽ chư thiên ân dầu gặp khó đến đâu cũng tìm đủ cách mà cộng đồng sinh hoạt với nhau để củng cố nội tâm, để xây dựng nội bộ, để cầu an thoát khổ cho đồng bào nhơn loại.

Chư thiên ân lòng tin quá cạn hẹp, không ngó qua bên cạnh mình như Cơ Đốc tín hữu dám nghi ngày thứ bảy để thờ phụng Chúa, ngày thứ bảy là ngày thiên

hạ phải làm chỉ nghỉ ngày chủ nhật là ngày quốc tế thừa nhận. Kẻ tín hữu kia vì đạo Chúa mà tuân theo giáo điều, dầu ngày thứ bảy công sở không cho nghỉ thì tà không làm; không làm thì đói, nhưng tà đói xác thịt không chịu để đói tinh thần. Cái đức tin xét qua rất tầm thường nhưng hết sức cao cả hùng hồn của người tín hữu đạo ấy.

Đợt tu năm nay, Thánh Trần và Bác Nhã cũng cho biết nhiều lần rất nên tôn trọng. Xét được đợt đầu, đợt giữa, Bác Nhã Thiên Sư cố gắng kéo lại cho hoàn toàn theo đạo pháp, nhưng sự vấp vúi cưỡng ép như vậy chẳng đem lại kết quả nào, làm cho cuộc vận hóa của Người bị hỏng mất một phần lớn, nhưng nhờ cộng đồng thanh tịnh của các nơi, nếu cộng thêm sự thành tâm thực chí của chư hiền đồ thì còn đợt hai từ đây đến ngày lễ Khai Đạo, mặc dầu sự làm đó có phần cưỡng lý để bước mạnh tới trước. Nhưng than ôi! Đông chưa tàn, Xuân đâu tới được. Nhưng dầu chưa hiển lộ Xuân quang trong mùa **Đông-thiên** âm áp, nhưng cũng đã gây sản mầm Xuân trong ấy, có đợi gì Đông tàn.

Về ý nghĩa Định Pháp Bác Nhã Thiên Sư muốn trao cho chư hiền đồ một pháp môn đốn nhập, nên lấy số đầu là 9 nam 9 nữ để ám chỉ sự mất thăng bằng mới gây nên xáo trộn đảo điên não phiền chướng ngại, làm tự tánh che mờ, nên cần được âm dương thăng bằng. Về y lý, vật lý, sự lý, nếu bên trong bên ngoài mà mất quân bình thì sinh ra bệnh tật và biên sanh đủ thứ kinh dị, nên cần sự quân bình để làm cho an thái nội tâm, an hòa vũ trụ.

Theo y lý thì âm dương trong người và âm dương ngoài trời đất, hai bên tương trợ lẫn nhau. Mỗi khi trong người, chánh khí suy yếu, thì tà khí ngoài trời đất xâm nhập mà gây nên bệnh hoạn. Chủ khí mạnh thì khách khí không làm hại được, hoặc chủ khách giao hỗ tương thân thì tinh thần khỏe mạnh. Đạo pháp cũng thế. Đó là bước đầu của kẻ hành giả làm cho hô hấp điều hòa, tâm thần thơ sảng thì chánh khí phát vượng, nên mới bày ra phép khai thông bát mạch, làm cho kinh lạc dinh vệ, tạng phủ không chỗ nào còn ngưng trệ bế ngẽn. Ngồi tịnh an hòa thông sảng; đã thông hòa thì huệ tâm hiển lộ, ngồi một giờ muốn ngồi hai ba giờ. Vào tịnh cũng như thưởng cảnh Xuân-quang.

Còn đợt hai, Người muốn cho hành giả một phép tu tắt để trực nhập ngay vào Trung Cung tâm địa, nhiếp cả Tinh, Thần, Hồn, Phách, qui cả Khảm Li, mở cửa Mò Kỳ chi môn, để lưỡng Thổ thành Khuê, hoàn nguyên bản thể. Nhưng tâm đức cạn cợt chư hiền đồ không hiểu thâm ý thâm ý của Người, bỏ một dịp hay ít có.

Chư Thập nhị nữ đồ năm nay cũng hình hiện bằng sự thật như trong hàng ngũ nữ đồ. Tâm không có mà Tánh cũng không. Tâm tánh mỗi người có khác chi ngồi đây mà tâm tánh đi đâu, hoặc rong xa, hoặc kẹt mắc, chưa gom về để an trụ, nhưng tâm là bản thể, tánh là căn đề: thành Phật cũng do nó, làm ma quỷ cũng bởi nó. Do nó hay bởi nó là chỗ hiện sinh của các giống thánh phàm, nên Cổ đức có câu:” *tâm sinh chủng chủng pháp sinh, tâm diệt chủng chủng pháp diệt*”.

Cái tâm sinh diệt là tâm phàm. Có nó mà nó làm chủ chỉ huy thì tà không, còn cứu được phần hồn. Nếu biết điều thân dẫn khí thì phàm tâm trở lại Thánh tâm, sáu nẻo luân hồi hóa sáu thông ba la mật. Nếu có tâm mà tâm phàm thì tà đừng có. Nếu có tánh mà tánh khí chất thì cũng nên trừ. Tâm tánh trở về không, “không tâm” thì không còn gì đáng lo ngại lửa nào phiền thiêu đốt. Nếu đã bị lửa dữ ấy thì cần có nước trong lửa ấy mới tưới được mà thôi. Nếu bị thiêu đốt thì mau mau lấy lửa trong nước để đốt cháy tiền khiên oan trái.

Đây bản đạo cho một bài điếm danh dạy Đạo:

Đã KÝ thác pháp quyền gắng giữ,
HỨA một lời danh dự đừng quên.
LỢI danh gạt bỏ đôi bên,
DIỆP may muôn thuở lòng bền tiến tu.

THỜI đã đến cho phu sứ mạng
LUÔNG luôn từng giai đoạn y hành.
TRỪNG tâm chí kính chí thành
THI đua chớ bỏ dịp lành từ đây.

CHÂU ngọc quý sao tà đạo đức,
TẤN thôi long nghị lực mòn hao.
NUÔI lòng quyền pháp cho cao,
NGÀ son thánh thiện giới trau sớm chiều.

HÓA công vì thương yêu hơn loại,
THỌ thiên ân chớ hoại long tu.
NGUYỆT TÂM chiếu diệu ngang đầu,
TRINH (lý) trung vẹn giữ đạo mâu Trời ban.

NHẪN quang thấy bên ngàn cảnh lạ,
TÌNH thương yêu hơn ngã một màu.
HOA hồng hương sắc biết bao,
BA phen vì Đạo công lao đáp đền.

XẠ hữu xạ mùi thêm ngào ngạt,
QUỚI tiện cùng đạu bạc có nhau.
NGỌC lành hôm sớm giới trau,
MAI kia một nọ được vào cảnh thanh.

HUỆ trái hết long thành cầu học,
GIỚI siêng lo săn sóc đạo huỳnh.

NGỌC còn trong đá chưa hình,
VÀNG nơi đáy biển lặn tìm cho ra.

TÀI đức phải kiểm tra bừa bừa,
SẮC son lòng gội rửa thường xuyên.
TUÔNG đời tỉnh ngộ là tiên,
CHƠI vui biển khổ gặp thuyền thoát nguy.

CHÍ trai phải làm gì cho phải,
CA khúc long hò hải bốn phương.
NGUYỄN lai trực chỉ một đường,
Từ đây đi đến khoa trường còn xa.

CẢNH bông lai quê nhà trở bước,
XINH xinh xinh nhẹ lướt đến gần.
KIM LAN gắng bước chuyên cần,
ĐOAN nghề lộ dạng tinh thần gắng ghi.

DƯ mấy độ tu trì công quả,
TUÂN Thánh điều nhân ngã sạch không.
TUYẾT MAI minh triết khai thông,
NGÀ châu phải giữ trắng trong ở mình.

Còn Sáu, Bảy, Ánh Tuyết, Lợi... sẽ tiếp.
Bần đạo chào chư thiên ân đạo tâm.

Thăng 22g 10

1-1.1977 (tiếp theo)

NHI gắn bó tâm tình cùng Đạo,
TIÊN Phật mong hoàn hảo về sau.
TÂY đông chiều sớm một màu.
BẢY lo ba liệu trước sau trọn nghì.
LỢI lộc chẳng màng chi ở thế,
SÁU ba la trí huệ trau rèn.
Ở bần đừng nhiễm là sen,
Lung linh ÁNH TUYẾT chê khen mặc đời

12 quẻ hội Tý là Phục, Sư, Lâm, Dàn Thái, Mạo Tráng, Thìn Quải, Tị Kiên 80

12 tông đồ của Chúa 4

A Dục 25

Âm dương 16

Âm Dương 80

an tâm mà tiến đạo, đừng để tâm vọng động 53

ÁNH TUYẾT ..... *See* HUYỀN NHƯ TUỆ

ÂU MINH CHÁNH 79

BA ..... *See* DIỆU CHƠN NGỘ

bậc Đại La, khi mang thể xác con người, thì phải làm việc của con người 14

Bác Nhã 8, 11, 12, 21, 22, 28, 33, 34, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 55, 60, 67, 73, 74

BÁC NHÃ gồm: bi, trí, dũng, tâm 60

Bác Nhã Huyền Môn 42, 60, 64, 74, 75

Bác Nhã huyền môn vạn giáo “Thiền” 72

Bác Nhã Minh Thiện 8

Bác Nhã thiền 31, 34

Bác Nhã Thiền Sư 12, 28, 29, 43, 55, 79, 81, 83, 84, 85

BÁC NHÃ THIÊN SƯ ..... 22, 56, 75, *See*

Bác Nhã Thiền Sư, Tam Tông Pháp Chủ, 12

Bác Nhã Tịnh Đường 78

Bạch Lương Ngọc 44, 54

bài chữ Tâm 32

Bản Đạo *See* Đông Phương Lão Tổ, *See* Thái Bạch Tiên Trưởng

Bản Đạo muốn các hiền lấy bộ Tâm Kinh mà chép, lấy bộ Tâm Kinh mà xem 9

bán đồ nhi phế 23

Bản Lai diện mục 32

Bản Tăng ..... *See* Bác Nhã Thiền Sư

Bản Tăng rất ân hận lúc sanh tiền không đủ phương tiện lập thân hành đạo, tu chứng đại thừa, nên lúc bỏ xác phàm cũng còn phải tham cầu tu học cho được viên thông thêm nữa mới đỡ sức hoằng hóa đạo mầu, cứu chúng sanh 64

Bản Thánh .. *See* HUNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG

Bản Thánh phụng thừa Tam Giáo Tổ Sư ban lệnh 72

bảo đảm cho những thời tu thanh tịnh cho khóa tu 31

bào hao 18

Bảo Hòa Thánh Nữ muốn lâm đàn dạy nhục tử 54

Bảo trung thủ nhất 32

BÁT ngát trời Nam ánh Đạo mầu, ... 28

bát thức 39

BẦY ..... *See* HUYỀN NHƯ CẢNH

bị lửa dữ ấy thì cần có nước trong lửa ấy mới tưới được mà thôi. Nếu bị thiêu đốt thì mau mau lấy lửa trong nước để đốt cháy tiền khiên oan trái 86

bí quyết ấy để đem lại tề nhất hòa bình 7

biển kế ..... *See* biển kế sở chấp

Biển kế sở chấp 39

biết chỗ bình tâm của đạo hữu 8

Bình đẳng 33

Bình thường Tâm 62

bình tĩnh cho vững chí trong lúc loạn cũng như lúc thường 10

bình tĩnh mà đối phó 25

Bồ Tát đạo 65

bốn tâm cũng chỉ một tâm 40

bước đạo ngày mai 2

Bước thứ hai này cần người hành giả phải trường trai tuyệt dục để hiến dâng cho Đạo pháp 51

CA ..... *See* TƯỜNG TỬ

cái thái quá hay bất cập là không phải của Thần Tiên 9

cầm nang 25

cần hơi thở điều hòa 81

cần nhắm vào trình độ khai mông 21

Cang tặc chiết 4

CẢNH ..... *See* HUYỀN NHƯ ĐỊNH

chánh niệm 43

Chánh pháp 68

chấp kinh tụng quyền 13

chấp tướng 62

CHÂU ..... *See* KHAI NGỘ

Châu Ngọc Cách Ngôn 25

CHÍ ..... *See* TƯỜNG KHAI

chỉ có định mới huệ phát sanh 29

Chí Tôn Thượng Đế.....	42	Cuộc thi.....	16
<i>chỉnh phong hóa, tu luân thường, truyền</i>		Đại Đạo.....	5, 6, 7, 15, 67
<i>đạo pháp</i>	13	đại đồng.....	6
chỉnh tu quyền pháp nơi lòng	76	Đại Thừa Chơn Đạo.....	14
CHỐI.....	<i>See</i> TƯỜNG MINH	Đại Thừa Thiên Đạo.....	41
Chơn Định	77	Đạo chuyển qua một giai đoạn mới.....	4
Chơn Huệ	77	Đạo không hề lìa nhơn sanh.....	4
Chơn Lý.....	4, 65, 70	Đạo là hư vô chi khí.....	57
chơn lý đa diện đa nguyên.....	70	Đạo pháp... 18, 29, 30, 69, 71, 72, 76, 82, 85	
<i>Chơn Tâm</i>	61	Đạo Pháp.....	9
chữ “ Tâm ”.....	60	Đạo Phật, đạo Chúa, đạo Khổng, đạo Lão	
chữ Đạo.....	47	phát hiện là do bệnh tình trầm trọng của	
<i>chư hiền nào chưa hẳn xuất gia</i>	14	những xã hội đương thời, nên phương	
<i>chư hiền nào hoàn tất việc xuất gia</i>	15	thuốc cứu đời lúc ấy trùng với bệnh ấy . 24	
<i>chư pháp vô thường, chư hành vô ngã</i> ... 20		ĐẠO TỔ đã truyền lệnh cho Bàn Tăng	
chữ Tâm.....	37	chuyển cơ tiếp bài Tâm Pháp	19
Chưa mấy người quyết tâm tu đạo bất thối		Đạo Tổ đã trao một cầm nang hai phần.....	8
chuyển.....	64	Đạo Trời.....	2, 3, 67
chức sắc tịch Tường	20	đặt mình trong quyền pháp.....	3, 20
chương duyên oan trái.....	64	đặt nặng niềm tin vững chắc ở sứ mạng ... 20	
chuyển lệnh cho PTGL.....	21	<i>Dầu đem thất bảo trải khắp tam thiên đại</i>	
chuyển lời Bàn Thần đến nhục tử Tuyệt		<i>thiên thế giới mà cúng dường chư Phật,</i>	
Tiên	54	<i>chư chúng sanh cũng không bằng đọc một</i>	
cơ bảo tồn cho giáo pháp.....	70	<i>câu kệ thấy TÂM.</i>	35
Cơ Bút.....	8, 9	đem sở học đó ứng dụng vào đường lối hành	
<i>Có cái kia cái này mới có. See</i> Thập nhị nhân		đạo.....	13
duyên		Địa Hỏa Minh Di.....	8, 14
cơ chỉ Bác Nhã.....	21	Địa lôai Phục.....	14
cơ chỉ tu học.....	21	Dịch lý.....	13
có đám đời, rồi đây mượn Thần Thánh,		Dịch Lý.....	80
mượn cơ bút để triệt hạ Thần Thánh và cơ		điểm chính trong giai đoạn hiện tại.....	2
bút.....	9	DIỆP.....	<i>See</i> KHAI DIỆU
Cơ Đốc tín hữu dám nghi ngày thứ bảy để		Diệu Chơn Chơn.....	46
thờ phụng Chúa.....	84	Diệu Chơn Diệu.....	45
Con đường sứ mạng.....	65	Diệu Chơn Không.....	46
con đường tu học đó dầu là phải là hay		Diệu Chơn Minh.....	45
nhưng khó lòng chứng được, trong đó còn		Diệu chơn Minh làm đầu lãnh đạo hành ngũ	
đòi hỏi nhiều yếu tố.....	64	cần được thanh tịnh sáng suốt.....	72
công quả âm chất.....	54	Diệu Chơn Ngộ.....	46
công trình vĩ đại này mà được thành tựu đều		Diệu Chơn Tâm.....	46
trông vào lòng giác ngộ giải thoát của		Diệu Chơn Tịch.....	46
thiên ân.....	6	Diệu Chơn Tĩnh.....	46
Công trình, công quả.....	30	Diệu Chơn Tịnh.....	46
công việc tả kinh.....	19	Diệu Chơn Trùng.....	46
<i>cung Bạch Ngọc</i>	53	Đông Chí2, 71, 72, 73, 74, 76, 78, 80, 82, 84	
cụoc cải cách.....	25	ĐÔNG PHƯƠNG LÃO TỔ	84

đợt tu nội tình để thâm hồi nguyên lực bị phóng tán.....	2
DƯ.....	<i>See</i> HUYỀN NHƯ VÂN
đừng vì thời thế đổi thay, đừng vì danh lợi ái ân mà buông xuôi quyền pháp	24
Duyên lực tâm	33
<i>Gát ngoài thế sự</i>	18
Gay chèo BÁC NHÃ lướt dòng ngân.....	12
ghi lại công phu tu tiến của chư thiên ân nam nữ trong mùa tu Hạ Chí.....	41
ghi thức, lễ lạc tùy thời đơn giản, nhưng không nên bỏ trống một điều nào Giáo pháp đã ghi trong nội luật	71
gia đình Minh Lý	25
<i>giác huỳnh lương</i>	18
<i>Giác ngộ mới hay thấy lỗi mình</i>	36
Giai đoạn thanh lọc nội tình.....	4
giải thoát mọi ràng buộc, phá hết mọi sự chấp ngã, chấp nhờn, chấp đạo, chấp pháp, tất cả đều “Không”	50
giải thoát tri kiến	41
GIỚI.....	<i>See</i> TƯỜNG TIỆNH
giữ vững tinh thần đại thừa giáo của Đạo Minh Lý	20
Giúp Trời khai Đạo được ơn,.....	67
góp sức cho khóa tu đầu không được ngồi thiền dự học mà việc lo phụng sự cho tịnh viên cũng chẳng khác chi ngồi thiền.....	37
Hạ Chí	21, 36, 37, 41, 42, 58, 60, 71, 78
Hạ ngưng may gặp đạo Huỳnh , ...	67
hai khúc quanh	8
hô hấp là một việc rất cần để chế ngự vọng tâm.....	81
hô hấp là một việc rất cần để chế ngự vọng tâm, biến âm ra dương, hóa tình thức làm tứ trí.....	81
hộ pháp.....	8
HOA.....	<i>See</i> ĐIỀU CHƠN TỊCH
HÓA.....	<i>See</i> KHAI TỊNH
Hòa địa Tấn.....	14
hòa quang hỗn tục	59
học thiền na và Dịch lý	10
Hội.....	80
Hội Công Đồng Tam Giáo.....	11
Hội Tam Kỳ qui nguyên vạn giáo	32

Hội Thánh là bà mẹ, đám con trong gia đình ví như đàn gà.....	3
hồng ân.....	16, 17, 25, 68, 80
Hồng Mai	12
HỨA.....	<i>See</i> MINH CUỜNG
Hứa Chơn Quân	4
Hứa Thiên Quân.....	4
HUỆ	<i>See</i> TƯỜNG ĐỊNH
Huệ Chơn	12
Huệ Lương	6, 7, 37, 41, 44
Huệ Lương, Thiện Bảo, Chí Tín, Đạt Minh, Chơn Tâm, Ngọc Kiều, Hồng Cẩm, Thanh Hà, Nghi Phong, Minh Hạnh, Khai Minh, Khai Sắc, Khai Tâm, Khai Trùng, Khai Tịch, Khai Tĩnh, Chơn Minh, Chơn Ngộ, Chơn Tịch, Chơn Tịnh, thêm Bạch Tuyệt được dự và Khai Ngộ sẽ dạy riêng	5
Hung Đạo Bản Thánh <i>See</i> HUNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG	
Hung Đạo Đại Vương.....	3, 16, 66, 79
HUNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG	29, 36, 69
Huyền Công Bác Nhã	76
Huyền Đô Đại Pháp Sư.....	10
Huyền Như Minh Lý Thánh Hội	58
Jesus	6
kể nghe theo cơ bút là nghe theo Thần Thánh	9
kết tập.....	24
Khắc thân là chế tà dục, chánh bản tâm.....	7
Khắc thân, phụng Thiên, sự dân	7
Khai Chơn	45
Khai Diệu.....	44, 71
Khai Minh .. 4, 15, 22, 28, 35, 36, 37, 41, 44, 71, 73, 74, 75, 83	
Khai pháp, Nữ đồ đã sống cùng Bàn Tăng như gan với mật, lẽ ra đừng làm buồn ý Bàn Tăng.....	36
Khai Sắc	44
Khai Tâm	18, 45, 74, 75
khai thông bát mạch	85
Khai Tĩnh	45
Khai Tĩnh	45
Khai Trùng.....	45
Khai xuân tả bút	11
Khai, thị, ngộ, nhập	32
kiết tịnh tự tâm	28

<u>kho tàng kinh điển của chùa</u>	25
khóa Hạ Chí	51
khóa tu Hạ Chí	21
không tâm.....	40, 85
Khổng Tử.....	6, 7
khuyên Giáo Hội theo đúng chương trình, y đó như xưa nay mà tu, mà học, mà liên giao, mà tự vệ.....	20
Kiên thật tâm	33
<i>kiến tướng</i>	34
Kiều Thi Ca.....	40
Kim Cang..... <i>See</i> Kinh Kim Cang	
kinh Dịch.....	6
kinh Pháp Cú.....	24
Kinh Thánh	74
KÝ..... <i>See</i> MINH HẠNH	
<i>Kỳ huyết huyền hoàng</i>	3
Lão	<i>See</i> Đông Phương Lão Tổ
Lão Tổ..... <i>See</i> Lão Tử	
lập công bồi đức	64, 65
Lẽ biến hóa của âm dương	2
Lẽ Thật.....	70
<i>Lìa sanh tử không có Niết Bàn</i>	51
Liên Hoa Đ.T	47
lĩnh Đông Phương Lão Tổ	30
lĩnh TRẦN HƯNG ĐẠO	21
lo đường tu để khỏi uổng phí một đời, đến lúc lâm chung khỏi ăn năn hối tiếc	64
LỢI <i>See</i> Huyền Như Nhựt, <i>See</i> KHAI MINH	
lời Bàn Tăng đã lưu lại từ mấy mươi năm và những năm kế tiếp, không thay đổi.....	29
lòng bác ái của THƯỢNG ĐẾ và chư Phật chư TIÊN	15
Long Hoa	11
lòng lo sợ của Khai Minh về Quyền pháp, về sự an toàn của Giáo Hội.....	71
<i>lòng thanh tịnh</i>	31, 42, 79
Long Thọ.....	25
lừa não phiền.....	85
Luật lệ qui điều	14
luật tiêu trường của âm dương	80
Lục Ba La Mật	42
<i>Lục hòa</i>	62
LUÔNG..... <i>See</i> KHAI TÂM	
<i>Luyện kỹ</i>	58
Lý Bạch.....	8

lý do khiến cho tâm thần chưa “ thanh tịnh ” trước ngoại cảnh.....	13
ly vọng thức nhập chơn không	65
Mã Minh.....	25
Mặc Địch.....	35
MAI..... <i>See</i> DIỆU CHƠN TỊNH	
mắt BÁC NHÃ.....	40
Mâu Ni Bửu Châu.....	81
Minh Di	14, 25
MINH ĐỨC ĐẠO NHƠN	55
Minh Đức Thiên Viện.....	37
<i>Minh Lý Cao Đài Ngũ Giáo</i>	63
Minh Lý Đạo.....	20
Minh Lý Đạo Khai	79
Minh Lý Học Thuyết	24
minh triết bảo thân	25
Minh Trực đã về.....	25
mở cửa Mồ Kỳ chi môn	85
Một gánh san hà để bên sông.....	40
một tổ chức của nền Minh Lý Đạo	23
<i>Muốn độ người, trước độ mình. Muốn giải thoát khổ nạn sanh linh, trước tự giải thoát.</i>	41
Muôn việc do tâm	51
não phiền ngăn trở.....	13
nên buông bỏ mọi sự không đâu làm bận tâm.....	76
NGÀ..... <i>See</i> HUYỀN NHƯ TỬ, <i>See</i> KHAI TÁNH	
Ngài chỉ cách làm phép.....	11
ngịch thời loạn động	13
Ngoài động thì trong phải tịnh.....	16
NGỌC..... <i>See</i> TƯỜNG VÂN, <i>See</i> DIỆU CHƠN TỊNH	
Ngũ Đế, Tam Hoàng.....	7
Người giảng huấn.....	21
Người hành giả với mục đích giải thoát mà chấp nhận trì hành không giải thoát, không giải thoát mà giải thoát mới đúng là Thiên đạo.....	57
Người hướng đạo	2, 8, 9, 63
người hướng đạo là thể đồng với Đạo thì mọi việc hanh thông.....	72
Người tỉnh ngộ	22
Người Trời đồng nhứt.....	2

Người tu học đại thừa phải hành Thiên đạo.....	50
Người tu tịnh.....	3
Nguồn.....	80
NGUYỄN.....	<i>See</i> TƯỜNG SƠN
nhắc khuyến chư thiên ân đạo hữu ôn lại Thánh truyền mà lo bảo tồn Thánh hội. 69	
NHÂN.....	<i>See</i> ĐIỀU CHƠN SẮC
<i>nhấn nhủ các thiên ân</i>	26
nhân tâm thuận từng thiên lý.....	30
nhập tịnh đón nhứt dương Đông Chí.....	73
NHI.....	<i>See</i> HUYỀN NHƯ PHONG
nhiệm vụ.....	9, 76, 84
niếp cả Tinh, Thần, Hồn, Phách.....	85
Nho phần thế đạo	32
Nhơn thân bất độ, độ hà thân.....	30
Như Lai tạng tánh	34, 37
như như mặc mặc	30
<i>Như thật, lẽ sống, tình thương</i>	63
NHƯ Ý ĐẠO THOÀN CHƠN NHƠN ..	48
<i>Nhứt Chơn bình đẳng</i>	33
Nhứt dụng thường hành Bắc Nhã tâm.....	19
Nhứt dương lai phục.....	73, 76
nhứt dương sơ phục.....	80
Nhứt như.....	16
nhứt tề thanh tịnh là chuyển ngược mọi khó khăn chung.....	26
niệm tà cũng niệm, niệm chánh cũng niệm.....	43
nơi này được nhận một sứ mạng thâm tu, thâm chứng.....	16
<i>Nội quán kỳ tâm, tâm vô kỳ tâm</i>	59
Nước Việt Nam phải là Thánh Địa.....	4
NUÔI.....	<i>See</i> khai không
Phải hiểu đạo, hành đạo, học đạo bằng khí thì đạo mới thâm sâu	49
pháp đạo cầm nang.....	17
Pháp giới.....	13
pháp môn đón nhập.....	85
pháp môn trị bệnh.....	12
Phật giáo Trung Hoa.....	13
Phật Lý.....	80
Phật sáng tâm	32
phép trợ dương.....	3
phép tu tắt để trực nhập ngay vào Trung Cung tâm địa.....	85
phổ độ nhơn sanh.....	29

phối hợp giữa CQPTGL và Giáo Hội.....	21
PHỤC ĐỨC TÔN THẦN	54
Phục Hi.....	7, 8
Phục là gì?.....	80
quẻ KIỀN.....	47
quẻ PHỤC.....	47
qui cả Khảm Li.....	85
QUỐC.....	<i>See</i> ĐIỀU CHƠN KHÔNG
Quyền Pháp.....	67
quyền pháp do một sứ mạng Tam Giáo ban	23
quyền pháp nghiêm minh.....	59
Quyền Pháp và sứ mạng.....	10
quyết tâm giải thoát.....	49
<i>Ruột tằm chín khúc đau thươn</i>	4
SẮC.....	<i>See</i> TƯỜNG THỦY
Sáng suốt mà quyết toàn mọi việc, thanh tịnh mà bảo vệ Thánh đường, hoan hỉ cùng đồng đạo	66
Satan.....	8
số đầu là 9 nam 9 nữ.....	85
Sơ Thiên.....	48, 51, 53, 59
Sơn địa Bắc.....	14
Sự ham tu hiểu đạo của chư đệ muội đó chưa thật lòng.....	64
Sứ mạng.....	6, 23, 44, 51
sứ mạng của Hội Thánh.....	4
sứ mạng đại thừa.....	29, 42, 49, 57, 58, 59
sứ mạng Tam Kỳ Phổ Độ.....	52
sự nghiệp MINH LÝ vĩ đại này là tinh thần đồng nhứt, giải thoát trần duyên	20
SU Tô ngày xưa.....	15
<i>Ta đã thành Phật còn phải tuân theo Bác Nhã Ba La Mật Đa ấn não và đứng vững nơi đây hướng kẻ muốn cầu đạo Vô Thượng Bồ Đề mà không nương cậy vào đó để tin cầu tu học</i>	40
TÀI.....	<i>See</i> TƯỜNG TỊCH
tâm BẮC NHÃ.....	40
<i>Tâm Bồ Đề</i>	39
Tâm có chuyên nhứt mới đạt được huyền vi bí nhiệm.....	42
<i>tam đế</i>	61
tâm địa bất như.....	17
Tam Giáo Đạo Tổ.....	12, 41, 42
TAM GIÁO TỔ SƯ	13

TAM GIÁO TÒA	29
<i>tam giới duy tâm, vạn pháp duy thức</i>	35
<i>Tam hoa, ngũ khí triều huyền</i>	32
Tâm hư	6, 27, 28, 33
Tam Kỳ Phổ Độ	7
tâm pháp	51
<i>tâm sinh chủng chủng pháp sinh, tâm diệt</i> <i>chủng chủng pháp diệt</i>	85
Tam Thanh	11
Tâm thanh tịnh	58
TÂN	See KHAI CHƠN
tân dịch	81
tân pháp được xuất hiện	24
Tánh không	35
TÂY	See HUYỀN NHƯ KHAI
Thái Cực	34, 76, 77, 81
THÁI THƯỢNG LÃO QUÂN	11
Thần Cơ Thánh bút	8
<i>Thân đã không rồi tâm mới không. Tâm có</i> <i>không rồi tánh mới không</i>	42
Thần Tiên là Trung, là Đạo, là Thời	9
Thăng bằng là Đạo	77
thắng giặc trần	26
Thánh chỉ	2, 5
Thánh Hội Minh Lý và Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý	73
Thánh Nhân	8
Thánh tâm	68, 85
Thánh thai	3
Thánh Ý	24, 41
Thập Nhị Cầm Đoạn	51, 53, 59
Thập nhị nữ đồ	85
Thầy và các đấng đại tôn đều mong các hướng đạo và đạo tâm ai cũng chứng, cũng ngộ chơn truyền, tự thông công ...	9
Thế	80
Thế Thân	25
thế thiên hành hóa, hướng dân vi thiện .	13
THI	See KHAI TỊCH
thỉ giác	34
Thích Ca	6
<i>Thích, Nho, Gia, Lão</i>	32
thiên ân họ Minh hôm nay cũng đủ mặt trước tòa Tam Giáo để chịu sự phán xét trách nhiệm của mình	25
thiên ân Khai Pháp	20

THIỆN BẢO	36
Thiên Cơ	18, 43
<i>thiên định</i>	48
Thiên đức là con đường của Bồ Tát hồng đạo cứu nhơn	65
Thiên Nhơn hiệp nhứt	29
thiên phong đăng đàn	84
THIỆN PHƯỚC ĐẠO NHƠN	48
Thiên quán	73
Thiên Tâm	34
Thiên Tông	13
thiết tha sám hối tiền khiên bằng cách thí tài, thí pháp, thí vô úy	65
THỌ	See KHAI TINH
THỜI	See KHAI SẮC
thời kỳ tuyển chọn nguyên nhơn lập vị	82
thừa lệnh Đức Đông Phương Chưởng Quân chuyển lời cho chư hiền Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý	15
thừa lệnh Tam Tổ Thánh Sư	16
thuần chơn vô ngữ	15
<i>thuần nhứt như như, vật vong vật trợ</i>	71
thuận thời cần nhập thế	13
THUNG DUNG	77, 81
thung dung tự tại	76
Thượng Đế	11, 25
THƯỢNG ĐẾ CHÍ TÔN	29
thường trụ	16
Tịch Chiếu Nhứt Như	76
Tịch là Lý đó, chiếu là Minh	22
Tịch tập tâm	33
TIÊN	See HUYỀN NHƯ MINH
tiền đồ sứ mạng	5
Tiên luyện mạng	32
Tín tâm	62
TÌNH	See DIỆU CHƠN TRÙNG
Tịnh Độ Tông	13
tịnh Hội Thánh	4
<i>Tịnh mà không tịnh</i>	36
tịnh thức	77, 81
tịnh tu	5
tịnh viên Minh Lý Thánh Hội	58
Tinh, Khí, Thần	81
TINH, KHÍ, THẦN	81
tôn chỉ, mục đích của Đại Đạo	51

Trần Hưng Đạo Vương .. See HƯNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG	
Trang, Liệt, chư Tử.....	25
trên đường tu học phải giữ tâm chuyên nhứt cho bước đạo được vững vàng.....	59
trí Bắc Nhã	29
<i>trì giới</i> , ...	42
Trì hành Bắc Nhã.....	66
<i>tri kiến Phật</i>	34
TRINH	<i>See</i> DIỆU CHON DIỆU
trông lại thời quá khứ nhận kỷ sự tu hành của bậc tiền nhân mà họ được vẻ vang là ở chỗ nào?	70
trong lúc tịnh, dầu bên ngoài, bên trong có gì cũng giữ tâm yên lặng; nếu không kềm chế được thì xin Hành Lễ xuất tịnh ngay, đừng dự làm biến thanh tịnh trở nên xao động.....	28
TRUNG.....	35
TRỪNG.....	<i>See</i> KHAI TRỪNG
<i>Trung hòa là đạo</i>	56
trùng khai chánh pháp.....	17
trung thành sự Đạo.....	25
<i>Trung vạn pháp, Nhứt vạn giáo, Hòa vạn loại</i>	6
trước khi xả thiên, chư tịnh viên để một phút hiệp thần kết tụ điển quang toàn thể, phóng thượng không gian và tỏa ra khắp chốn, hồi hướng vô lượng chúng sanh	30
<i>trước Tâm</i>	62
tu Bắc Nhã, học Huyền Môn.....	40
Tự do.....	76
tứ đoạn không chỗ xuất sanh	6

Tư lượng tâm	33
Tứ ly.....	21
<i>Từ Tôn</i>	59
tứ trí	39
tứ tướng lục trần.....	49
TUÂN	<i>See</i> HUYỀN NHƯ SƠN
TUÔNG.....	<i>See</i> TUỜNG THANH
Tường Thủy, Huyền Như Định, Viên Nguyên, Định Kiên, Viên Thịnh.....	37
TUYẾT MAI.....	<i>See</i> HUYỀN NHƯ THỦY
Vận.....	80
<i>văn văn chữ Tâm</i>	31
Văn Vương.....	7
VÀNG	<i>See</i> TUỜNG PHONG
về công phu thiền đ ịnh.....	48
vì tiền đồ MINH LÝ, vì đại nghiệp, công khó của tiền nhân, vì ý thức cầu tu, nên chính đốn lại lòng mình, đừng quên lời hẹn sâu xa mà bán rẻ đời mình trong nhứt thời	19
Việt Nam Thánh Địa.....	67
Vĩnh Nguyên Tự	15, 44, 48, 58, 59
Vô Cực	34, 35, 57, 76, 77, 80, 81
vô minh	19, 22, 33, 36, 39, 65, 66, 68, 77
vô niệm.....	38, 43
<i>vô niệm làm tông</i>	38
<i>Vô trụ làm gốc</i>	39
<i>vô tướng làm thể</i>	39
<i>Vui cùng Thiên đạo hòa sanh chúng</i>	53
vượt qua mọi khó khăn thử thách	84
XA.....	<i>See</i> DIỆU CHON CHON
XINH.....	<i>See</i> HUYỀN NHƯ TỊNH
<i>Y tha</i>	39, <i>See</i> Y Tha sở chấp
yếu chỉ.....	41